ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ δαυὶδ υἱοῦ

ἀβραάμ· ἀβραὰμ ἐγέννησε [illegible]

[illegible] ἐγέννησε [illegible]

[illegible] καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἰούδας δὲ ἐγέ-

ννησε τὸν φαρὲς καὶ τὸν ζαρὰ ἐκ

τῆς θάμαρ· φαρὲς δὲ· ἐγέννησε τὸν ἐσρω-

μ· ἐσρὼμ δὲ· ἐγέννησε τὸν ἀρὰμ· ἀ-

ρὰμ δὲ· ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάβ· ἀμι-

ναδὰβ δὲ· ἐγέννησε τὸν ναασσών·

ναασσὼν δὲ· ἐγέννησε τὸν σαλμών·

σαλμὼν δὲ· ἐγέννησε τὸν βοὸζ ἐκ τῆς ρα-

χάβ· βοὸζ δὲ· ἐγέννησε τὸν ὠβὴδ

ἐκ τῆς ῥούθ· ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε

τὸν ἰεσσαί· ἰεσσαὶ δὲ· ἐγέννησε

δαυὶδ τὸν βασιλέα· δαυὶδ δὲ ὁ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2

ἐλιακεὶμ δὲ· ἐγέννησε τὸν ἀζώρ· ἀ-
ζὼρ δὲ· ἐγέννησε τὸν σαδώκ· σαδὼκ
δὲ· ἐγέννησε τὸν ἀχείμ· ἀχεὶμ δὲ· ἐγέν-
νησε τὸν ἐλιούδ· ἐλιοὺδ δὲ· ἐγέννησε
τὸν ἐλεάζαρ· ἐλεάζαρ δὲ· ἐγέννησε
τὸν ματθάν· ματθὰν δὲ· ἐγέννησε τὸν
ἰακώβ· ἰακὼβ δὲ· ἐγέννησε τὸν ἰω-
σὴφ τὸν ἄνδρα μαρίας· ἐξ ἧς ἐγεννή-
θη ἰ͞ς ὁ λεγόμενος χ͞ς· πᾶσαι οὖν αἱ
Γενεαὶ ἀπὸ ἀβραὰμ ἕως δα͞δ· γε-
νεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ δα͞δ ἕ-
ως τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος· γε-
νεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς με-
τοικεσίας βαβυλῶνος· ἕως τοῦ χ͞υ·
γενεαὶ δεκατέσσαρες· τοῦ δὲ ἰ͞υ χ͞υ
Ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ μαρίας τῷ ἰωσὴφ· πρὶν
ἢ συνελθεῖν αὐτούς· εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχου-
σα ἐκ πνεύματος ἁγίου· ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς δίκαιος ὤν· καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παρα-
Τ

ἐγέννησε τὸν ἰωσαφάτ· ἰωσαφὰτ δὲ.
ἐγέννησε τὸν ἰωράμ· ἰωρὰμ δὲ ἐ
γέννησε τὸν ὀζίαν· ὀζίας δὲ ἐγέν
νησε τὸν ἰωάθαμ· ἰωάθαμ δὲ ἐ
γέννησε τὸν ἄχαζ· ἄχαζ δὲ ἐγέννη
σε τὸν ἐζεκίαν· ἐζεκίας δὲ ἐγέν
νησε τὸν μανασσῆ· μανασσῆς δὲ ἐ
γέννησε τὸν ἀμμών· ἀμμὼν δὲ ἐγέννη
σε τὸν ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος·
Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν βαβυλῶνος.
ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν σαλαθιήλ· σα
λαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν ζοροβάβελ·
ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβιούδ·
ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιακείμ·

τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν· τοῦ δὲ ἰυ γεννηθέντος
Α Ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας· ἐν ἡμέραις
ἡρῴδου τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀ-
νατολῶν παρεγένοντο εἰς ἱεροσόλυμα λέ-
γοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰ-
ουδαίων· εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα
ἐν τῇ ἀνατολῇ· καὶ ἤλθομεν προσκυ-
νῆσαι αὐτῷ· ἀκούσας δὲ ἡρῴδης ὁ βα-
σιλεὺς ἐταράχθη· καὶ πᾶσα ἱεροσόλυ-
μα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐ-
+ πυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χς γεννᾶται·
ε Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαί-
ας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·
καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰούδα· οὐδαμῶς ἐλα-
χίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ
ἐξελεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποιμανεῖ
τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ· τότε ἡρῴδης
ς Λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν
παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου

ματίσαι· ἐβουλήθη λάθρα ἀπο
λῦσαι αὐτήν· ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμη
θέντος· ἰδοὺ ἄγγελος κυ κατ᾽ ὄναρ ἐφάν
η αὐτῷ λέγων· ἰωσὴφ υἱὸς δαυίδ· μὴ φο
βηθῇς παραλαβεῖν μαριὰμ τὴν
γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθέν·
ἐκ πνς ἐστὶν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν· καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ιν· αὐτὸς γὰρ
σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἁμαρτι
ῶν αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πλη
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ προ
φήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν
γαστρὶ ἕξει· καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέ
σουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον· μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θς·
Διεγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐ
ποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
κυ· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε

Β̄ πε τ(ῶν) ἀναιρεθέντ(ων) παιδίων·

ναρ τῷ Ἰωσὴφ λέγων· ἐγερθεὶς παρά
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕ
ως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης
ζητεῖν τὸ παιδίον. τοῦ ἀπολέσαι αὐ
τό· ὁ δὲ ἐγερθεὶς. παρέλαβε τὸ παι
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς. καὶ ἀ
νεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕ
ως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρω
θῇ· τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προ
φήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα
τὸν υἱόν μου· τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
Β̄ ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων. ἐθυμώθη
λίαν· καὶ ἀποστείλας. ἀνεῖλε πάντας
τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ
κατωτέρω· κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρί
βωσε παρὰ τῶν μάγων· τότε ἐπλη
ρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προ
φήτου λέγοντος· φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκού

ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βηθλε-
έμ. εἶπεν· πορευθέντες. ἀκριβῶς ἐ-
ξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ
εὕρητε. ἀπαγγείλατέ μοι· ὅπως κἀγὼ
ἐλθὼν· προσκυνήσω αὐτῷ· οἱ δὲ ἀκού-
σαντες τοῦ βασιλέως. ἐπορεύθησαν· ϗ
ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ·
προῆγεν αὐτούς· ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπά-
νω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες δὲ τὸν ἀ-
στέρα. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα·
καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· εἶδον τὸ παι-
δίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πε-
σόντες. προσεκύνησαν αὐτῷ. καὶ ἀνοί-
ξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν· προσή-
νεγκαν αὐτῷ δῶρα· χρυσὸν· καὶ λίβα-
νον· καὶ σμύρναν· καὶ χρηματισθέν-
τες κατ' ὄναρ· μὴ ἀνακάμψαι πρὸς ἡ-
ρώδην. δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς
τὴν χώραν αὐτῶν· ἀναχωρησάντων
δὲ αὐτῶν· ἰδοὺ ἄγγελος κῦ φαίνεται κατ' ὄ-

Γ ζ Ἐν ταῖς ἡμέραις· παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτι-
στὴς· κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδ(αίας)
καὶ λέγων· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν· οὗτος γάρ ἐστιν
η Ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγον-
τος· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν κυ(ρίο)υ· εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ὁ ἰωάννης
θ Εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν κα-
μήλου· καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν· ἀκρί-
δες καὶ μέλι ἄγριον· τότε ἐξεπορεύετο
πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα· καὶ πᾶσα ἡ
ἰουδαία· καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ
ἰορδάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορ-
δάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ· ἐξομολογού-
μενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· ἰδὼν δὲ
ι Πολλοὺς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαί-
ων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ· εἶ-
πεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν· τίς

σθη· θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς
πολύς· ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα
αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,
ὅτι οὐκ εἰσί· τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡ-
ρώδου· ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ᾽ ὄναρ φαίνεται
τῷ ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς·
παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ· καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσραήλ· τεθνή-
κασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παι-
δίου· ὁ δὲ ἐγερθείς, παρέλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἦλθεν εἰς
γῆν ἰσραήλ· ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρχέλαος
βασιλεύει τῆς ἰουδαίας· ἀντὶ ἡρώδου
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀ-
πελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ᾽ ὄναρ·
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς γαλιλαίας·
καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομέ-
νην ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι ναζωραῖ-
ος κληθήσεται· ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις

νην πρὸς τὸν ἰωάννην· τοῦ βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰωάννης διεκώλυεν αὐ
τὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτι
σθῆναι· καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἰς̅· εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρ
τι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν· πληρῶ
σαι πᾶσαν δικαιοσύνην· τότε ἀφίησιν
αὐτόν· Καὶ βαπτισθεὶς ὁ ἰς̅· ἀνέβη εὐθὺς
ιβ Ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐνοί· καὶ εἶδε τὸ πνα̅ τοῦ θῦ
καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν· καὶ ἐρχό
μενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐ
ρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· τότε ὁ ἰς̅
ιε Ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνς̅ πει
ρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ νη
Στεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύ
κτας τεσσαράκοντα. ὕστερον ἐπείνα
ις σε· καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων·
εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ· εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι

ὑποδεῖξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς· ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξί-
ους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἀβρα-
άμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥί-
ζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δέν-
δρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν· ἐκκό-
πτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· ἐγὼ μὲν
ια Βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν·
ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος· ἰσχυρότε-
ρός μου ἐστίν· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς· τὰ ὑ-
ποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς
βαπτίσει ἐν πνι ἁγίῳ· οὗ τὸ πτύον ἐν
ιβ Τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅ-
λωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ
εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ· τότε παραγίνε-
ιγ Ται ὁ ἰς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰορδά-

σκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις·

ιζ Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ
ἄγγελοι προσῆλθον· καὶ διηκόνουν αὐτῷ·

ιη Ἀκούσας δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἰωάννης παρεδόθη·
ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ κα-

ιθ ταλιπὼν τὴν ναζαρὲθ· ἐλθὼν κατῴ-
κησεν εἰς καπερναοὺμ τὴν παραθα-
λασσίαν· ἐν ὁρίοις ζαβουλὼν καὶ νε-
φθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ
ζαβουλὼν· καὶ γῆ νεφθαλείμ· ὁδὸν θα-
λάσσης πέραν τοῦ ἰορδάνου· γαλι-
λαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν
σκότει· εἶδεν φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθη-
μένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου,
φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς· ἀπὸ τότε ἤρ-

κ ξατο ὁ ἰ(ησοῦ)ς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε·
ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· πε-

κα Ριπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
γαλιλαίας· εἶδεν δύο ἀδελφούς· σίμωνα

οὗτοι ἄρτοι γένωνται· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζή
σεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο
ρευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ· τότε πα
ραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁ
γίαν πόλιν· καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτε
ρύγιον τοῦ ἱεροῦ. καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θεοῦ· βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται
γὰρ· ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ· καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μή
ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πό
δα σου· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται·
οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου·
Παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄ
ρος ὑψηλὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πά
σας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάντα σοι
δώσω· ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι· τό
τε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω μου σα
τανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσ

ταις τοις κακῶς ἔχονταις ποικίλαις νό
σοις καὶ βασάνοις συνεχομένους. καὶ δαι
μονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους. καὶ
παραλυτικούς. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας καὶ δεκαπόλεως. καὶ ἰ
εροσολύμων. καὶ ἰουδαίας. καὶ πέραν
τοῦ ἰορδάνου. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους. ἀνέ
κδ βη εἰς τὸ ὄρος. καὶ καθίσαντος αὐτοῦ. προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἀ
κε νοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐδίδασκεν αὐτοὺς
λέγων. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι. ὅ
τι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐνῶν. μα
κς κάριοι οἱ πενθοῦντες. ὅτι αὐτοὶ παρα
κληθήσονται. μακάριοι οἱ πραεῖς.
κζ ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. μακά
κη ριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι
καιοσύνην. ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
κθ μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή
σονται. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ

τὸν καλούμενον πέτρον· καὶ ἀνδρέαν

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· βάλλοντας ἀμφί

βληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ

ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου·

Καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέ

ως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν

αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν· εἶδεν ἄλ

κβ λους δύο ἀδελφούς· ἰάκωβον τὸν τοῦ ζε

βεδαίου· καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς

αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν·

καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς· οἱ δὲ εὐθέως τὸ

πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν· ἠκολούθη

σαν αὐτῷ· Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν

κγ Γαλιλαίαν ὁ ἰς̅ διδάσκων ἐν ταῖς συνα

γωγαῖς αὐτῶν· καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέ

λιον τῆς βασιλείας· καὶ θεραπεύων πᾶ

σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ

λαῷ· καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην

τὴν συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν

[illegible] : τέλος [illegible] φι ιγ :

λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων. ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔρ-
γα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας·
οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία
οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου· ἕως ἂν
πάντα γένηται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ
διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὃς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὗτος μέγας
κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐ-
ρανῶν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισ-
σεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν
γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰ-
σέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις οὐ

δίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν θν̄ ὄψονται· μακά-
ριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θῦ κλη-
θήσονται· μακάριοι οἱ δεδιωγμέ-
νοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοί ἐ-
στε· ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξω-
σι· καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κα-
θ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίρε-
τε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πο-
λὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίω-
ξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν:
λα Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ. ἐν τίνι ἁλισθήσεται· εἰς οὐ-
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω. καὶ
καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς
λβ ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις
κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καί-
ουσι λύχνον. καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ
τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν. καὶ
λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω

κοδράντην· ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· οὐ
Μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ βλέ-
πων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς.
ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ· εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκαν-
δαλίζει σε. ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν
τῶν μελῶν σου. καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γέενναν· καὶ εἰ ἡ δεξιά σου
χεὶρ σκανδαλίζει σε. ἔκκοψον αὐτὴν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀ-
πόληται ἓν τῶν μελῶν σου· καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν· Ἐρ-
ρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας·
ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἂν ἀπο-
λελυμένην γαμήσῃ. μοιχᾶται· πά-
Λιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις

φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ· ἔνοχος ἔσται
τῇ κρίσει· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ
ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ·
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά· ἔνοχος ἔσται τῷ
συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ· ἔνοχος
ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· ἐὰν οὖν
προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον· κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἔχει τι κατὰ σοῦ· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶ-
ρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ
ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελ-
φῷ σου· καὶ τότε ἐλθὼν· πρόσφερε
τὸ δῶρόν σου· ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδί-
λϛ Κῳ σου ταχύ· ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐ-
τοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδι-
κος τῷ κριτῇ· καὶ ὁ κριτής σε παρα-
δῷ τῷ ὑπηρέτῃ· καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν· ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον

νείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς· ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ
μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
μ Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· εὐλογεῖτε τοὺς
καταρωμένους ὑμᾶς· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων
ὑμᾶς· ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀ-
νατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς· καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· ἐὰν
μα γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς·
τίνα μισθὸν ἔχετε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐ-
τὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε;
οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν; ἔσεσθε
οὖν ὑμεῖς τέλειοι· ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τέλειός ἐστιν· τέλος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην
μβ ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς
τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή γε, μισθὸν οὐ-

οὐκ ἐπιορκήσεις· ἀποδώσεις δὲ τῷ κ(υρί)ῳ
τοὺς ὅρκους σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὀμό-
σαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος
ἐστὶ τοῦ θ(εο)ῦ· μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπό-
διόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱερο-
σόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βα-
σιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς,
ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέ-
λαιναν ποιῆσαι· ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν·
ναὶ ναί· οὒ οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων
ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν· ἠκούσατε ὅτι ἐρ-
ρέθη ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόν-
τα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀν-
τιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥα-
πίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ
καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆ-
ναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ
καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει
μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο· τῷ αἰτοῦν-
τί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανεί-

ϗ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τοῖς κρυπτοῖς. αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τοῖς φανεροῖς· Προσευχόμενοι
μγ δὲ μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί·
δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
εἰσακουσθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐ-
τοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔ-
χετε· πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν· οὕ-
τως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου. ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον. δὸς
ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν· ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασι-
λεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα. εἰς τοὺς
αἰῶνας· ἀμήν· Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς
μδ ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν· ἀφή-

κ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς. ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ
σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ
ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑ-
πὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχου-
σι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐ-
λεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου
τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου. ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεη-
μοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώ-
σει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσ-
εύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅ-
τι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς
γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύ-
χεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς
τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου,
πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ.

σταυρὸς ὑμῶν. ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν
οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ. ὅλον τὸ σῶ
μά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρὸς ᾖ. ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν
ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί. τὸ
σκότος πόσον· Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρί
οις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτε
ρον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται· καὶ τοῦ ἑ
τέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δου
λεύειν καὶ μαμωνᾷ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ
τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύ
σησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι οὐ σπείρουσιν· οὐ
δὲ θερίζουσιν· οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθή
κας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά·
οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς
δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖ

σει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. ἐὰν δὲ
μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα
αὐτῶν. οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ
παραπτώματα ὑμῶν. ὅταν δὲ νηστεύη-
τε. μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυ-
θρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν. ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύ-
οντες. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων. ἄλειψαί
σου τὴν κεφαλήν. καὶ τὸ πρόσωπόν σου
νίψαι. ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νη-
στεύων. ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ.
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ. ἀ-
ποδώσει σοι. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θη-
σαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅπου σὴς καὶ βρῶσις
ἀφανίζει. καὶ ὅπου κλέπται διορύσσου-
σι καὶ κλέπτουσι. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θη-
σαυροὺς ἐν οὐρανῷ. ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶ-
σις ἀφανίζει. καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύ-
σσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θη-

τι κρίνετε· κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ
μετρεῖτε. μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ
κα Βλέπῃς τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλ
μῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς ἐρεῖς
τῷ ἀδελφῷ σου. ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρ
φος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δο
κὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· ὑποκριτά·
ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελ
φοῦ σου· μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί·
κβ Μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμ
προσθεν τῶν χοίρων· μή ποτε καταπα
τήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ
στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε. καὶ
κγ Δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε· καὶ εὑρήσετε·
κρούετε. καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· ἢ τίς ἐστιν

ναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· καὶ
περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε· κατα
Μάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ· πῶς αὐξάνει;
οὐ κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ
δὲ σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ πε
ριεβάλετο ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον
τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλί
βανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέν
νυσιν· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι;
Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες τί φάγωμεν
ἢ τί πίωμεν· ἢ τί περιβαλώμεθα· πάν
τα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ὅτι χρήζετε τούτων
ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ
τοῦ· καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται
ὑμῖν· μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔ
ριον· ἡ γὰρ αὔριον· μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς·
Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς· μὴ
Κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι

ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν
νζ Ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν· ἢ ἀπὸ τριβόλων
σῦκα; οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρ-
νη ποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται
δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποι-
εῖν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν· πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται· ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι
νθ Κ̅ε̅ κ̅ε̅ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πα-
τρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· πολλοὶ ἐροῦσί
ξ μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κ̅ε̅ κ̅ε̅· οὐ τῷ σῷ
ὀνόματι προεφητεύσαμεν· καὶ τῷ σῷ ὀ-
νόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν· καὶ τῷ
σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσα-
μεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς· ὅτι οὐ-
δέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐ-

+ [illegible]

\+ Ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν αἰτήσει ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ἄρτον· μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; καὶ ἐὰν
ἰχθὺν αἰτήσει· μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες· οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν.
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.
μδ Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι· οὕτως καὶ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται· εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς
με πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη· καὶ εὐρύχωρος
ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ
πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· τί στε-
νὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γουσα εἰς τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρί-
σκοντες αὐτήν· + Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευ-
μς δοπροφητῶν· οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑ-
μᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων· ἔσωθεν δέ
εἰσι λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν

ϛ̅ Ἐπ(ὶ) τὸν λεπρόν·

οἱ γραμματεῖς· Καταβάντι δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί· καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν· προσε
κύνει αὐτῷ λέγων· κ̅ε̅· ἐὰν θέλῃς· δύ
νασαί με καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα· ἥψατο αὐτοῦ ὁ ι̅ς̅ λέγων· θέλω· κα
θαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐ
τοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ι̅ς̅· ὅρα μη
δενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱ
ερεῖ· καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέ
ταξε μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς καπερναούμ·
προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος πα
ρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κ̅ε̅· ὁ παῖς μου
βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς
δεινῶς βασανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
ι̅ς̅· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· κύ
ριε· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν
στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λό

ζ̅ Ἐπ(ὶ) τὸν ἑκατόνταρχον·

μοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ⁘ πᾶς

ξα Ὁ πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους·
καὶ ποιεῖ αὐτούς· ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρο-
νίμῳ· ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ
βροχή· καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί· καὶ ἔπνευ-
σαν οἱ ἄνεμοι· καὶ προσέπεσον τῇ οἰκί-
ᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσε. τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων
μου τοὺς λόγους τούτους· καὶ μὴ ποιῶν
αὐτούς· ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ· ὅσ-
τις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχή· καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοί· καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνε-
μοι· καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ καὶ ἔπεσε. καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς με-
γάλη· Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰσ
ξβ τοὺς λόγους τούτους· ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄ-
χλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσ-
κων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων· καὶ οὐχ ὡς

τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέ-
γοντες· τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰῦ υἱὲ τοῦ θῦ· ἦλθες
ὧδε· πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν
δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶ-
ν βοσκομένη· οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν
αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρε-
ψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοί-
ρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελ-
θόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρ(ων)·
καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοί-
ρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν· οἱ δὲ βό-
σκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν
πόλιν· ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πό-
λις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ ἰῦ· καὶ ἰ-
δόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μετα-
βῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν· καὶ ἐμβὰς
πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰ-
δίαν πόλιν: Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ

ὑπάγετε ... [illegible]

γον· καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν· ἔχων ὑπ' ἐ-
μαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ πορεύ-
θητι· καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου· καὶ
ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον τοῦ-
το καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε·
καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗ-
ρον· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνα-
ξε Τολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι· καὶ ἀνακλιθή-
σονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰ-
ακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς
τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· καὶ εἶ-
ξς Πεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῃ· ὕπαγε· καὶ ὡς ἐ-
πίστευσας· γενηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς
αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· Καὶ ἐλθὼν
ξζ Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου· εἶδε τὴν πεν-
θερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσου-

τελώνιον· ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέ-
γει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀ-
οβ Νακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες· συ-
νανέκειντο τῷ ἰυ καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι· εἶπον τ(οῖς)
μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκα-
λος ὑμῶν· ὁ δὲ ἰς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς·
ογ Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλ᾽ οἱ
κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε
τί ἐστιν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ
ἦλθον καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν· τότε προσέρχον-
ται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου· λέγοντες· δι-
ατί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν
πολλά· οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσι·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς· μὴ δύνανται οἱ υἱ-
οὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν· ἐφ᾽ ὅσον μετ᾽ αὐτ-

ιϛ ε̅π̅ τοῦ παραλυτικοῦ·

ιϛ Παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· ς
ἰδὼν ὁ ι̅ς̅ τὴν πίστιν αὐτῶν. εἶπεν τῷ
παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον· ἀφέων
ταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἰδού τινες
τῶν γραμματέων. εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗ
τος βλασφημεῖ· καὶ εἰδὼς ὁ ι̅ς̅ τὰς ἐν
θυμήσεις αὐτῶν. εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς
ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν·
ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν·
ἔγειρε καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν̅ου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. τότε λέγει τῷ
παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς. ἆρόν σου τὴν
κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ
ἐγερθεὶς. ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰ
δόντες δὲ οἱ ὄχλοι. ἐθαύμασαν· καὶ ἐ
ὥρα δόξασαν τὸν θ̅ν̅. τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀν̅οις· τέλος ἀρχὴ καὶ παράγων ὁ
ι̅ς̅ ἐκεῖθεν. εἶδεν ἄν̅ον καθήμενον ἐπὶ τὸ

ιζ ε̅π̅ ματθαίου·

τίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον
ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι·
ὁ δὲ ἰς ἐπιστραφεὶς· καὶ ἰδὼν αὐτήν· εἶ
πεν· θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσω
κέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν ὁ ἰς εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ ἄρχοντος· καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητάς·
καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον· λέγει αὐτοῖς·
ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κορά
σιον· ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐ
τοῦ· ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος· εἰσελθὼν
ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη
τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη
ιζ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην· τέλος· καὶ παρά
Γοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ
δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέ
ησον ἡμᾶς υἱὸς δαδ· ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦ
το ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κε· τό

ιε ε/π ς/ι θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου·

ἐφ' ὅσον ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅ-
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος. καὶ
τότε νηστεύσουσιν· οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐ-
πίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ
παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνε-
ται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀ-
σκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυν-
ε/π ται οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ ἀ-
[τῷ] καιρῷ ἐκεί- νῳ· ἄρχων τις προσῆλθεν τῷ Ἰῦ σκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς· καὶ ἀμ-
φότεροι συντηροῦνται· ε/π ταῦτα αὐτοῦ
ιε Λαλοῦντος αὐτοῖς· ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ
μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπί-
θες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται·
καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱ-
ις Μορροοῦσα δώδεκα ἔτη· προσελθοῦσα
ὄπισθεν· ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-

ις ε/π τῆς αἱμορροούσης·

τι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς
πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· τότε
ον Λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισ
μὸς πολύς· οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δε
ήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ· ὅ
πως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερι
ιθ σμὸν αὐτοῦ· καὶ προσκαλεσάμενος
οθ Τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ· ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρ
των· ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά· καὶ θε
ραπεύειν πᾶσαν νόσον· καὶ πᾶσαν μα
λακίαν· τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων
π Τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος· σίμων
ὁ λεγόμενος πέτρος· καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελ
φὸς αὐτοῦ· ἰάκωβος ὁ τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· φίλιππος·
καὶ βαρθολομαῖος· θωμᾶς καὶ ματθαῖος
ὁ τελώνης· ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου·
καὶ λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος·
σίμων ὁ κανανίτης· καὶ ἰούδας ἰσκα

ΙΗ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ·

τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων·
κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν· γενηθήτω ὑμῖν·
καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί·
καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων· ὁ-
ρᾶτε· μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόν-
τες· διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκεί-
νῃ· αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων· ἰ-
ΙΗ δοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαι-
μονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ
δαιμονίου· ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐ-
θαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε
ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ ἰσραήλ· οἱ δὲ φαρισαῖ-
οι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονί-
ων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· καὶ περιῆγεν
ος ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας·
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν·
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας·
καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν· ἐν τῷ λαῷ· ἰδὼν δὲ
τοὺς ὄχλους· ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν· ὁ

[illegible]

[illegible]

κῳ τούτῳ· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία,
ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ
ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστρα-
φήτω· καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μη-
πε δὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμε-
νοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐ-
κτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑ-
μῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται
γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρί-
σεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
πς στέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων·
γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέ-
ραιοι ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ
πζ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας
δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ·
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
πη ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνή-
σητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ

ριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν· τούτους
πα Τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ἰς· παραγγεί-
λας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀ-
πέλθητε· καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
ἰηλ· πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγον-
πβ τες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· λεπροὺς κα-
θαρίζετε· δαιμόνια ἐκβάλλετε· δω-
ρεὰν ἐλάβετε· δωρεὰν δότε· μὴ κτήσησ-
θε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον· μηδὲ χαλκὸν
εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδὸν·
μηδὲ δύο χιτῶνας· μηδὲ ὑποδήματα·
μηδὲ ῥάβδους· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ
πγ Κώμην εἰσέλθητε· ἐξετάσατε τίς ἐν αὐ-
τῇ ἄξιός ἐστιν· κἀκεῖ μείνατε· ἕως ἂν ἐ-
ξέλθητε· εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκί-
πδ Ἀν ἀσπάσασθε αὐτήν· λέγοντες· εἰρήνη τῷ οἴ-

μον ἐν ὀνόματι μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγέ-
ρα Ηνετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς διατάσσων τοῖς δώ-
δεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν
τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πό-
λεσιν αὐτῶν. ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν
κ ρβ Τ τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χυ, πέμψας
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέν-
τες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε καὶ
βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται· καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται· καὶ
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν
ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων
Δ δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ ἰς λέγειν τοῖς ὄ-
χλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν
ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέ-
μου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν

ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε·
οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πν(εῦμ)α
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παρα-
δώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέ-
κνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ θανατώσουσιν αὐτ(ούς)·
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
[illegible] ε β [illegible] κ(ύριο)ς [illegible] τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς
τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται ⁘ ὅταν δὲ διώκωσιν
πθ ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· φεύγετε εἰς τὴν ἄλ-
λην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ τελέση-
τε τὰς πόλεις τοῦ ἰ(σρα)ήλ· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου· οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸ(ν)
ϙ διδάσκαλον· οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύρι-
ον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένη-
ται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλ(ος)
ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην
ϙα βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν· πόσῳ μᾶλλ(ον)
τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φοβηθῆ-
ϙβ τε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένο(ν)

μον εἰς ὄνομα μαθητοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγέ-
ρα Ηνετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς διατάσσων τοῖς δώ-
δεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν
τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ταῖς πό-
λεσιν αὐτῶν· ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν
ιβ Τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χυ· πέμψας
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. εἶπεν αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος. ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέν-
τες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ. ἃ ἀκούετε καὶ
βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται· καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται· καὶ
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν
ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων
Δὲ πορευομένων. ἤρξατο ὁ ἰς λέγειν τοῖς ὀ-
χλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν
ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέ-
μου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν·

ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε·
οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παρα-
δώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέ-
κνα ἐπὶ γονεῖς. καὶ θανατώσουσιν αὐτούς·
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος.
οὗτος σωθήσεται :- Ὅταν δὲ διώκωσιν
πθ ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· φεύγετε εἰς τὴν ἄλ-
λην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ τελέση-
τε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου· Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν
ϟ Διδάσκαλον· οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύρι-
ον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένη-
ται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος
ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην
ϟα Βεελζεβοὺλ ἐπεκάλεσαν· πόσῳ μᾶλλον
τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φοβηθῆ-
ϟβ τε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον·

γοραῖς καθημένοις. καὶ προσφωνοῦσι τοῖς
ἑτέροις αὐτῶν καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν
ὑμῖν. καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν
ὑμῖν. καὶ οὐκ ἐκόψασθε· ἦλθε γὰρ ἰω
άννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων. καὶ λέ
γουσι· δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος
φάγος καὶ οἰνοπότης· τελωνῶν φίλος καὶ
ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία
ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· Τότε ἤρξατο ἀρχ(ή): τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
ρη ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ
πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ. ὅτι οὐ μετενόησαν· τέλ(ος)
οὐαί σοι χοραζίν· οὐαί σοι βηθσαϊδάν·
ρθ ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνά
μεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν· πάλαι ἂν ἐν
σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν
λέγω ὑμῖν· τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ
καπερναούμ· ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖ
σα· ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ

ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες. ἐν τοῖς οἴ-
κοις τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλ-
θετε ἰδεῖν· προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ
περισσότερον προφήτου· οὗτος γάρ ἐστι
ματ ργ Περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγ-
γελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατα-
σκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου·
ρδ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν. μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐ-
ρανῶν. μείζων αὐτοῦ ἐστιν· ἀπὸ δὲ τῶν
ρε Ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι·
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται. καὶ βι-
ασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν· πάντες γὰρ
ρς Οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προ-
εφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι. αὐτός
ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω· Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν
ρζ Γενεὰν ταύτην· ὁμοία ἐστὶ παιδίοις ἐν ἀ-

στός. καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν : τέλος

ρια Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σαβ-
βασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἐπείνασαν· καὶ ἤρξαντο τίλλειν στά-
χυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες
εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦ-
σιν· ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε
Δαυΐδ· ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ·
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν·
οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς με-
τ' αὐτοῦ. εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; ἢ οὐ

ριε Κ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σαβ-
βασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον
βεβηλοῦσι· καὶ ἀναίτιοί εἰσι; λέγω δὲ
ὑμῖν· ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε· εἰ δὲ
ἐγνώκειτε τί ἐστιν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυ-
σίαν· οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναι-
τίους· κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς

ἐν σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενό-
μεναι ἐν σοί. ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον·
πλὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι γῆ σοδόμων ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἐν ἡμέρα κρίσεως. ἢ σοί· ἐν
ρι Ἐκείνω τῶ καιρῶ· ἀποκριθεὶς ὁ ἰσ εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ· κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀ-
πὸ σοφῶν καὶ συνετῶν. καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως ἐγέ-
νετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου· + πάντα μοι
ρια Παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐ-
ριβ πιγινώσκει τὸν υἱόν. εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν
πατέρα τίς ἐπιγινώσκει. εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ
ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
ριγ Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς·
ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ μάθε-
τε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπει-
νὸς τῆ καρδία· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρη-

σωσιν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ὁ
παῖς μου ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου·
εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦ-
μά μου ἐπ' αὐτόν· καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσι
ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει·
οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν
φωνὴν αὐτοῦ· κάλαμον συντετριμμένον
οὐ κατεάξει· καὶ λίνον τυφόμενον οὐ
σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν
κρίσιν· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλ-
πιοῦσιν· τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαι-
ριθ Μονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός. καὶ ἐ- κβ̄
θεράπευσεν αὐτόν· ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ
κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν· καὶ ἐ-
ρκ ξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μή-
τι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς δαυίδ; οἱ δὲ φαρισαῖοι
ρκα Ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια· εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων· εἰδὼς δὲ ὁ ἰς̄ τὰς ἐν-

κα περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα.

τοῦ ἀνθρώπου· καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν·
κα ρις Ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες εἰ ἔξεστι τοῖς
σάββασι θεραπεύειν· ἵνα κατηγορήσω-
σιν αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐ-
ξ ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃς ἕξει πρόβατον ἕν· καὶ
ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς
βόθυνον· οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου·
ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποι-
εῖν· τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν
τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκα-
τεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· οἱ δὲ φαρι-
ριζ Σαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελ-
θόντες· ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ὁ δὲ
ριη Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς πάντας· καὶ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς· ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιή-

φημίαν. οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ
ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ
τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ·
οὔτε ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ· οὔτε ἐν τῷ μέλ-
λοντι· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν·
ρκδ Καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσα-
τε τὸ δένδρον σαπρόν· καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ· τὸ δέν-
δρον γινώσκεται· γεννήματα ἐχιδνῶν·
πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ
ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ρκε Ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά·
καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυ-
ροῦ ἐκβάλλει πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅ-
ρκς Τι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ
ἄνθρωποι ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου
δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν λόγων σου κα-

ἐκβ θυμήσεις αὐτῶν. εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασι-
λεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς. ἐρημοῦ-
ται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖ-
σα καθ' ἑαυτῆς. οὐ σταθήσεται· καὶ εἰ ὁ σα-
τανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει. ἐφ' ἑαυ-
τὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια. οἱ υἱοὶ ὑμῶν.
ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν· διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν
ἔσονται κριταί· εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνι θυ ἐκβάλ-
λω τὰ δαιμόνια· ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑ-
μᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θυ· ἢ πῶς δύνα-
ταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυ-
ροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι. ἐὰν
μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ τότε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει· ὁ μὴ ὢν
μετ' ἐμοῦ. κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων
μετ' ἐμοῦ. σκορπίζει· διὰ τοῦτο λέγω
ἐκ ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία
ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνς βλα-

σολομῶνος, ὧδε. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρ
εκθ τον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. διέρχεται
δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν·
καὶ οὐχ εὑρίσκει. τότε λέγει· ἐπιστρέψω εἰς
τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν
εὑρίσκει σχολάζοντα· σεσαρωμένον καὶ
κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ
παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτε
ρα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ
εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται
τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν
πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λα
ελ λοῦντος τοῖς ὄχλοις· ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες
αὐτῷ λαλῆσαι. εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκα
σι ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐ
στιν ἡ μήτηρ μου. καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί

κγ περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον

ταδικασθήσῃ: τέλος Τότε ἀπεκρίθησαν

ρκζ κγ Τινὲς τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων
λέγοντες· διδάσκαλε· θέλομεν ἀπὸ σοῦ
σημεῖον ἰδεῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ρκη Αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ση
μεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφή
του· ὥσπερ γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλί
ᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας. καὶ
τρεῖς νύκτας· ἄνδρες νινευῖται ἀνα
στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ· καὶ ἰ
δοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε· βασίλισσα νότου ἐγερ
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενε
ᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλ
θεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι
τὴν σοφίαν σολομῶνος. καὶ ἰδοὺ πλεῖον

σολομῶντος ὧδε· ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρ
εκθ Τον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· διέρχεται
δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν·
καὶ οὐχ εὑρίσκει· τότε λέγει· ἐπιστρέψω εἰς
τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν
εὑρίσκει σχολάζοντα· σεσαρωμένον καὶ
κεκοσμημένον· τότε πορεύεται· καὶ
παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ· ἑπτὰ ἕτε
ρα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ
εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται [illegible]
τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν [illegible]
πρώτων· οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ πονηρᾷ· Ἔτι δὲ αὐτοῦ λα
ελ Λοῦντος τοῖς ὄχλοις· ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες
αὐτῷ λαλῆσαι· εἶπεν δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκα
σι· ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐ
στιν ἡ μήτηρ μου· καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί

κγ π(ερὶ) τῶν αἰτούντων σημεῖον

τότε ἀπεκρίθησαν

τουδ(ι)καθήσηι:

ρκζ κγ Τινὲς τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων

λέγοντες· διδάσκαλε· θέλομεν ἀπὸ σοῦ

σημεῖον ἰδεῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν

ρκη Αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ση-

μεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται

αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφή-

του· ὥσπερ γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλί-

ᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς

νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐν τῇ

καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας. καὶ

τρεῖς νύκτας· ἄνδρες νινευῖται ἀνα-

στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς

ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι

μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ· καὶ ἰ-

δοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε· βασίλισσα νότου

ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενε-

ᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλ-

θεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι

τὴν σοφίαν σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον

ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀ-
κανθαι· καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν. καὶ ἐδίδου
καρπόν· ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα.
ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν.
ἀκουέτω· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λα-
λεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστή-
ρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. ἐκείνοις
δὲ οὐ δέδοται· ὅστις γὰρ ἔχει. δοθήσεται
ρλβ Αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ
ἔχει· καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ:
ρλγ Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ·
ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι· καὶ ἀκούοντες
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσιν: καὶ ἀνα-
πληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία ἡσαΐου
ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε. καὶ οὐ μὴ
συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε· καὶ οὐ μὴ
ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ

μου· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ
οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐ
τός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐ
στίν· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ
κδ ελα Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν
θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ
τὸν ὄχλοι πολλοί· ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει· καὶ ἐλάλησεν
Αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· ἰδοὺ
ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν·
καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέφαγεν αὐτά·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη· ὅπου οὐκ
εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνα
τείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ ἔπεσεν

καιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ δι
ωγμοῦ διὰ τὸν λόγον. εὐθέως σκανδαλί
ζεται· ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς.
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων. καὶ ἡ μέ
ριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον· καὶ ἄ
καρπος γίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
καλὴν σπαρείς. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παρ(αβολὴν) ταύτην
κούων καὶ συνιῶν· ὃς δὴ καρποφορεῖ
καὶ ποιεῖ· ὃ μὲν ἑκατόν. ὃ δὲ ἑξήκοντα·
:ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω:
ὁ δὲ τριάκοντα:· ἄλλην παραβολὴν
λς παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι κα
λὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ
καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχ
θρὸς· καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον
τοῦ σίτου. καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε δὲ ἐβλά
στησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε·
τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια· προσελ
θόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου. εἶ

λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκου-
σαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμ-
μυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς·
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι· καὶ τῇ καρ-
δίᾳ συνιῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰά-
σομαι αὐτούς· ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀ-
λδ φθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν
ὅτι ἀκούει· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι πολ-
λοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε· καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦ-
σαι ἃ ἀκούετε· καὶ οὐκ ἤκουσαν· ὑμεῖς
λε οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπεί- λς
ροντος· παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον
τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος· ἔρχεται
ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ πα-
ρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώ-
δη σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκού-
ων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·
οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσ-

δένδρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ· καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ· ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν
Αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
ζύμῃ· ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία· ἕως οὗ ἐζυμώθη
ὅλον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰς̅
Ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς
παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως
Πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέ
γοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στό
μα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου· τότε ἀφεὶς
Τοὺς ὄχλους· ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ἰς̅· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ
γοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν
τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς· εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν
σπέρμα ἐστίν· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός
ἐστιν· ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα· οὗ

ε

πον αὐτῷ· κε· οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπεί-
ρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζά-
νια· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο
ἐποίησεν· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέ-
λεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζι-
ζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν
σῖτον· ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα
μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ
θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξα-
τε πρῶτον τὰ ζιζάνια· καὶ δήσατε
αὐτὰ εἰς δεσμὰς πρὸς τὸ κατακαῦσαι
αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀ-
ποθήκην μου· ἄλλην παραβολὴν πα-
ρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως·
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ· ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ· μεῖζον
πάντων τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνε-

πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ· καὶ ἀγοράζει
τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον· πάλιν ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ
ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὑρὼν
ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην· ἀπελθὼν
πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγό-
ρασεν αὐτόν· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκ παντὸς γέ-
νους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη· ἀ-
ναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν· καὶ
καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς
ἄγγεια· τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξε-
λεύσονται οἱ ἄγγελοι· καὶ ἀφοριοῦσι
τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ-
ρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· συνήκα-
τε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ Κ(ύρι)ε·

τοι ἐστὶν. οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τοῦ δὲ ζι-
ζανίου ἐστὶν, οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχ-
θρὸς ὁ σπείρας αὐτοῦ ἐστιν ὁ διάβολος·
ὁ δὲ θερισμὸς. συντελείας τοῦ αἰῶνος
ἐστίν· οἱ δὲ θερισταὶ. ἄγγελοί εἰσιν· ὥσπε-
ρ οὖν συλλέγεται τοῦ ζιζανίου καὶ πυρὶ κα-
ίεται. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ συλλέξουσιν ἐκ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκαν-
δαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε οἱ δίκαιοι
ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλεί-
ᾳ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτῶν· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν.
ἀκουέτω· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν· θησαυρῷ κεκρυμμέ-
νῳ ἐν τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε.
καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει· καὶ

[illegible]

κε περὶ ἰωάννου καὶ ἡρώδου·

μεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
κε ρμγ Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν ἡρώδης
ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν ἰυ· καὶ εἶπε τοῖς
παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ἰωάννης ὁ βαπτι-
στής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ·
ρμδ Ὁ γὰρ ἡρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην· ἔ-
δησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ· διὰ ἡ-
ρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ ἰωάννης·
οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ θέλων αὐτὸν
ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον· ὅτι ὡς
προφήτην αὐτὸν εἶχον· γενεσίων δὲ ἀγο-
ρμε μένων τοῦ ἡρώδου· ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ
τῆς ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε
τῷ ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησε
αὐτῇ δοῦναι· ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ δὲ προ-
βιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· δός μοι
φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰω-
άννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι-

ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμ
ματεὺς· μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπό
τῃ· ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ
αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά· καὶ ἐγένε
το ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς τὰς παραβολὰς ταύτας,
ρμα μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πα
τρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ
συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι
αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία
αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ
τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται
μαριάμ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος
καὶ ἰωσῆς καὶ σίμων καὶ ἰούδας; καὶ
αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς
εἰσιν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;
καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ ἰς
ρμβ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος,
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ οἰ
κίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμ

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ὁ ἰς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ

εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν
αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε· εἰ μὴ πέντε ἄρ
τους· καὶ δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπεν· φέ
ρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε· καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους·
λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους· καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας· ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησε· καὶ κλάσας· ἔδωκε τοῖς μα
θηταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐ
χορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον
τῶν κλασμάτων. δώδεκα κοφίνους
πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν. ἄνδρες
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων· καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ
Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς. ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν. ἕως οὗ
ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους· καὶ ἀπολύσας
Τοὺς ὄχλους· ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ᾽ ἰδίαν

ΚS π(ερὶ) τῶν ε΄ ἄρτ(ων) κ(αὶ) τ(ῶν) β΄ ἰχθύων·

χας· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνα
νακειμένους· ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμ
ψας αὐτὸς ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐ
πὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ
ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔ
θαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν
τῷ Ἰ(ησο)ῦ· καὶ ἀκούσας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀνεχώρησεν
ε Ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ'
ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολού
θησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων·
καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ
\+ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς· καὶ ἐθεράπευ
σε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν· ὀψίας δὲ γε
ΚS Νομένης· προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος· καὶ
ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς

καὶ εὐθέως ὁ ἰσ̅ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐ-
πελάβετο αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπι-
στε· εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἐμβάντων αὐ-
ρνβ τῶν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· τέλ(ος) [illegible]
Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐκεί-
λέγοντες· ἀληθῶς θῦ̅ υἱὸς εἶ· καὶ δια- νῳ ἐπιγνόν-
περάσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεννησα- τες τὸν ἰν̅
ρνγ Πρέθ· καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ [illegible] προσ[illegible] τῷ ἰῦ̅ [illegible]
τόπου ἐκείνου· ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τ(ὴν)
περίχωρον ἐκείνην· καὶ προσήνεγκαν
αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν· ἵνα μόνον ἅψωνται
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ
ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν· τότε προσ-
ρνδ Ἐέρχονται τῷ ἰῦ̅ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγοντες· διατί οἱ
μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παρα-
δοσιν τῶν πρεσβυτέρων· οὐ γὰρ νίπτον-
ται τὰς χεῖρας αὐτῶν· ὅταν ἄρτον ἐσθί-
ωσιν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·

κζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου.

προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης
κζ Μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς
ἀρχ θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ
τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνε-
μος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς
ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰς περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπα-
τοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάν-
τασμά ἐστιν. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκρα-
ξαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰς
λέγων· θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.
ἀρχ Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν· κε
εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ
τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ κα-
ταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πέτρος πε-
ριεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς
τὸν ἰν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν
ἐφοβήθη. καὶ ἀρξάμενος καταποντί-
ζεσθαι, ἔκραξε λέγων· κε, σῶσόν με.

τῇ ε' τῆς ι' ἑβδ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ·

μενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον. τέλος. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
ρκε Αὐτοῦ. εἶπον αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι
ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθη
σαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· πᾶσα φυ
τεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ἐκριζωθήσεται· ἄφετε αὐτούς· ὁδη
ρκϛ Γοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν
ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πε
σοῦνται· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶ
Πεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς
ἀσύνετοί ἐστε; οὔπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ
εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν
κοιλίαν χωρεῖ· καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκ
βάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ
στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται·
κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς
καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πο
νηροί· φόνοι· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κλοπαί·

κη ε π(ερὶ) τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ

κη Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐν-
τολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν·
ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πα-
τέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· ὑ-
μεῖς δὲ λέγετε ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί·
δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ
μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα·
Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ
τὴν παράδοσιν ὑμῶν· ὑποκριταί·
καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐ-
ας ὁ προφήτης λέγων· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς
οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τοῖς χεί-
λεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρ-
ρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβον-
ταί με· διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλ-
ματα ἀνθρώπων· καὶ προσκαλε-
σάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ἀκού-
ετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ
στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορε-

λ̅ περὶ τῶν θεραπευθέντων ὄχλων·

πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρί
ων αὐτῶν· τότε ἀποκριθεὶς ὁ ι̅ς̅ εἶπεν αὐτῇ·
ὦ γύναι· μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω
σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ μεταβὰς
ἐκεῖθεν ὁ ι̅ς̅· ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν
τῆς γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄ
ρος ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς·
τυφλούς· κωφούς· κυλλούς· καὶ ἑτέρους
πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ι̅υ̅· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι· βλέποντας
κωφοὺς λαλοῦντας· κυλλοὺς ὑγιεῖς· χω
λοὺς περιπατοῦντας· καὶ τυφλοὺς βλέ
ποντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θ̅ν̅ ἰσλ̅·
Ὁ δὲ ι̅ς̅ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμέ
νουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπο

λα̅ περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων·

ψευδομαρτυρίαι· βλασφημίαι· ταῦτά ἐ-
στι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις
χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· Καὶ ἐξελ-
κθ ρνζ Θὼν ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη
Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυνὴ χανα-
ναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦ-
σα ἐκραύγαζεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν
με κύριε υἱὲ Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς
δαιμονίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
λόγον· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον
αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν· ὁ δὲ
ρνη Ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ
εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
ἰσραήλ· ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐ-
ρνθ Τῷ λέγουσα· κύριε βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρ-
τον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρί-
οις· ἡ δὲ εἶπε· ναὶ κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυ-
νάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πι-

λβ περὶ τῆς ζητήσεως τῶν φαρισαίων·

ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε εὐ-
δία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ·
σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυ-
γνάζων ὁ οὐρανός· ὑποκριταί· τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε δια-
κρίνειν· τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
δύνασθε· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰω-
νᾶ τοῦ προφήτου· καὶ καταλιπὼν
αὐτοὺς ἀπῆλθεν· καὶ ἐλθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν· ἐπελάθοντο
τοὺς ἄρτους λαβεῖν· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύ- λβ
μης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν· γνοὺς δὲ ὁ
ἰησοῦς εἶπεν· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς

λῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω· μήποτε
ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημί-
ᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον
τοσοῦτον· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ις· πόσους
ἄρτους ἔχετε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά· καὶ ὀλί-
γα ἰχθύδια· καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας· εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν
κλασμάτων· ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις·
οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι
ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων·
Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους· ἐνέβη εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μα-
γδαλά· καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖ-
ρξβ οι καὶ σαδδουκαῖοι πειράζοντες·

ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν· σὺ
εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἀ-
ρξζ Ποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος
εἶ σίμων βαρ ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα
οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· κἀγὼ δέ σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ
πέτρος. καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκο-
δομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύ-
λαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ
δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν
οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς·
ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ
ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται λελυμέ-
νον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τότε διεστείλατο
ρξη Τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἵνα μηδενὶ εἴπω-
σιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ χριστός· ἀπὸ τότε ἤρξα-
το ὁ ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ
πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων· καὶ

λγʹ π(ερὶ) τ(ῆς) ἐν καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως

ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε· οὐ
πω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέν
τε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων· καὶ
πόσους κοφίνους ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων· καὶ πό
σας σπυρίδας ἐλάβετε; πῶς οὐ νοεῖ
τε ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προ
σέχειν· προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν αὐτοῖς
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου·
ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρισαί
ων καὶ σαδδουκαίων· ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰς
λγʹ ρξϛ Τὰ μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου· ἠ
ρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τί
να με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἕτεροι δὲ
ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν· λέ
γει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

λα̅ ε̅π̅ ς̅τ̅ μεταμορφώσεως τοῦ ι̅υ̅·

ϗ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶ-
ξιν αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰσί τινες
ρο̅β Τῶν ὧδε ἑστηκότων· οἵτινες οὐ μὴ γεύσων-
ται θανάτου· ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· π̅δ̅ ι̅
ρο̅γ Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ· παραλαμβάνει λα̅
ὁ ι̅σ̅ τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰω(άννην) τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετε-
μορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμ-
ψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ
δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς
τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς μω-
ϋσῆς καὶ ἠλίας· μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦν-
τες· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος· εἶπε τῷ
ι̅υ̅· κύριε· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
εἰ θέλεις· ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκη-
νάς· σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ μίαν· καὶ μί-
αν ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἰδοὺ νε-
φέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ϗ ἰ

ἀποκτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐγερθῆναι· καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν
ρξθ ὁ πέτρος· ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων·
ἵλεώς σοι κε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο· ὁ δὲ ἐ-
τῷ κ(αιρῷ) ἐ(κείνῳ) εἶπεν ὁ κς τοῖς μαθηταῖς· πιστραφεὶς, εἶπε τῷ πέτρῳ· ὕπαγε ὀ-
πίσω μου σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶ·
ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θυ· ἀλλὰ τὰ τῶν
ἀνθρώπων· τότε ὁ ἰς εἶπε τοῖς μαθηταῖς
ρο Αὐτοῦ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν· ἀ-
παρνησάσθω ἑαυτὸν· καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ
ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀ-
πολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐ-
τήν· τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος. ἐὰν τὸν
κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
αὐτοῦ ζημιωθῇ· ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀν-
τάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· μέλλει
ροα Γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ πρς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ·

λε · περὶ τοῦ σεληνιαζομένου

οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
ὑπ' αὐτῶν· τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ
ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐ-
τοῖς· καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄ-
χλον· προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπε-
τῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε· ἐλέησόν μου
τὸν υἱόν· ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς
πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ
πῦρ· καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσ-
ήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου· καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπι-
στος καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε ἔσομαι
μεθ' ὑμῶν· ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν·
φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαι-
μόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης· τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διὰ
τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό·

δοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ ηὐδόκησα·
αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ
μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν
καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ προσελ-
θὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἐγέρ-
θητε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἐπάραντες δὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· οὐδένα εἶδον
εἰ μὴ τὸν ἰ(ησοῦ)ν μόνον· καὶ καταβαινόντων
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἐνετείλατο αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα,
ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῇ· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθη(ταὶ)

[illegible] κε β· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ ἰ(ησο)ῦ οἱ μαθηταί

ροζ / ρ Αὐτοῦ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς
λέγουσιν ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον·
ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶτον· καὶ ἀποκατα-
στήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ἠλίας
ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν·
ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν·

λζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων

ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆνσον·
ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρί-
ων· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· ἀπὸ τῶν ἀλλο-
τρίων· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰσ· ἄραγε ἐλεύθε-
ροί εἰσιν οἱ υἱοί· ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσω-
μεν αὐτούς. πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασ-
σαν βάλε ἄγκιστρον· καὶ τὸν ἀναβάν-
τα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας
τὸ στόμα αὐτοῦ. εὑρήσεις στατῆρα· ἐ-
κεῖνον λαβὼν· δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ
καὶ σοῦ·   Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλ-
ἀρχ(ή) θον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῦ· λέγοντες· τίς ἄ- λζ
ρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰσ
παιδίον. ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν
καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ στρα-
φῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ
μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν
ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων

λϛ περὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα.

ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν
ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε
πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως. ἐρεῖτε
τῷ ὄρει τούτῳ μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐ-
κεῖ· καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυ-
νατήσει ὑμῖν· τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ
ἐκπορεύεται· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νη-
στείᾳ· ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν
ροϛ Ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή-
σεται· καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα·
λϛ ροζ Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναούμ,
προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβά-
νοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· ὁ διδά-
σκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;
λέγει· ναί· καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκί-
αν· προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί
σοι δοκεῖ Σίμων· οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ

[illegible]

ἀρχ. π(ερὶ) τ(οῦ) ἑκατὸν προβά(των) παραβολή

εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁρᾶτε· μὴ
ρπα Καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τού-
των. λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς. βλέπουσι τὸ πρό-
σωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλ-
θε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολω-
λός. τί ὑμῖν δοκεῖ· ἐὰν γένηται τινὶ λη
ρπβ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα· καὶ πλανηθῇ
ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐν-
νέα. ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτό. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ-
τῷ μᾶλλον. ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐν-
νέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως
οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν
μικρῶν τούτων. ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ
ρπγ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου. ὕπαγε ἔλεγξον αὐ-
τὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου
ἀκούσῃ. ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·

ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· Καὶ ὃς ἐὰν
ροθ Δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδα-
λίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόν-
των εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμα-
σθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελά-
γει τῆς θαλάσσης· οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀ-
πὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλ-
θεῖν τὰ σκάνδαλα· πλήν· οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται·
ρπ Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει
σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χω-
λὸν ἢ κυλλόν· ἢ δύο χεῖρας· ἢ δύο πόδας
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον·
καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔ-
ξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ-
θεῖν· ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆ-

λη π τ Ἑκατὸν προβάτων παραβολή

εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁρᾶτε μὴ
ρπα Καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τού-
των. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρό-
σωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλ-
θε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολω-
λός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι λη
ρπβ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ
ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ-
τῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐν-
νέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως
οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τ-
ῶν μικρῶν τούτων. ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ
ρπγ Εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐ-
τὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου
ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.

ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν: Καὶ ὃς ἐὰν
ροθ Δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδα-
λίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόν-
των εἰς ἐμέ· συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμα-
σθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελά-
γει τῆς θαλάσσης· οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀ-
πὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλ-
θεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν. οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ. δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται
ρπ Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει
σε. ἔκκοψον αὐτόν. καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χω-
λὸν ἢ κυλλόν· ἢ δύο χεῖρας· ἢ δύο πόδας
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον·
καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε. ἔ-
ξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ-
θεῖν. ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆ-

λθ   ε   Περὶ τοῦ ὀφείλοντος τὰ μύρια τάλαντα.

λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις·
ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· διὰ
ρπη Τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν- λθ
θρώπῳ βασιλεῖ· ὃς ἠθέλησε συνᾶραι
λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· ἀρξα-
μένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν· προσηνέ-
χθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάν-
των· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι·
ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρα-
θῆναι· καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα· καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀ-
ποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προ-
σεκύνει αὐτῷ λέγων· κ(ύρι)ε· μακροθύμη-
σον ἐπ' ἐμοί· καὶ πάντα σοι ἀποδώσω·
σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κ(ύριο)ς τοῦ δούλου ἐκείνου·
ἀπέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸ δάνειον ἀφῆ-
κεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος·
εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὤ-
φειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ
κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπό-

ρπα Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ· παράλαβε μετὰ σοῦ
ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρ
τύρων ἢ τριῶν· σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν
δὲ παρακούσῃ αὐτῶν· εἰπὲ τῇ ἐκ
κλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ· ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνι
κὸς καὶ ὁ τελώνης· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ρπε Ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται δε
δεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύ
σητε ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται λελυμένα ἐν
τῷ οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ρπς Ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς
γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν
αἰτήσωνται· γενήσεται αὐτοῖς παρὰ
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· οὗ γάρ εἰσι
δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνο
μα· ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν· τέλος
ρπζ Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε·
ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελ
φός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ· ἕως ἑπτάκις;

Μ̄ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι

τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν· καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ι̅ς̅ τοὺς λόγους τούτους,
μετῆρεν ἀπὸ τῆς γαλιλαίας· καὶ ἦλθεν
εἰς τὰ ὅρια τῆς ἰουδαίας πέραν τοῦ ἰ-
ορδάνου· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄ-
χλοι πολλοί. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ φαρισαῖοι
πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ· Μ̄
εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε ὅ-
τι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς· ἄρσεν καὶ θῆ-
λυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα· καὶ προσκολληθήσεται τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρ-
κα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ
σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος
μὴ χωριζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν μωσῆς

δος μοι εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύνδου-
λος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκά-
λει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί,
καὶ πάντα ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤ-
θελεν· ἀλλὰ ἀπελθών· ἔβαλεν αὐ-
τὸν εἰς φυλακήν· ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφει-
λόμενον· ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ
τὰ γενόμενα· ἐλυπήθησαν σφόδρα·
καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ
αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα· τότε
προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ, λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ· πᾶ-
σαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι·
ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ
σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου· ὡς καὶ
ἐγὼ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος
αὐτοῦ· παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανι-
σταῖς· ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμε-
νον αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ποιήσει ὑμῖν· ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος

μα ε/π τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν ἰ(ησοῦ)ν·

ρϟβ σηνέχθη αὐτῷ παιδία· ἵνα τὰς χεῖ
ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μα
θηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ιγ
ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐ
τὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ(ρα)νῶν· καὶ ἐπιθεὶς
αὐτοῖς τὰς χεῖρας. ἐπορεύθη ἐκεῖθεν·

ρϟγ Καὶ ἰδοὺ τὶς προσελθὼν. εἶπεν αὐτῷ· δι μα
δάσκαλε ἀγαθέ· τί ἀγαθὸν ποιήσω· ἵ
να ἔχω ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς. εἰ μὴ
εἷς ὁ θ(εό)ς· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωήν. τήρησον τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ·
ποίας· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις· οὐ
μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις·
τίμα τὸν π(ατέ)ρα σου καὶ τὴν μ(ητέ)ρα. καὶ ἀ
γαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν·

ρϟδ Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐ
φυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. τί ἔτι
ὑστερῶ· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἰ θέλεις τέλειος

ϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀπο-
στασίου. καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν· λέγει αὐ-
τοῖς· ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρ-
δίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι
τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ
οὐ γέγονεν οὕτως· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ὃς
ρζ Ἂν ἀπολύσῃ. τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ
πορνείᾳ. καὶ γαμήσῃ. ἄλλην. μοιχᾶται·
καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας. μοι-
χᾶται· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
ρζα Τοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς
γυναικός. οὐ συμφέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν
λόγον τοῦτον. ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶ γὰρ
εὐνοῦχοι· οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεν-
νήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι. οἵ-
τινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
εἰσὶν εὐνοῦχοι. οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυ-
νάμενος χωρεῖν χωρείτω· τέλ(ος) Τῷ [illegible]
περὶ τοῦ [illegible]

μβ περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν

ρκς Εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὑμεῖς
οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγε
νεσίᾳ· ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐ
πὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καθίσεσθε καὶ
ρκζ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς
ρκη ἀφῆκεν οἰκίας· ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς·
ἢ πατέρα ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἢ ἀ
γρούς· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἑκατον
ταπλασίονα λήψεται· καὶ ζωὴν αἰώ
νιον κληρονομήσει· πολλοὶ δὲ ἔσονται
ρκθ πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· ὁμοία
γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀνθρώπῳ οἰ
κοδεσπότῃ· ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ·
μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπε
λῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν
ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν· ἀπέ
στειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ·
καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν· εἶδεν
ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·

εἶναι· ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχον-
τα καὶ δὸς πτωχοῖς. καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ. καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι· ἀ-
ρζε Κούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλ-
θε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως
πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῶν οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκο-
πώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήμα-
τος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· ἀκούσαν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο
σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται
σωθῆναι· ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι· πα-
ρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά· τότε ἀπο-
κριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ-
μεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθή-
σαμέν σοι. τί ἄρα ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς

ιον· λαβόντες δὲ· ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπό
του λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥ
ραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐ
ποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε· οὐκ ἀδι
κῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;
ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ
τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξε
στί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς· εἰ ὁ
ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀ
γαθός εἰμι· οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι
πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ
γάρ εἰσι κλητοὶ· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:
σα Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, πα
ρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰ
δίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρ
χιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρι

ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα μου· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον,
δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον· πάλιν ἐ
ξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν,
ἐποίησεν ὡσαύτως· περὶ δὲ τὴν ἐν
δεκάτην ὥραν ἐξελθὼν. εὗρεν ἄλλους
ἑστῶτας ἀργούς· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε
ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέγου
σιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσα
το· λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα μου· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον
λήψεσθε· ὀψίας δὲ γενομένης· λέγει ὁ κ(ύριο)ς
τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐ
τοῖς τὸν μισθόν· ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων· καὶ ἐλθόν
τες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλα
βον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ
τοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον· καὶ

σϛ Α δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελ
φῶν· ὁ δὲ ἰς̄ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς
εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ
ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέ
γας γενέσθαι· ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ
ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος· ἔσται
ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
σζ οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακο
νῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρο
ἀντὶ πολλῶν· τέ(λος) Καὶ ἐκπορευομένων αὐτ(ῶν)
ση Ἀπὸ ἱεριχῶ· ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι
παρὰ τὴν ὁδόν· ἀκούσαντες ὅτι ἰς̄ πα
ράγει· ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
κε̄ υἱὸς δαδ· ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐ
τοῖς· ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔ
κραζον λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κε̄ υἱὲ
δαδ· καὶ στὰς ὁ ἰς̄ ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ

τέ(λος) τῆς κ[illegible]
[illegible]
μου τοῦ υἱοῦ +
[illegible]
μα̃

νοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώσου-
σιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ
μαστιγῶσαι· καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· Τότε προσῆλθεν
μγ ςβ Αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ τῶν
υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι
παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις·
λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ
δύο υἱοί μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰ-
τεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
μέλλω πίνειν· ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ·
δυνάμεθα· καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν πο-
τήριόν μου πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ κα-
θίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πρς μου· καὶ ἀκούσαντες οἱ

τες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· ἤγα
γον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον· καὶ ἐπέθη
καν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν·
καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν· ὁ δὲ πλεῖ
στος ὄχλος· ἔστρωσαν αὐτῶν τὰ ἱμάτια
ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ
ὁδῷ· οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ
σθ Ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσ
αννὰ τῷ υἱῷ δαδ̅· εὐλογημένος ὁ ἐρ
χόμενος ἐν ὀνόματι κυ̅· ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς
σι Ἱεροσόλυμα· ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις
λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ ὄχλοι ἔλε
γον· οὗτός ἐστιν ἰσ̅ ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ να
ζαρὲθ τῆς γαλιλαίας· καὶ εἰσῆλ
σια Θεν ὁ ἰσ̅ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θυ̅· καὶ ἐξέβαλε
πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζον
τας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε· καὶ τὰς

μ̄ε ὲ π̄ τῆς τοῦ ὄνου καὶ τοῦ πώλου·

εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν· λέγουσιν
αὐτῷ· κε· ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ις· ἥψατο τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα·

μ̄ε ςς̄ Καὶ ἦλθον εἰς βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν. τότε ὁ ις ἀπέστειλε δύο μαθη-
τάς. λέγων αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν
κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέ-
ως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον
μετ' αὐτῆς. λύσαντες ἀγάγετέ μοι· καὶ ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ τι· ἐρεῖτε ὅτι ὁ κς αὐτῶν
χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς·
cζ τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν· ἵνα πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών· ἰδοὺ ὁ βασι-
λεύς σου ἔρχεταί σοι πραῢς καὶ ἐπιβεβη-
κὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου·
cη Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ· καὶ ποιήσαντες

μη π(ε) τ(ε) ἐπερώτησαν τὸν κ(ύριο)ν ἀρχιερεῖς κ(αὶ) πρεσβύτ(εροι)

μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ
σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ· καὶ ἰ-
δόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγον-
τες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συ-
κῆ· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
ςιε Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ
διακριθῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποι-
ήσετε· ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπη-
τε ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασ-
σαν· γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰ-
τήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λή-
ψεσθε· καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν·
ςις Προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι
ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω κἀγὼ
ὑμᾶς λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι· κἀ-
γὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

μς περὶ τῶν τυφλῶν καὶ χωλῶν·

καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περι
στεράς. καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶ
κός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται·
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον
λῃστῶν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ
μς σιβ Τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐ
τούς· ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε,
καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱε
ρῷ καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβὶδ
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐκ ἀ
[illegible] [illegible] ἐπανάγων ὁ Ἰς ἐπείνασεν [illegible] κούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰς λέγει
αὐτοῖς· μαί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι
ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω ἐν αἶνον; καὶ καταλιπὼν
σιγ Αὐτούς. ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς
βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. Πρωΐας
μζ σιδ + Δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε·
καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν
ἐπ' αὐτήν· καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ

μζ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς·

κ̂ περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή·

τοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶ
ναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θυ· ἦλθε γὰρ πρὸς
ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης. καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰ
δόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ
πιστεῦσαι αὐτῷ· ἄλλην παραβολὴν

Ν̄ σιθ Ἀκούσατε· ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης· ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. καὶ φραγμὸν αὐ
τῷ περιέθηκεν· καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ
ληνόν· καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέ
δοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε·
ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν,
ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
γεωργούς. λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους
αὐτοῦ· ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέκτει
ναν· ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· πάλιν ἀπέ
στειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν

μθ ε
πε̄ τῶν δύο υἱῶν παραβολή·

τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν· ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ διελογίζοντο
παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων·
φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔ-
χουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην· καὶ
ἀποκριθέντες τῷ Ἰῦ εἶπον· οὐκ οἴδα-
μεν· ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρωπος εἶχε
μθ σιη Τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ
εἶπεν· τέκνον· ὕπαγε σήμερον ἐργά-
ζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμε-
ληθεὶς ἀπῆλθεν· καὶ προσελθὼν τῷ
δευτέρῳ· εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· ἐγὼ κε̄· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν·
τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ
πρς· λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος· λέγει αὐ-

[margin: τε̄ λ ... ιεβ· εἰ προκοπ[illegible] παραβολ[illegible] [illegible] εἶχε]

κα΄ ... καλουμένων εἰς τὸν γάμον·

τοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ὁ
πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθή-
σεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν·
Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ· ἔγνω-
σαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦν-
τες αὐτὸν κρατῆσαι· ἐφοβήθησαν τοὺς
ὄχλους· ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶ-
χον· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς· πάλιν εἶπεν
αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων· ὡμοιώ-
θη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασι-
λεῖ· ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐ-
τοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ
καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γά-
μους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν· πάλιν
ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπα-
τε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν
μου ἡτοίμασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ

πρώτων. καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτ(ως).
ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου·
οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑ-
αυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐτόν. καὶ κατάσχω-
μεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόν-
τες αὐτόν. ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶ-
νος καὶ ἀπέκτειναν· ὅταν οὖν ἔλθῃ
ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος. τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν αὐτῷ· κα-
κούς. κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργ-
οῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρ-
ποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέγει αὐτ-
οῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
φαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας; παρὰ κ(υρί)ου ἐγένετο αὕτη· καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν: τέλος

[illegible]

κβ ε π τοῦ κήνσου·

μοις. εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον
ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε·
πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα
γάμου· ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες — τέλ. ιγ
αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας. ἄρατε αὐτὸν — τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλαβον
καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτε- — οἱ φαρισαῖοι
ρον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ- — κατὰ τοῦ ἰῦ +
μὸς τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι τέλ
κλητοί. ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. ἀρχή — κβ [illegible]

Τότε πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι συμβού-
λιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσω-
σιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ
τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν ἡρω-
διανῶν λέγοντες· διδάσκαλε· οἴδα-
μεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
θῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις. καὶ οὐ μέ-
λει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν. τί
σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον καίσαρι.

σιτιστὰ τεθυμένα· καὶ πάντα ἕτοιμα·
δεῦτε εἰς τοὺς γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαν-
τες ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀ-
γρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ
δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους
αὐτοῦ· ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν· ἀ-
κούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος· ὠργί-
σθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα
αὐτοῦ· ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους·
καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν· τό-
τε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος
ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν
ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξό-
δους τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους ἂν εὕρητε·
καλέσατε εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐξελ-
θόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς·
συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον πονη-
ρούς τε καὶ ἀγαθούς. καὶ ἐπλήσθη ὁ
γάμος ἀνακειμένων· εἰσελθὼν δὲ ὁ
ςκβ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους

αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύ-
τερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον
δὲ πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ
οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή·
πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ι̅ς̅ εἶπεν· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες
τὰς γραφάς· μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θ̅υ̅·
ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει· οὔτε γαμοῦσιν
οὔτε ἐκγαμίζονται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θ̅υ̅
ἐν οὐρ̅ν̅ῷ εἰσίν· περὶ δὲ τῆς ἀναστάσε-
ως τῶν νεκρῶν· οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν
ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θ̅υ̅ λέγοντος· ἐγώ εἰμι ὁ θ̅ς̅
ἀβραάμ· καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰσαάκ· καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰ-
ακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ θ̅ς̅ θ̅ς̅ νεκρῶν· ἀλλὰ
ζώντων· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξε-
πλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Οἱ τέλος
δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε ἀρχ. κυ̅ ιε̅· τῷ καιρῷ
τοὺς σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ ἐκείνῳ νομικός
τὸ αὐτό· καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν τις προσῆλθεν
ια Νομικός· πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· σκ̅α̅ τῷ ι̅υ̅ +

ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὴν πονηρίαν αὐτῶ(ν)
εἶπ(εν)· τί με πειράζετε ὑποκριταί· ἐ
πιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου·
οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον· κ(αὶ)
λέγ(ει) αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή· λέγουσιν αὐτῷ· καίσαρος·
τότε λέγ(ει) αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ καί
σαρος καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θ(εο)ῦ τῷ θ(ε)ῷ·
καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀ
φέντες αὐτὸν ἀπῆλθον:· τέλ(ος) ἐν ἐκείνῃ τῇ
ΜΓ Ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖ
οι λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδά
σκαλε μωϋσῆς εἶπ(εν)· ἐάν τις ἀποθά
νῃ μὴ ἔχων τέκνα ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀ
δελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτ(οῦ)
ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ
ὁ πρῶτος γαμήσας· ἐτελεύτησεν· καὶ
μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα

οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέ
ρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. τότε ὁ
σκζ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ τῆς μωϋσέως κα
θέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι· πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπω
σιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε·
κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε·
λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν· δεσμεύου
σκη σι δὲ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα·
καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν
ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέ
λουσι κινῆσαι αὐτά· πάντα δὲ τὰ
σκθ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι· πρὸς τὸ θεαθῆναι
τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλα
κτήρια αὐτῶν· καὶ μεγαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν· φιλοῦ
σι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις·
καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς· καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς

κε περὶ τῆς τοῦ κυ ἐπερωτήσεως πρὸς τοὺς φαρισαίους

διδάσκαλε· ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν
τῷ νόμῳ· ὁ δὲ ις ἔφη αὐτῷ· ἀγαπή-
σεις κν τὸν θν σου· ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ
σου· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου· καὶ ἐν ὅ-
λῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη
καὶ μεγάλη ἐντολή· δευτέρα δὲ ὁμοί-
α αὕτη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς ἑαυτόν· ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐν-
τολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται
κρέμανται· συνηγμένων δὲ τῶν
κε σκε Φαρισαίων· ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ις
λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χυ· τίνος
υἱός ἐστιν· λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ δαδ· λέ-
γει αὐτοῖς· πῶς οὖν δαδ ἐν πνι κν αὐ-
τὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν ὁ κς τῷ κω
μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου· εἰ οὖν δαδ ἐν πνι καλεῖ αὐ-
σκϛ τὸν κν· πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ οὐδεὶς ἐ-
δύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον·

σλγ Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅ-
ταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέν-
νης διπλότερον ὑμῶν· οὐαὶ ὑμῖν ὁ-
σλδ δηγοὶ τυφλοί· οἱ λέγοντες ὃς ἂν ὀμόσηι ἐν
τῶι ναῶι, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσηι ἐν
τῶι χρυσῶι τοῦ ναοῦ, ὀφείλει· μωροὶ καὶ
τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς,
ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν· καὶ ὃς
ἐὰν ὀμόσηι ἐν τῶι θυσιαστηρίωι, οὐδέν
ἐστιν· ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσηι ἐν τῶι δώρωι τῶι ἐ-
πάνω αὐτοῦ, ὀφείλει· μωροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον· τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστή-
ριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον· ὁ οὖν ὀμόσας
ἐν τῶι θυσιαστηρίωι, ὀμνύει ἐν αὐτῶι καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμνύων
ἐν τῶι ναῶι, ὀμνύει ἐν αὐτῶι καὶ ἐν τῶι
κατοικοῦντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν
τῶι οὐρανῶι, ὀμνύει ἐν τῶι θρόνωι τοῦ θεοῦ.

κε π(ερὶ) τοῦ ταλανισμοῦ τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων

ἀγοραῖς· καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί,
ῥαββί· ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί·
σλ Εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος ὁ Χριστός· καὶ
πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ μὴ
κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν
ἐστι καθηγητὴς ὁ Χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν
ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώ-
σλα σει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· + οὐαὶ
κε Δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσευχό-
μενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον
κρίμα· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
σλβ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κλείετε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑ-
μεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε· οὐδὲ τοὺς εἰσερ-
χομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν· οὐαὶ ὑμῖν

ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι· ἔσωθεν
δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης
ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι· ἔσωθεν
δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας:
σλ Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑ-
ποκριταί· ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν· καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων καὶ λέγετε· ὅτι εἰ ἤμεν
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν. οὐκ
ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵμα-
τι τῶν προφητῶν· ὥστε μαρτυρεῖτε
ἑαυτοῖς. ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων
τοὺς προφήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε
σλθ Τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν· ὄφεις. γεννή-
ματα ἐχιδνῶν· πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς
κρίσεως τῆς γεέννης· διὰ τοῦτο ἰδοὺ
σμ Ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας
καὶ σοφοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενεῖτε καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν

[illegible] Θ ι πρὸς κε περὶ τοῦ [illegible]
πρὸς τοὺς ἰουδαίους

καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ :
Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡ-
δύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον·
καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου,
τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πί-
στιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα
μὴ ἀφιέναι· ὁδηγοὶ τυφλοί· οἱ διϋ-
σλε Λίζοντες τὸν κώνωπα· τὴν δὲ κάμη-
λον καταπίνοντες· οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
σλς Ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
καὶ τῆς παροψίδος· ἔσωθεν δὲ γέμου-
σιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας· φαρισαῖε
τυφλέ· καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος· ἵ-
να γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν κα-
θαρόν· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
σλζ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι παρομοιά-
ζετε τάφοις κεκονιαμένοις· οἵτινες

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ἰσ̄. εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον· ὃς
οὐ καταλυθήσεται· Καθημένου δὲ νζ
ἀρχ Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν· προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγον-
τες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται· καὶ
τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ
τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰσ̄ εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή
τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύ-
σονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες·
ἐγώ εἰμι ὁ χσ̄. καὶ πολλοὺς πλανήσου-
σι· μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους· καὶ
ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε·
δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω ἐστὶ
τὸ τέλος· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ

μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ
διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως
ἔλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκ-
χυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἄβελ τοῦ δικαίου· ἕως τοῦ αἵματος
ζαχαρίου υἱοῦ βαραχίου· ὃν ἐφονεύσα-
τε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἥξει πάντα ταῦτα
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην· Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ·
[illegible] Ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας· καὶ λι-
θοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου· ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρ-
νις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας· καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται
[illegible] ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· λέγω γὰρ ὑ-
μῖν· ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἀπάρτι· ἕως
ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
τέλος ἐν ὀνόματι κυρίου· Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐ-
[illegible] Πορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον

[illegible]

τω ἆραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγρῷ· μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα
σιθ στρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε
σκ δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ
νος μηδὲ σαββάτου· ἔσται γὰρ τότε
θλῖψις μεγάλη· οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς
κόσμου ἕως τοῦ νῦν· οὐδ' οὐ μὴ γένηται·
σκα καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐ
κεῖναι· οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτούς· κολοβωθήσονται
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν τις ὑμῖν
σκβ εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ χ̅ς̅· ἢ ὧδε· μὴ πιστεύ
σητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι
σκγ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖ
α καὶ τέρατα μεγάλα· ὥστε πλανῆ
σαι εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ
προείρηκα ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν·
σκδ ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ

τὰ τόπους[?]· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων·

σμδ Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν,
καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισού-
μενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·

σμε Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ
ἀρχὴ τῇ ε΄ τῆς ιγ΄ ἑβδ. — καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι καὶ μισή-
εἶπεν ὁ κύριος — σουσιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· — φῆται ἐγερθήσονται· καὶ πλανήσουσι
ὁ ὑπομείνας — πολλούς· καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν
εἰς τέλος οὗ- — ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν·
τος σωθήσεται + — ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθή-
τέλος τῆς ε΄ — + σεται· καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον

σμς τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ
εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ τότε
ἥξει τὸ τέλος· ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέ-

σμζ λυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ
Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὼς ἐν τόπῳ
ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω· τότε

σμη οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄ-
ρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέ-

μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλός· καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύη· γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
θέρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε πάν-
τα ταῦτα· γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύ-
ραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ παρέλθη
ἡ γενεὰ αὕτη· ἕως ἂν πάντα ταῦτα γέ-
νηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται· οἱ
δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν· περὶ
σξ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας· οὐδεὶς
οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν εἰ μὴ ὁ πατήρ
μόνος· ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε·
σξα οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς
πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πί-
νοντες· γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες·
ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κι-
βωτόν· καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυ-
σμὸς καὶ ἦρε πάντας· οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε

[illegible] εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ✝

ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύσητε ⁘ ὥσπερ
σνε γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν. οὕτως ἔσται ἡ
παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου γὰρ
σνς ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα. ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀε-
τοί ⁘ εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμε-
σνζ ρῶν ἐκείνων. ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται· καὶ
ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ
ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται·
σνη τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ. μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολ-
λῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
μετὰ σάλπιγγος καὶ φωνῆς μεγάλης· καὶ
ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ
τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
σνθ ἕως ἄκρων αὐτῶν· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς

καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συν
δούλους· ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν
μεθυόντων· ἥξει ὁ κ(ύριο)ς τοῦ δούλου ἐκεί
νου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν
ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπο
κριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε ὁμοιω
ἀρχ θήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· δέκα κθ
παρθένοις· αἵτινες λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν. ἐξῆλθον εἰς ἀπάν
τησιν τοῦ νυμφίου· πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐ
τῶν φρόνιμοι· καὶ αἱ πέντε μωραί· αἵ
τινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπά
δας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔ
λαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι, ἔλαβον ἔλαιον
ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμ
πάδων αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκά

σξβ Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· εἷς παραλαμ-
βάνεται καὶ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθου-
σαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβά-
νεται καὶ μία ἀφίεται· γρηγορεῖτε
σξγ Οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν
ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ
σξδ Ἤιδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ
κλέπτης ἔρχεται· ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ
οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος
σξε Καὶ φρόνιμος· ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ διδό-
ναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ· μα-
σξς Κάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος
αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχου-
σιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ
σξζ Εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ

ἔρχεται· ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν·
ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους· καὶ παρέ-
δωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα·
ᾧ δὲ δύο· ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰ-
δίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.
πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λα-
βὼν· εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν
ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως
ὁ τὰ δύο· ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο·
ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν· ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν
τῇ γῇ· καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ· μετὰ δὲ χρόνον πολύν· ἔρ-
χεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων· καὶ
συναίρει λόγον μετ᾽ αὐτῶν· καὶ προσελθὼν
ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν· προσή-
νεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων·
κ(ύρι)ε· πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα
ἐπ᾽ αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ

-θευδον· μέσης δὲ νυκτὸς. κραυγὴ γέγονε·
ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀ-
πάντησιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρθησαν πᾶ-
σαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι· καὶ ἐκόσμη-
σαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μω-
ραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται· ἀπεκρίθησαν δὲ
αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρ-
κέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλ-
λον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορά-
σατε ἑαυταῖς· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἕτοι-
μοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους·
καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕστερον δὲ ἔρχον-
ται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι·
κε· κε· ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς·
γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡ-
μέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου

ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς
τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομι-
σάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἄρατε
οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον· καὶ δότε
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ
σοα γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισ-
σευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸν ἀχρεῖ-
σοβ ον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐ-
ξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ὅταν δὲ ἔλθῃ ξα
σογ Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· καὶ πάν-
τες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ· τότε καθί-
σει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθή-
σονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔ-
θνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων·
ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ
μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· τὰ δὲ
ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων· τότε ἐρεῖ ὁ βασι-

δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγοις ἦς
πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελ-
θε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσ-
ελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα
λαβὼν εἶπεν· κύριε· δύο τάλαντά μοι
παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ
ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγοις ἦς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε
καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν
τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν· κύριε· ἔγνων
σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· θερίζων ὅπου
οὐκ ἔσπειρας· καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διε-
σκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴ-
δε ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρέ· ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔ-
σπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα

μων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμέ-
νοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐ-
πείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φα-
γεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·
ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός·
καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ
ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με· τό-
τε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες·
κύριε· πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶν-
τα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυ-
λακῇ· καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι· τότε
ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν ἐλαχίστων· οὐδὲ ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε· καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κό-
λασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον· Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
2 Πάντας τοὺς λόγους τούτους· εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι μετὰ δύο

λεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλο-
γημένοι τοῦ πατρός μου. κληρονομήσατε
τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀ-
πὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ
καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ
ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνη-
γάγετέ με· γυμνός. καὶ περιεβάλετέ με·
ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυ-
λακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με· τότε
ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέ-
γοντες· κ̅ε̅. πότε σε εἴδομεν πεινῶντα
καὶ ἐθρέψαμεν· ἢ διψῶντα· καὶ ἐποτί-
σαμεν· πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ
συνηγάγομεν· ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν·
πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενοῦντα ἢ ἐν φυ-
λακῇ· καὶ ἤλθομεν πρός σε· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων
τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ
ἐποιήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύ-

ξγ π(ερὶ) τοῦ πάσχα

σοζ Γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὕ-
τη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου·
πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ·
λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς· τότε πορευθεὶς
σοη εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰ-
σκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε·
τί θέλετέ μοι δοῦναι· κἀγὼ ὑμῖν πα-
ραδώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τρι-
άκοντα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζή-
τει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ·
Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων· προσῆλθον ξγ
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰ(ησο)ῦ λέγοντες· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα· ὁ δὲ εἶ-
πεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖ-
να· καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος
λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ

ξβ ε π τῆς ἀλειψάσης τὸν κ(ύριο)ν μύρῳ·

ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.
σοε Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχι-
ερέως τοῦ λεγομένου καϊάφα· καὶ συ-
νεβουλεύσαντο· ἵνα τὸν ἰ(ησοῦ)ν δόλῳ κρα-
τήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ ἵνα μὴ θόρυβος γένηται
σοϛ ἐν τῷ λαῷ· τοῦ δὲ ἰ(ησο)ῦ γενομένου ἐν
ξβ Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ·
προσῆλθεν αὐτῷ γυνή· ἀλάβαστρον
μύρου ἔχουσα πολυτίμου. καὶ κατέχε-
εν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμέ-
νου· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγα-
νάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλει-
α αὕτη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον
πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτω-
χοῖς· γνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· τί κό-
πους παρέχετε τῇ γυναικί, ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ· πάντοτε

πεν· λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·
ϲπε Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας
ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάν-
τες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς και-
νῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνό-
μενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ ὑ-
μῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπάρτι ἐκ τούτου
τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης· ὅταν αὐτὸ πίνω με-
θ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός
μου· καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ
ϲπϛ Ὄρος τῶν ἐλαιῶν· τότε λέγει αὐτοῖς ὁ
ϲπζ Ἰς· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε
ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται
ϲπη Γὰρ πατάξω τὸν ποιμένα καὶ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποί-
μνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προά-
ξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἀποκρι-
ϲπθ Θεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται ἐν σοί· ἐγὼ οὐδέπο-

τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου· καὶ
ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς προσέταξεν
αὐτοῖς ὁ ἰς̅· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα·
σοθ Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώ-
δεκα· καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἀ-
σπ μὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώ-
σει με· καὶ λυπούμενοι σφόδρα. ἤρξαν-
το λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· μήτι ἐ-
σπα γώ εἰμι κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ὁ ἐμβάψας μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα, οὗτός με παραδώσει· ὁ μὲν
σπβ Υἱὸς τοῦ ἀνου̅ ὑπάγει καθὼς γέγραπται πε-
ρὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνῳ̅ ἐκείνῳ, δι᾽ οὗ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅ παραδίδοται· καλὸν ἦν
αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνος̅ ἐκεῖνος·
σπγ Ἀποκριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν, εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι ῥαββί; λέ-
ϛα σπδ γει αὐτῷ, σὺ εἶπας· ἐσθιόντων δὲ αὐ-
τῶν· λαβὼν ὁ ἰς̅ ἄρτον· καὶ εὐλογήσας
ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶ

λ' ὡς σύ· καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητ(άς)·
σξς Καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέ-
γει τῷ πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μί-
αν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖ-
τε καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ-
σξζ μον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· πάλιν ἐκ
σξη Δευτέρου ἀπελθὼν· προσηύξατο λέγων·
πάτερ μου· εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήρι-
ον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου· καὶ ἐλθὼν
εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι·
καὶ ἀφεὶς αὐτούς· ἀπελθὼν πάλιν προσ-
ηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰ-
πών· τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθη-
σξθ Τὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε
τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγι-
κεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδί-
δοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν· ἐγείρε-

τε σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐτῷ ὁ
σξ Ἰς̄· ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυ
κτὶ· πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι· τρὶς
ἀπαρνήσῃ με· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος·
σξα Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν· οὐ μή σε
ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως δὲ καὶ πάν
τες οἱ μαθηταὶ εἶπον· τότε ἔρχεται
σξβ Μετ' αὐτῶν ὁ ἰς̄· εἰς χωρίον λεγόμενον γεθ
σημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ
Τοῦ· καθίσατε αὐτοῦ· ἕως οὗ ἀπελθὼν
προσεύξωμαι ἐκεῖ· καὶ παραλαβὼν
τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβεδαί
ου· ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν·
σξ Τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυ
χή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ
γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ· καὶ προελθὼν
σξ Μικρόν· ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προ
σευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου εἰ δυ
σξε Νατόν ἐστι παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτή
ριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω· ἀλ

θανοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρ-
τι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ πα-
ραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶ-
νας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν
αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι· ἐν
τλ Ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰς̅ τοῖς ὄχλοις·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ᾽ ἡμέραν
Πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν
τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
τε Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν· ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν· τότε οἱ
τς Μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυ-
γον· οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰν̅· ἀπή-
Γαγον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα ὅπου
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συ-
νήχθησαν· ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει
τς Αὐτῷ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρ- ξς
χιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ

ξε π(ερὶ) τῆς παραδόσεως τοῦ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ·

σθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς
τ με. καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰού-
ξε δας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄ-
χλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων
τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔ-
πα δωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλή-
σω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν· καὶ
εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰ(ησο)ῦ εἶπεν· χαῖ-
ρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ
Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει·
τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰ(ησοῦ)ν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
πβ Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰ(ησο)ῦ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ,
καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέ-
ως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον· τότε λέγει
τ αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν
σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ
λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπο-

αὐτοῦ λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἴδε νῦν
τιβ ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί
ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ εἶπον· ἔνοχος θανά-
του ἐστίν· τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρό-
τιγ σωπον αὐτοῦ· καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν·
οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· προφήτευ-
σον ἡμῖν χριστέ· τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ
τιδ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ
προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέ-
γουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου·
ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέ-
γων· οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐξελθόντα
τιε δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα· εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν· μετὰ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρνήσατο
μεθ' ὅρκου· οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· μετὰ μι-
κρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον
τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποι-

Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συ
νέδριον ὅλον. ἐζήτουν ψευδομαρτυρί
αν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ. ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι·
καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρ
τύρων προσελθόντων. οὐχ εὗρον·
Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρ
τυρες εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι
καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ
τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν· καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς. εἶπεν αὐτῷ· οὐ
δὲν ἀποκρίνῃ· τί οὗτοί σου καταμαρ
τυροῦσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς. εἶπεν αὐτῷ· ἐξορ
κίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· ἵνα
ἡμῖν εἴπῃς· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· λέ
γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν·
ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθή
μενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως. καὶ
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ·
Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια

ξαυτο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀρ
γύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς
τὸν κορβανᾶν. ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι·
συμβούλιον δὲ λαβόντες. ἠγόρασαν
ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως. εἰς
ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀ
γρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος. ἕως τῆς
σήμερον· τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν δι
ὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ
ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τι
μὴν τοῦ τετιμημένου· ὃν ἐτιμήσαντο ἀ
πὸ υἱῶν ἰηλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξέ μοι
κσ· ὁ δὲ ισ· ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμό
τκ Νος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέ
γων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ
ισ ἔφη αὐτῶ· σὺ λέγεις· καὶ ἐν τῶ κα
τκα Τηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
καὶ πρεσβυτέρων. οὐδὲν ἀπεκρίνατο·
τότε λέγει αὐτῶ ὁ πιλᾶτος· οὐκ ἀκούεις

δ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ
ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέ
πϛ ως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· καὶ ἐμνή
σθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος ἰυ εἰρηκότος
αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔ
ξω ἔκλαυσε πικρῶς· πρωΐας δὲ
πζ γενομένης· συμβούλιον ἔλαβον πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λα
οῦ κατὰ τοῦ ἰυ· ὥστε θανατῶσαι αὐ
τόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον·
πη καὶ παρέδωκαν αὐτὸν ποντίῳ πι
πθ λάτῳ τῷ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν ἰούδας
ξζ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη με
ταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέ
ροις λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα
ἀθῶον· οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ
ὄψῃ· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ να
ῷ· ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγ

ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον· βαραββᾶν· λέγει αὐ-
τκϛ τοῖς ὁ πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω ἰν̅ τὸν λε-
γόμενον χν̅· λέγουσιν αὐτῷ πάντες·
σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέ-
γοντες· σταυρωθήτω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος
τκζ ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος
γίνεται· λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς
χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀ-
θῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαί-
ου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐ-
φ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τό-
τκη τε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν
δὲ ἰν̅ φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ· τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγε-
τκθ μόνος παραλαβόντες τὸν ἰν̅ εἰς τὸ πραι-
τώριον· συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέ-
θηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην· ϛ

πόσα σου καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα·
ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν·
τκβ Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύ-
ειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον·
τκγ Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμε-
νον βαραββᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν
εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τίνα θέλετε
ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν· ἢ ἰν̄ τὸν
λεγόμενον χν̄· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον
παρέδωκαν αὐτόν· καθημένου δὲ
τκδ Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος· ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ
καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν·
τκε Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπει-
σαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν
βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν̄ ἀπολέσωσιν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω

ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφα
τλ(ος) λῆς αὐτοῦ. τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην·
οὗτός ἐστιν ἰ(ησοῦ)ς ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
τλς Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ
δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων· οἱ δὲ παρα
τλς πορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν· κινοῦν
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες·
ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ
ραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θ(εο)ῦ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως
τλ Δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ φα
ρισαίων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι; εἰ βασιλεὺς ἰ(σρα)ὴλ ἐστι· κα
ταβάτω ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν
ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν θ(εό)ν ῥυσάσθω
νῦν αὐτὸν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι θ(εο)ῦ
τλ εἰμὶ υἱός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συ
σταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν· ἀ
τλ Πὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶ

πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-
θηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κά-
λαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπε-
τήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ἐνέπαιζον
αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων· καὶ ἐμπτύσαντες αὐτόν. ἔλαβον
τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλ(ὴν)
αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέ-
τλ Δυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα. καὶ ἐνέδυ-
σαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι· ἐξερχόμε-
τλα Νοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον ὀνόματι σίμω-
να· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυ-
ρὸν αὐτοῦ· καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγό-
τλβ Μενον γολγοθᾶ ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου
τόπος· ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος με-
τλγ Τὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐ-
κ ἤθελε πιεῖν· σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν
τλδ Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλον-
τες κλῆρον· καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτό(ν)

ξη̅ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυ̅.

λιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ
τέλος Ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες
τὸν ἰν̅· ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενό-
μενα· ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες·
ἀληθῶς θυ̅ υἱὸς ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ ἐ-
τέλος Κεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
ἰυ̅ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας διακονοῦσαι
αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδαληνή·
καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ ἰωσῆ μήτηρ·
καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου. ὀψίας
τέλος Δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀ- ξη̅
πὸ ἀριμαθαίας τοὔνομα ἰωσήφ· ὃς
καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ ἰυ̅· οὗτος
προσελθὼν τῷ πιλάτῳ, ᾐτήσατο
τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅· ὁ δὲ πιλάτος ἐκέ-
λευσεν ἀποδοθῆναι. καὶ λαβὼν
τέλος Τὸ σῶμα ὁ ἰωσήφ· ἐνετύλιξεν αὐτὸ σιν-
δόνι καθαρᾷ· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ
καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν

σαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης· περὶ
τμα δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰησοῦς
φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ ἠλί, λαμὰ σαβα
χθανί· τοῦτ' ἔστι θεέ μου θεέ μου ἵνα
τί με ἐγκατέλιπες· τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ
ἑστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι ἠλί
αν φωνεῖ οὗτος· καὶ εὐθέως δραμὼν
τμβ εἷς ἐξ αὐτῶν· καὶ λαβὼν σπόγγον· πλή
σας τε ὄξους· καὶ περιθεὶς καλάμῳ·
ἐπότιζεν αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας σώσων αὐτόν·
τμγ ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγά
λῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ τὸ κα
τμδ ταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη·
τμε καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖ
α ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· καὶ
ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ· εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πό

ΤΝΒ Φωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων· ἦλθε
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· καὶ ἡ ἄλλη Μαρία·
θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς
ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν. ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ ἐκάθητο ἐ-
πάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀ-
στραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡ-
σεὶ χιών· ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ, ἐσεί-
σθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ
νεκροί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος. εἶπε
ΤΝΓ Ταῖς γυναιξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα
γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐ
κ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε·
δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος·
ΤΝΔ καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε-
κρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μ...

ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον
μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθε· τέλ
τῆ Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλ-
λη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
τάφου· Τῇ δὲ ἐπαύριον· ἥτις ἐστὶ μετὰ
τὴν Τὴν παρασκευήν· συνήχθησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέ-
γοντες· Κύριε· ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ
πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐγείρομαι· κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι
τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας·
μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
νυκτὸς· κλέψωσιν αὐτόν· καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ
ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης·
ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε κουστωδίαν·
ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ
πορευθέντες· ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον
σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κου-
στωδίας· Ὀψὲ δὲ σαββάτων τῇ ἐπι-

τνβ Φωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων· ἦλθε
μαριὰμ ἡ μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη μαρία
θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς
ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν. ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ ἐκάθητο ἐ
πάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀ
στραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡ
σεὶ χιών· ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ, ἐσεί
σθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ
νεκροί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος. εἶπε
τνγ Ταῖς γυναιξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα
γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐ
κ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν·
δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος·
τνδ καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι· εἴπατε τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε
κρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ

ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον
μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθε(ν).
Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλ-
λη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
τάφου· τῇ δὲ ἐπαύριον· ἥτις ἐστὶ μετὰ
τὴν παρασκευήν· συνήχθησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέ-
γοντες· Κ(ύρι)ε· ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ
πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι· κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι
τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας·
μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
νυκτὸς κλέψωσιν αὐτόν· καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ
ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.
ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε κουστωδίαν·
ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ
πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον
σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κου-
στωδίας· ὀψὲ δὲ σαββάτων τῇ ἐπι

τὸ ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος. ἡμεῖς πείσομεν· καὶ
ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. οἱ δὲ
λαβόντες τὸ ἀργύριον ἐποίησαν ὡς ἐ-
διδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμε-
ρον. οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύ-
θησαν εἰς τὴν γαλιλαίαν. εἰς τὸ ὄρος οὗ
ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ ἰς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν
προσεκύνησαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐδίστασαν.
καὶ προσελθὼν ὁ ἰς. ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες.
μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· βαπ-
τίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
πρς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς. δι-
δάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅ-
σα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας
ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ἀμήν:
※ τέλος τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου · η

τκε Μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης·
ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
— αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἰς̅ ἀ-
πήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε· αἱ δὲ
προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας. καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ· τό-
τε λέγει αὐταῖς ὁ ἰς̅· μὴ φοβεῖσθε· ὑπά-
γετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου·
ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν·
κἀκεῖ με ὄψονται· πορευομένων δὲ
τκς Αὐτῶν· ἰδού τινες τῆς κουστωδίας ἐλθό-
ντες εἰς τὴν πόλιν. ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρ-
χιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα· καὶ
συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων·
συμβούλιόν τε λαβόντες. ἀργύρια
ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγο-
ντες· εἴπατε· ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυ-
κτὸς ἐλθόντες. ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν
κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦ

+ τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγ-
γελίου τὰ κεφάλαια·

α περὶ τοῦ δαιμονιζομένου·
β περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου·
γ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποι-
κίλων νόσων·
δ περὶ τοῦ λεπροῦ·
ε περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·
ς περὶ Λευῒ τοῦ τελώνου·
ζ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν
χεῖρα·
η περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων
ἐκλογῆς·
θ περὶ τοῦ σπόρου παραβολή·
ι περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν
ὑδάτων·
ια περὶ τοῦ λεγεῶνος·
ιβ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχι-
συναγώγου·

ιγ περὶ τῆς αἱμορροούσης·
ιδ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων
διαταγῆς·
ιε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρῴδου·
ις περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν
δύο ἰχθύων·
ιζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περι-
πάτου·
ιη περὶ τῆς παραβάσεως τῆς
ἐντολῆς τοῦ θεοῦ·
ιθ περὶ τῆς Χαναναίας·
κ περὶ τοῦ μογιλάλου·
κα περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων·
κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν Φα-
ρισαίων·
κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ·
κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐ-
περωτήσεως·
κε περὶ τῆς μεταμορφώσεως·
κς περὶ τοῦ σεληνιαζομένου·

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου.

Κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται· ἐ-
πειδὴ αὐτὸς ὁ Μάρκος· ὁ μαθητὴς Πέτρου· καὶ
συνέκδημος Παύλου, συνεγράψατο τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦτο· διηγεῖται δὲ ἐξ ἀρχῆς λέγων·
ἀρχὴν εἶναι τοῦ εὐαγγελίου, τὸ τοῦ Ἰωάννου
κήρυγμα καὶ βάπτισμα· λαβὼν τὸ μαρτύ-
ριον παρὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· σημαίνει
δὲ καὶ αὐτὸς. ὅτι ἐπειράσθη ἐν τῷ ὄρει· οὐ κα-
ταλέγει δὲ τοὺς πειρασμούς· ἀπαγγέλει δὲ
τὴν ἐκλογὴν τῶν μαθητῶν· καὶ σημεῖα καὶ
τέρατα γενόμενα· τήν τε τοῦ μυστηρίου πα-
ράδοσιν. καὶ τέλος ὅτι παρεδόθη Πιλάτῳ·
καὶ ἐσταυρώθη τῷ σώματι· καὶ οἱ μὲν στρατιῶ-
ται, διεμέρισαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· τὸ δὲ
σῶμα τεθὲν ἐν μνημείῳ, ἠγέρθη ἐν τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ· καὶ τοῦτο ταῖς γυναιξίν. ὁ καταβὰς ἄγ-
γελος ἀπήγγειλεν· ἵνα καὶ αὐταὶ ἀπαγγείλω-
σι. τοῖς μαθηταῖς·

✝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰῦ χῦ υἱοῦ τοῦ θῦ· ὡς γέ-
γραπται ἐν τοῖς προφήταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
που σου· ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κῦ
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·
Ἐγένετο ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρή-
μῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοί-
ας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐξεπορεύετο
πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ ἰουδαία χώρα·
καὶ οἱ ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζον-
το πάντες ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ
ὑπ' αὐτοῦ· ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν· ἦν δὲ ὁ ἰωάννης ἐνδεδυ-
μένος τρίχας καμήλου· καὶ ζώνην δερ-

κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων.

κη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων φαρισαίων διὰ τὴν γυναῖκα.

κθ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν.

λ περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

λα περὶ τοῦ Βαρτιμαίου.

λβ περὶ τοῦ πώλου.

λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς.

λδ περὶ ἀμνησικακίας.

λε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον ἀρχιερέων καὶ γραμματέων.

λϛ περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή.

λζ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον.

λη περὶ τῶν σαδδουκαίων.

λθ περὶ τοῦ γραμματέως.

μ περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐπερωτήσεως.

μα περὶ τῆς χήρας τῆς τὰ δύο λεπτά.

μβ περὶ τῆς συντελείας.

μγ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.

μδ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ.

με περὶ τοῦ πάσχα.

μϛ περὶ τῆς παραδόσεως προφητεία.

μζ περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρου.

μη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου.

+ τέλος τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου.

νοῦ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγ
γελοι διηκόνουν αὐτῷ· μετὰ δὲ τὸ πα
ιδ Ραδοθῆναι τὸν ἰωάννην· ἦλθεν ὁ ἰσ̅ εἰς
τὴν γαλιλαίαν· κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιο
τῆς βασιλείας καὶ λέγων· ὅτι πεπλή
ιε ρωται ὁ καιρός· καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία
τοῦ θ̅ῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ· περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν
ις θάλασσαν τῆς γαλιλαίας· εἶδε σί
μωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ
σίμωνος ἀμφίβληστρον βάλλοντας
ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·
ιζ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· δεῦτε ὀπίσω μου·
καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀν
θρώπων· καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ·
ιη Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον· εἶδεν ἰάκω
βον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ
πλοίῳ· καταρτίζοντας τὰ δίκτυα·

ματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. καὶ
ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. καὶ
ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερος
μου ὀπίσω μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύ-
ψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδη-
μάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑ-
μᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑ-
μᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐγένετο ἐν ἐ-
κείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ἰς ἀπὸ να-
ζαρὲτ τῆς γαλιλαίας. καὶ ἐβαπτί-
σθη ὑπὸ ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην. καὶ
εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος
εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς. καὶ τὸ
πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον
ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ἐν ᾧ εὐδόκησα· καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦν
ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαρά-
κοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ

ἐστὶ τοῦτο· τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη· ὅ
τι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς
ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει· καὶ ὑπακού
ουσιν αὐτῷ· ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ
εὐθὺς· εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς γα
λιλαίας· καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγω
ιε γῆς ἐξελθόντες· ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν σί
μωνος καὶ ἀνδρέου μετὰ ἰακώβου καὶ
ἰωάννου· ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ σίμωνος Β
κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέ
γουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· καὶ προσελθὼν
ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐ
θέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γ̄
γενομένης· ὅτε ἔδυν ὁ ἥλιος· ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ
τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ ἡ πόλις ὅλη
ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν· καὶ
ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλ(ὰ)

γ̄ ἐπ(ὶ) τ(ῶν) ἰαθέντ(ων) ἀπὸ ποικίλων νόσ(ων)·

καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀ-
φέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν
τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλ-
θον ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύονται
ιβ Εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββα-
σιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐ-
δίδασκεν· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
ιγ Τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ δι-
δάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ
ιδ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς· καὶ ἦν ἐν τῇ
α Συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρ-
τῳ· καὶ ἀνέκραξε λέγων· ἔα· τί ἡμῖν
καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ· καὶ
ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθη-
τι· καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ· καὶ σπαράξαν
αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον· καὶ κρά-
ξαν φωνῇ μεγάλῃ· ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες· ὥστε συ-
ζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· τί

καὶ ἐκαθαρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμε-
νος αὐτῷ· εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ
λέγει αὐτῷ· ὅρα· μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς·
ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ
προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου·
ἃ προσέταξε μωσῆς εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσ-
σειν πολλά· καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον·
ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις
τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
πανταχόθεν· καὶ ἦλθε πάλιν
Εἰς καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκού-
σθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστιν· καὶ εὐθέως συνή-
χθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν
μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλά-
λει αὐτοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται
Πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες αἰ-
ρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνά-
μενοι ἐγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· ἀπεστέ-

λ περὶ τοῦ λεπροῦ·

ια ἐξέβαλεν· καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαι
μόνια· ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν· Καὶ πρωῒ
ιζ Ἔννυχον λίαν· ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἀ
πῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον· κἀκεῖ προ
σηύχετο· καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν ὁ Σίμων
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ εὑρόντες αὐτὸν λέ
γουσιν αὐτῷ· ὅτι πάντες σε ζητοῦσι·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομέ
νας κωμοπόλεις· ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύ
ξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα· καὶ ἦν κη
ρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμό
νια ἐκβάλλων· Καὶ ἔρχεται πρὸς
ιη Αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτόν· καὶ
γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ· ὅτι
ἐὰν θέλῃς· δύνασαί με καθαρίσαι·
ὁ δὲ Ἰς σπλαγχνισθεὶς· ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· θέ
λω καθαρίσθητι· καὶ εἰπόντος αὐτοῦ·
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα·

τικῷ· σοὶ λέγω· ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κρά-
βαττόν σου· καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου·
καὶ ἠγέρθη εὐθέως· καὶ ἄρας τὸν κρά-
βαττον· ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων·
ὥστε ἐξίστασθαι πάντας· καὶ δοξά-
ζειν τὸν θν λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕ-
τως εἴδομεν· καὶ ἐξῆλθε πάλιν πα-
κα ρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν αὐ-
τούς· καὶ παράγων ὁ ἰς εἶδε λευῒν τὸν ς
τοῦ ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνι-
ον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀ-
ναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένε-
κβ το ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτω-
λοὶ συνανέκειντο τῷ ἰυ· καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί· καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

στέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύ
ξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον· ἐφ' ᾧ
ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο· ἰδὼν δὲ
ὁ ι̅ς̅ τὴν πίστιν αὐτῶν· λέγει τῷ παρα
λυτικῷ· τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ
μαρτίαι σου· ἦσαν δέ τινες τῶν γραμ
ματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογι
ζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗ
τος. οὕτω λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύ
ναται ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἰ μὴ εἷς ὁ
θ̅ς̅· καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ ι̅ς̅ τῷ πν̅ι̅ αὐ
τοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑ
αυτοῖς. εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογί
ζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν
εὐκοπώτερον· εἰπεῖν τῷ παραλυτι
κῷ ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰ
πεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρόν σου τὸν κράβαττον
καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐ
ξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν̅ο̅υ̅ ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας. λέγει τῷ παραλυ

παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα
αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ· καὶ χεῖρον
σχίσμα γίνεται· καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσ-
σει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς· καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται· καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
βλητέον. Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι
κδ Αὐτὸν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων·
καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποι-
εῖν· τίλλοντες τοὺς στάχυας· καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν
τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστιν· καὶ αὐτὸς
ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί
ἐποίησε Δαυΐδ· ὅτε χρείαν ἔσχεν καὶ ἐ-
πείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβια-
θὰρ ἀρχιερέως· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔφαγεν· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν
εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς

ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐ-
σθίει καὶ πίνει· καὶ ἀκούσας ὁ ἰσ̅. λέ-
κγ [illegible] Γει αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον
καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν· καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ
ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύον- κδ
τες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων νηστεύουσιν· οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ
οὐ νηστεύουσιν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅·
μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ
ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν νηστεύειν; ὅσον
χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον·
οὐ δύνανται νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ
ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις· οὐδεὶς ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ

Η ΠΕ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ·

σιν· καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πο-
κζ Λὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἠκολού-
θησαν αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας καὶ
ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας
καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ τύ-
ρον καὶ σιδῶνα πλῆθος πολύ· ἀκούσαν-
τες ὅσα ἐποίει· ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ
εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἵνα πλοι-
άριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄ-
χλον· ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὺς
γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν αὐ-
τῷ ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται· ὅσοι εἶχον μά-
στιγας· καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα
κη Ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει· προσέπιπτον αὐτῷ
κράζοντα καὶ λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱ(ὸ)ς
τοῦ θεοῦ· καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς· ἵνα
μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι· καὶ ἀνα-
κθ Βαίνει εἰς τὸ ὄρος· καὶ προσκαλεῖται οὓς
ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν·

ζ π(ερὶ) τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα.

σὺν αὐτῷ οὖσι· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάβ-
κε Βατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ
τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου· καὶ εἰσῆλθε
ζ Πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος
ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρ-
ετήρουν αὐτὸν· εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύ-
σει αὐτόν· ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· καὶ
λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον· καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι
ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέ-
σαι· οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς· συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ
πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν· λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτει-
νε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς
κ ὡς ἡ ἄλλη· καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι
Εὐθέως μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν συμβούλιον
ἐποίουν κατ' αὐτοῦ· ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-

[illegible] ιγ ἑβδ(ομάδος)
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
συμβούλιον ἐποί[illegible]
[illegible] οἱ φαρι[illegible]
[illegible]

ὅτι βεελζεβοὺλ ἔχει· καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων· ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·
λγ Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβο
λαῖς· ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται
σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν· καὶ ἐ
ὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύ
ναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ
ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύ
ναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ
ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέ [illegible] ⁘ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
ρισται, οὐ δύναται σταθῆναι ἀλλὰ τέ
λος ἔχει· οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσαι· ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυ
ρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάν
λδ τα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· καὶ βλασφημίαι ὅσας
ἂν βλασφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημή
σῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν

καὶ ἐποίησε δώδεκα ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ.
καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν·
καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους.
καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέ-
λ θηκε τῷ σίμωνι ὄνομα πέτρον· καὶ ἰά-
κωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου· καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν
αὐτοῖς ὀνόματα βοανεργές· ὅ ἐστιν υἱοὶ
βροντῆς· καὶ ἀνδρέαν καὶ φίλιππον·
καὶ βαρθολομαῖον· καὶ ματθαῖον· καὶ
θωμᾶν· καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου·
καὶ θαδδαῖον· καὶ σίμωνα τὸν κανα-
νίτην· καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην· ὃς
λα. καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται
εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος·
ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον
φαγεῖν· καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐ-
ξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι
λβ ἐξέστη· καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀπὸ
ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· ὅτι

του γενομένης θλίψεως· ἢ διωγμοῦ διὰ
τὸν λόγον. εὐθέως σκανδαλίζονται· καὶ
οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμε-
νοι· οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες. καὶ αἱ μέρι-
μναι τοῦ αἰῶνος τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου· καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐ-
πιθυμίαι εἰσπορευόμεναι, συμπνίγου-
σι τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται· καὶ
οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπα-
ρέντες· οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον· καὶ
παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν·
ἐν τριάκοντα· καὶ ἐν ἑξήκοντα· καὶ
ἐν ἑκατόν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ
Λύχνος ἔρχεται· ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τε-
θῇ. ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν
λυχνίαν τεθῇ; οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν. ἐὰν
Μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον·
ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ. εἴ τις ἔχει ὦ-
τα ἀκούειν. ἀκουέτω· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Βλέπετε τί ἀκούετε; ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε

ἕως τὸν αἰῶνα· ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου
κρίσεως· ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον
λε ἔχει· ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ
Αὐτοῦ καὶ ἔξω ἑστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν· φωνοῦντες αὐτόν· καὶ ἐκάθητο
ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦ
σί σε· καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· τίς
ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ
περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐ
τὸν καθημένους λέγει· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιῇ τὸ θέ
λημα τοῦ θεοῦ· οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀ
λς δελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν· τέλος καὶ πάλιν ἤρξα
Το διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς· ὥσ
τε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆ
σθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν·
Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς,

[illegible]

πάντων τῶν λαχάνων μείζων· καὶ ποι
εῖ κλάδους μεγάλους· ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ· πάντα τὰ πετει
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν· καὶ τοιαύ
μέ Ταις παραβολαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λό
γον· καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς
δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·
μς Κατιδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πάν
τα ἐπέλυεν· καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκεί
ι μζ Νῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης· διέλθω
μεν εἰς τὸ πέραν· καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον·
παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ
πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐ
τοῦ· καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγά
Λη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖ
ον· ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι· καὶ ἦν
αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκε
φάλαιον καθεύδων· καὶ ἐγείρουσιν αὐτόν·
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε· οὐ μέ
λει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθείς·

ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθή-
σεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν· ὃς γὰρ ἂν
μβ ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει· καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν·
μγ Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· ὡς ὅταν
ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
καθεύδῃ· καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύ-
νηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη
γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ· πρῶτον χόρτον·
εἶτα στάχυν· εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ
στάχυϊ· ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός·
εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον· ὅτι παρ-
έστηκεν ὁ θερισμός· καὶ ἔλεγεν· τίνι
μδ Ὁμοιώσομεν τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· ἢ
ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν
αὐτήν· ὡς κόκκῳ σινάπεως· ὃς ὅταν
σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς· μικρότερος πάντων
τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται

καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις· ἰδὼν
δὲ τὸν ἰν̄ ἀπὸ μακρόθεν. ἔδραμε καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ κράξας φω-
νῇ μεγάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰῡ υἱὲ τοῦ
θῦ τοῦ ὑψίστου· ὁρκίζω σε τὸν θν̄· μή με
βασανίσῃς· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε
τὸ πν̄α τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνου̅· καὶ
ἐπηρώτα αὐτόν· τίς σοι ὄνομα· καὶ ἀπε-
κρίθη λέγων· λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολ-
λοί ἐσμεν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά·
ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας·
ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων με-
γάλη πρὸς τῷ ὄρει βοσκομένη· καὶ πα-
ρεκάλουν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέ-
γοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους·
ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν· καὶ ἐπέτρεψε
αὐτοῖς εὐθέως ὁ ἰς̄· καὶ ἐξελθόντα τὰ
πν̄ατα τὰ ἀκάθαρτα· εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν

ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ· καὶ εἶπε τῇ θα-
λάσσῃ· σιώπα· πεφίμωσο· καὶ ἐκόπα-
σεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως· πῶς
οὐκ ἔχετε πίστιν· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
[illegible] μέγαν· καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα
οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θά-
λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ· καὶ ἦλθον
εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώ-
+ ραν τῶν Γαδαρηνῶν· καὶ ἐξελθόντι
ια Αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύ-
ματι ἀκαθάρτῳ· ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν
τοῖς μνήμασι· καὶ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς
ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι· διὰ τὸ αὐτὸν πολ-
λάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι· καὶ
διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις καὶ
τὰς πέδας συντετρῖφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐ-
τὸν ἴσχυε δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς ἐν
τοῖς ὄρεσι· καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν· κράζ-

ιβ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου

μδ πάντες ἐθαύμαζον· καὶ διαπερά-
σαντος τοῦ ι̅υ̅ ἐν τῷ πλοίῳ. πάλιν εἰς τὸ ιβ
πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· [illegible]
καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ ἰδοὺ
ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων· ὀνόματι
ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν· πίπτει πρὸς τοὺς
πόδας αὐτοῦ· καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολ-
λὰ λέγων· ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως
ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖ-
ρας ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται· καὶ ἀπῆλ-
θεν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολύς· καὶ συνέθλιβον αὐτόν· καὶ γυ-
νή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδε- ιγ
κα· καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν
ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐ-
τῆς πάντα· καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα·
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀκού-
σασα περὶ τοῦ ι̅υ̅· ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλε-
γε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι κἂν τῶν ἱματίων

ιγ περὶ τῆς αἱμοῤῥοούσης·

δὲ ὡς δισχίλιοι. καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θα-
λάσσῃ. οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔ-
φυγον. καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ
εἰς τοὺς ἀγρούς. καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ
γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ θε-
ωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον
καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα,
τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα καὶ ἐφοβή-
θησαν. διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες
πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ. καὶ
περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρα-
καλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν. καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖ-
ον. παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵ-
να ᾖ μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐ-
τόν. ἀλλὰ λέγει αὐτῷ. ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν
σου πρὸς τοὺς σούς. καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα σοι ὁ κύριος πεποίηκε. καὶ ἠλέησέ σε. καὶ
ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ
δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. καὶ

ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον. λέγει
τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ· μόνον
πίστευε· καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ
συνακολουθῆσαι· εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰά
κωβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώ
βου· καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυ
ναγώγου. καὶ θεωρεῖ θόρυβον κλαί
οντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά· καὶ
εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν. ἀλ
λὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὁ
δὲ ἐκβαλὼν πάντας· παραλαμβάνει
τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα·
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου. λέγει
αὐτῇ· ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμη
νευόμενον· τὸ κοράσιον· σοὶ λέγω ἔγειρε·
καὶ ἀνέστη εὐθέως τὸ κοράσιον καὶ πε
ριεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέ

αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι· καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς·
καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς
μάστιγος· καὶ εὐθέως ὁ ἰσ̄ ἐπιγνοὺς ἐν ἑ-
αυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν·
ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν· τίς μου
ἥψατο τῶν ἱματίων· καὶ ἔλεγον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον
συνθλίβοντά σε· καὶ λέγεις τίς μου ἥ-
ψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
ποιήσασαν· ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα· εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ· ἦλ-
θε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶπεν·
θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπα-
γε εἰς εἰρήνην· καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιγός σου· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἔρχον-
ται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες
ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλ-
λεις τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ ἰσ̄ εὐθέως

ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς
τὰς χεῖρας ἐθεράπευσε· καὶ ἐθαύμα
νβ ζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ περι
ῆγε τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων· ιά
νγ Προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν
δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν
πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγει
λεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν·
εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν· μὴ ἄρ
τον· μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλ' ὑπο
δεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύ
σησθε δύο χιτῶνας· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
νδ Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μέ
νετε· ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν· καὶ ὅ
νε σοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσω
σιν ὑμῶν· ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτι
νάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γο

στησαν ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ διεστείλα
το αὐτοῖς πολλά· ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦ
το· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν·
η Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ γενομένου
σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ δι
δάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούσαντες ἐξε
πλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ
ταῦτα· καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ·
ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χει
ρῶν αὐτοῦ γίνονται· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέ
κτων ὁ υἱὸς μαρίας· ἀδελφὸς δὲ ἰακώ
βου καὶ ἰωσῆ καὶ ἰούδα καὶ σίμωνος·
καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς
ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ·
Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος· εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν
τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν

τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ· καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι·
οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν
ἰωάννην· εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκού-
σας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει· καὶ ἡδέως αὐτοῦ
ἤκουεν· καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαί-
ρου· ὅτε ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ
δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ
τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς τῆς ἡρωδιάδος καὶ ὀρ-
χησαμένης· καὶ ἀρεσάσης τῷ ἡρώ-
δῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις· εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ
ἐὰν θέλῃς· καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς· δώσω σοι·
ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου· ἡ δὲ
ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰ-
τήσομαι· ἡ δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν ἰω-

μόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πό
νς λει ἐκείνῃ· καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσ
σον ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολ
λὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολ
νζ λοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον· καὶ ἤ
ιε κουσεν ὁ βασιλεὺς ἡρώδης· φανερὸν γὰρ
ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν· ὅτι ἰ
ωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη·
καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν
αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι ἠλίας ἐστίν·
νη Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι προφήτης ἐστὶν ὡς εἷς τῶν
προφητῶν· ἀκούσας δὲ ἡρώδης εἶπεν·
ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα ἰωάννην· οὗ
νθ τός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·
Αὐτὸς γὰρ ὁ ἡρώδης ἀποστείλας ἐκρά
τησε τὸν ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
φυλακῇ· διὰ ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ ὁ ἰωάννης τῷ ἡ
ρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα

ις περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων

ξβ ἐδίδαξαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς
Αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀ-
ναπαύσασθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχό-
μενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοὶ· καὶ οὐδὲ
φαγεῖν εὐκαίρουν· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρη-
μον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν· καὶ
εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας· καὶ ἐπέγνω-
σαν αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ πα-
σῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ·
καὶ προῆλθον αὐτούς· καὶ συνῆλθον
πρὸς αὐτόν· καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε
ξγ Πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς· ις
ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
μένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
ξδ πολλά· καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενο-
μένης· προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγουσιν· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος· καὶ ἤ-
δη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς· ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
κώμας· ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρ[τους]·

άννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελθοῦσα εὐ
θέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα
ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα μοι δῷς
ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰω
άννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ περίλυπος γε
νόμενος ὁ βασιλεὺς· διὰ τοὺς ὅρκους καὶ
τοὺς συνανακειμένους· οὐκ ἠθέλησεν
αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθέως ἀποστεί
λας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα, ἐπέτα
ξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ
δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν
ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι· καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσι
ον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ
ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον
καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ· Καὶ συνάγονται οἱ ἀ
πόστολοι πρὸς τὸν ἰν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐ
τῷ πάντα· καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐ

ιζ ε/π περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου·

ρεις. καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἦσαν οἱ
φαγόντες τοὺς ἄρτους· πεντακισχίλιοι
ξε ἄνδρες· καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαϊδάν·
ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον· καὶ ἀ-
ξς ποταξάμενος αὐτοῖς· ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄ-
ρος προσεύξασθαι· καὶ ὀψίας γενομένης·
ξζ ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ ιζ
αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν αὐτοὺς
βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· ἦν
γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς· καὶ πε-
ρὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτός· ἔρ-
χεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐ-
τούς· οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα
ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἔδοξαν φάντασμα
εἶναι. καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ
αὐτὸν εἶδον· καὶ ἐταράχθησαν· καὶ εὐθέ-
ως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτοῖς·

τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς. εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόν-
τες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρί-
ων ἄρτους. καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν· ὁ
δὲ. λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε·
ὑπάγετε καὶ ἴδετε· καὶ γνόντες. λέγου-
σι· πέντε· καὶ δύο ἰχθύας· καὶ ἐπέτα-
ξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμ-
πόσια συμπόσια· ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ· καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασι-
αί· ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκον-
τα· καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας· ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν εὐλόγησε· καὶ κατέκλασε τοὺς
ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας. ἐμέρισε πᾶσι· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν
κλασμάτων. δώδεκα κοφίνους πλή-

ἰη̅ π(ερὶ) τῆς παραβάσεως τ(ῶν) ἐντολ(ῶν) τοῦ θ(εο)ῦ

ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ· κοιναῖς χερσί· τουτέστιν ἀ-
νίπτοις· ἐσθίοντας τοὺς ἄρτους· ἐμέμψαντο·
οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι
ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐ-
κ ἐσθίουσι· κρατοῦντες τὴν παράδοσιν [illegible]
τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν
μὴ ῥαντίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλ-
λα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν·
βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν· καὶ
οα χαλκίων καὶ κλινῶν· ἔπειτα ἐπερω-
τῶσιν αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς ἰη̅
διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπα-
τοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσ-
βυτέρων. ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίου-
σι τὸν ἄρτον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ἡσαΐας
περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγρα-
πται· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ·
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐ-

ξη θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε· καὶ ἀν
έβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκό
πασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ
ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον· οὐ
γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ αὐτῶν
ἡ καρδία πεπωρωμένη· καὶ διαπε
ράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρὲτ
καὶ προσωρμίσθησαν· καὶ ἐξελθόντων
ξθ αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες
αὐτόν· περιέδραμον ὅλην τὴν περίχω
ρον ἐκείνην· ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτ
τοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν· ὅ
που ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ὅπου ἂν εἰ
σεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας
καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται·
ο καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ ἐσώζοντο· καὶ
συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ
τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ

συνίετε· οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπο-
ρευόμενον εἰς αὐτόν· ὃ δύναται αὐτὸν κοι-
νῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐ-
τοῦ· ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον·
εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· Καὶ ὅ-
οβ τε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου· ἐπη-
ρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς
παραβολῆς. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε· ὅτι πᾶν
τὸ εἰσπορευόμενον ἔξωθεν εἰς τὸν ἄνθρωπον
οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ὅτι οὐκ εἰσ-
πορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν· ἀλ-
λ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
ἐκπορεύεται· καθαρίζον πάντα τὰ
βρώματα· ἔλεγε δέ· ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
ἐκπορευόμενον· ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον·
ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων
οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι· φόνοι· κλοπαί· πλε-
ονεξίαι· πονηρίαι· δόλος· ἀσέλγεια· ὁ

[illegible]

μοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με· διδάσκον-
τες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων·
ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θ̅υ̅· κρατεῖ-
τε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων· βαπ-
τισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλ-
λα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θ̅υ̅· ἵνα τὴν παράδοσιν
ὑμῶν τηρήσητε· μωσῆς γὰρ εἶπε· τί-
μα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ
κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω·
ὑμεῖς δὲ λέγετε ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ
πατρὶ ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν ὅ ἐστι δῶρον ὃ ἐὰν ἐ-
ξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν
οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θ̅υ̅· τῇ
παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ
παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε·
Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετέ μου πάντες καὶ

κε περὶ τοῦ μογιλάλου.

αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον· ὕπαγε ἐξε-
λήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός
σου. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·
εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς. καὶ τὴν
θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
οβ Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων τύ-
ρου καὶ σιδῶνος. ἦλθε πρὸς τὴν θά-
λασσαν τῆς γαλιλαίας. ἀνὰ μέσον τῶν
ὁρίων δεκαπόλεως· καὶ φέρουσιν αὐ-
τῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦ-
σιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα·
καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄ-
χλου κατ' ἰδίαν· ἔβαλε τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας· ἥ-
ψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέ-
ψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε καὶ λέγει αὐτῷ·
ἐφφαθά· ὅ ἐστι διανοίχθητι· καὶ εὐθέ-
ως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐ-
λύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ
ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα

τε ε π ις ἑβδ
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἦλθεν ὁ ἰς εἰς τὰ
μεθόρια +

φθαλμὸς πονηρός· βλασφημία· ὑπε
ρηφανία· ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα
τὰ πονηρά· ἔσωθεν ἐκπορεύεται· καὶ
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς
ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια τύρου καὶ σιδῶ
νος· καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν· οὐδένα ἤθε
λε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν· ἀ
ιθ Κούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ· ἧς εἶχε
τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον·
ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας
ογ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ ἑλληνὶς συροφοι
νίκισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵ
να τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγα
τρὸς αὐτῆς· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῇ· ἄφες
πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ
καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπε
κρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ κε· καὶ γὰρ τὰ
κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθί
ει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων· καὶ εἶπε

ἑπτὰ ἄρτους· καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα
παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ·
καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογή
σας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά· ἔ
φαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν
περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυ
ρίδας· ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισ
οζ χίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς· καὶ εὐ
θέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλ
μανουθά· καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι
Καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ· ζητοῦντες
παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πει
οη ράζοντες αὐτόν· καὶ ἀναστενάξας τῷ πνι
Αὐτοῦ, λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπι
ζητεῖ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰ δοθήσεται τῇ
γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον· καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς
ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν
εἰς τὸ πέραν· καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν

κα' ἐπ τῶν ἑπτὰ ἄρτων.

μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλ-
λετο. μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.
καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέ-
γοντες· καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ
τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν. καὶ τοὺς ἀλά-
λους λαλεῖν· ἐν ταῖς ἡμέραις

κα' Παμπόλλου ὄχλου ὄντος. καὶ μὴ ἐχόντων
τί φάγωσι· προσκαλεσάμενος ὁ Ἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ. λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνί-
ζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέραι
τρεῖς προσμένουσί μοι. καὶ οὐκ ἔχουσι
τί φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νή-
στεις εἰς οἶκον αὐτῶν ἐκλυθήσονται ἐν τῇ
ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκου-
σι· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε
χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας· καὶ ἐπη-
ρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους· οἱ
δὲ εἶπον ἑπτά· καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς

κα π(ερὶ) τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως·

καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ
ἅψηται· καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς
τοῦ τυφλοῦ· ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώ-
μης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ·
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ· ἐπηρώτα αὐ-
τὸν εἴ τι βλέπει· καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν·
βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπα-
τοῦντας· εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς
χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐ-
ποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκα-
τεστάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαν-
τας· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰ-
τέλ σέλθῃς· μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώ-
ἀρχ μῃ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ
πβ Αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας καισαρείας τῆς κα
φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ· ἐπηρώτα
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· λέγων αὐτοῖς· τί-
να με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· οἱ δὲ ἀπε-
κρίθησαν· ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·

κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων·

ἄρτους· καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον με-
θ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ διεστέλλε-
κβ το αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης
ἡρώδου· καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλή-
λους λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν· καὶ
γνοὺς ὁ ἰς λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ
συνίετε· ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρ-
δίαν ὑμῶν· ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέ-
πετε· ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ
μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔ-
κλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους· πό-
σους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤ-
ρατε· λέγουσιν αὐτῷ δώδεκα· ὅτε δὲ
τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους· πόσων
σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων
ἤρατε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά· καὶ λέγει αὐ-
κγ τοῖς· πῶς οὐ συνίετε· καὶ ἔρχεται εἰς
βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν·

κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ·

κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως·

καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ
ἅψηται· καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς
τοῦ τυφλοῦ· ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώ-
μης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ·
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ· ἐπηρώτα αὐ-
τὸν εἴ τι βλέπει· καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν·
βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπα-
τοῦντας· εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς
χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐ-
ποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκα-
τεστάθη καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαν-
τας· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰ-
σέλθῃς· μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώ-
μῃ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
πβ Αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς κδ
Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· λέγων αὐτοῖς· Τί-
να με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· οἱ δὲ ἀπε-
κρίθησαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·

ἄρτους· καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον με-
οθ θ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ διεστέλλε-
κβ Το αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε· βλέπετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαίων· καὶ τῆς ζύμης
π ἡρώδου· καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλή-
λους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν· καὶ
γνοὺς ὁ ἰς̄· λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ
συνίετε· ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρ-
δίαν ὑμῶν· ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέ-
πετε· ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ
μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔ-
κλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους· πό-
σους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤ- πα
ρατε· λέγουσιν αὐτῷ δώδεκα· ὅτε δὲ κβ
τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους· πόσων
σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων
ἤρατε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά· καὶ λέγει αὐ-
κγ πβ τοῖς· πῶς οὐ συνίετε· καὶ ἔρχεται εἰς
Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν·

κγ πϛ περὶ τοῦ τυφλοῦ·

σάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτ(ήν)·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕ-
νεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει
αὐτήν· τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐ-
ὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον· καὶ ζη-
μιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ τί δώσει
ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ· ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με· καὶ
πϛ Τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ· καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν· ὅ-
ταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ·
μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων· καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τινες
πζ Τῶν ὧδε ἑστηκότων· οἵτινες οὐ μὴ γεύσων-
ται θανάτου· ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει·
Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει κε

καὶ ἄλλοι ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ἕνα τῶν προ
φητῶν· αὐτὸς δὲ λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
πέτρος· λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χσ· καὶ ἐπετί
πγ Μησεν αὐτοῖς· ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐ
τοῦ· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς· ὅτι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου πολλὰ παθεῖν· καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμ
ματέων· καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ με
τὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. καὶ παρ
ρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει· καὶ προσλα
πδ Βόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος· ἤρξατο ἐπιτιμᾶν
αὐτῷ· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· ἐπετίμησε τῷ πέτρῳ
λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι
οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θῦ. ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνων·
πε Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις
θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν· ἀπαρνησάσθω

διεστείλατο αὐτοῖς· ἵνα μηδενὶ διηγή
σωνται ἃ εἶδον· εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· καὶ τὸν λόγον ἐκρά
τησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες· τί ἐστι
τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμμα
τεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν
ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα·
καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵ
να πολλὰ πάθῃ· καὶ ἐξουδενωθῇ· ἀλλὰ
λέγω ὑμῖν· ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθεν· καὶ ἐποί
ησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· καθὼς γέ
γραπται ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς· εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς·
καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς·
καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξε
θαμβήθη· καὶ προστρέχοντες ἠσπά
ζοντο αὐτόν· καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμ
ματεῖς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς·

ιβ

ὁ ἰσ τὸν πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν
ἰωάννην· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορ
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ ἐγένοντο στίλβοντα λευκὰ λί
αν ὡς χιὼν· οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκᾶναι· καὶ ὤφθη αὐτοῖς
ἠλίας σὺν μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες
τῷ ἰῦ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος, λέγει
τῷ ἰῦ· ῥαββί· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς·
σοὶ μίαν· καὶ μωσεῖ μίαν· καὶ ἠλίᾳ
μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσει· ἦσαν γὰρ
ἔκφοβοι· καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιά
ζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός. αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἐξάπι
να περιβλεψάμενοι· οὐκέτι οὐδένα εἶ
δον· ἀλλὰ τὸν ἰν μόνον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ
καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους·

διεστείλατο αὐτοῖς· ἵνα μηδενὶ διηγή-
σωνται ἃ εἶδον· εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· καὶ τὸν λόγον ἐκρά-
τησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες· τί ἐστι
τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμμα-
τεῖς, ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἠλίας μὲν
ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα·
καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵ-
να πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ· ἀλλὰ
λέγω ὑμῖν· ὅτι καὶ ἠλίας ἐλήλυθε· καὶ ἐποί-
ησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· καθὼς γέ-
γραπται ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθηταῖς· ἶδε πολὺν ὄχλον περὶ αὐτούς·
καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς·
καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξε-
θαμβήθη· καὶ προστρέχοντες ἠσπά-
ζοντο αὐτόν· καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμ-
ματεῖς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς·

ὁ ἰς̅ τὸν πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν
ἰωάννην· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορ
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ ἐγένοντο στίλβοντα λευκὰ λί
αν ὡς χιὼν· οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκᾶναι· καὶ ὤφθη αὐτοῖς
ἠλίας σὺν μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες
τῷ ἰυ̅· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει
τῷ ἰυ̅· ῥαββί· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς·
σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ μίαν· καὶ ἠλίᾳ
μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσει· ἦσαν γὰρ
ἔκφοβοι· καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιά
ζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱ̅ς μου
ὁ ἀγαπητός. αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἐξάπι
να περιβλεψάμενοι· οὐκ ἔτι οὐδένα εἶ
δον· ἀλλὰ τὸν ἰν̅ μόνον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ
καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους·

δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ
πιστεύοντι. καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ
παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω
κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ
Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ
πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπι-
τάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰ-
σέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κράξαν καὶ πολ-
λὰ σπαράξαν αὐτὸν ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀ-
πέθανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς
χειρὸς ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη. καὶ
εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡ-
μεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύ-
ναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ
νηστείᾳ. καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες πα-
ρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας. καὶ οὐκ ἤ-

κς΄ π(ερὶ) τοῦ σεληνιαζομένου·

κα Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου. εἶπε·
διδάσκαλε· ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς
σέ· ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν
αὐτὸν καταλάβῃ· ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀ
φρίζει· καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· καὶ
ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς
σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι. καὶ οὐκ ἴσχυσαν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος·
ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι· ἕως πό
τε ἀνέξομαι ὑμῶν· φέρετε αὐτὸν πρός
με· καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ
ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐκυλίετο
ἀφρίζων· καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα
αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέ
γονεν αὐτῷ· ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν· καὶ
πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε·
καὶ εἰς ὕδατα· ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλ
λ' εἴ τι δύνασαι βοήθησον ἡμῖν. σπλαγχνι
σθεὶς ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ

Ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με· ἀπεκρίθη δὲ
Αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκαλε· εἴδο-
μέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
δαιμόνια· ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ
ἐκωλύσαμεν αὐτόν· ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· μὴ κωλύετε αὐτόν·
οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου· καὶ δυνήσεται ταχὺ
κακολογῆσαί με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ'
ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν· ὃς γὰρ ἂν ποτί-
σῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί
μου ὅτι Χριστοῦ ἐστέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ὃς ἐὰν
σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πι-
στευόντων εἰς ἐμέ· καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλ-
λον· εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς πε-
ρὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐὰν σκαν-
δαλίζῃ σε ἡ χείρ σου· ἀπόκοψον αὐτήν·
καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ-

κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων·

θέλεν ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀ-
ποκτανθεὶς· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στήσεται· οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα· καὶ ἐφο-
βοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· καὶ ἦλθεν
κζ εἰς καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γε-
νόμενος· ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁ-
δῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε· οἱ δὲ
ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελογί-
ζοντο ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων· καὶ κα-
θίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσ-
ται πάντων ἔσχατος· καὶ πάντων διάκονος·
καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ
αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν
αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων
δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται· οὐκ ἐμὲ δέχεται·

κη περι των επερωτησαντων ει εξεστιν απολυσαι γυναικα

εν αλληλοις· και ειρηνευετε εν αλληλοις. ερ
Χεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του
περαν του ιορδανου· και συμπορευονται
παλιν οχλοι προς αυτον· και ως ειω-
θει παλιν εδιδασκεν αυτους· και
Προσελθοντες οι φαρισαιοι επηρωτη- κη
σαν αυτον· ει εξεστιν ανδρι γυναικα α-
πολυσαι πειραζοντες αυτον· ο δε α-
Ποκριθεις ειπεν αυτοις· τι υμιν ενε-
τειλατο μωυσης· οι δε ειπον· μωυσης
επετρεψε βιβλιον αποστασιου γραψαι
και απολυσαι· και αποκριθεις ο ιησους
ειπεν αυτοις· προς την σκληροκαρ-
διαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην
ταυτην· απο δε αρχης κτισεως αρ-
σεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος· ε-
νεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον
πατερα αυτου και την μητερα· και προσκολ-
ληθησεται προς την γυναικα αυτου· και
εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν· ωστε ου

θεῖν. ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα. ἀπελθεῖν
εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ὅπου
ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ
ρα πῦρ οὐ σβέννυται· καὶ ἐὰν ὁ πούς σου
σκανδαλίζῃ σε. ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν
ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν.
ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὴν γέενναν. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται·
καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλί-
ζῃ σε. ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μο-
νόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ. ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·
ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ
τὸ πῦρ οὐ σβέννυται: πᾶς γὰρ πυρὶ ἁ-
λισθήσεται. καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλι-
σθήσεται· καλὸν τὸ ἅλας. ἐὰν δὲ τὸ ἅ-
λας ἄναλον γένηται. ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύ-
σετε. ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας. καὶ εἰρηνεύετε

νυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· διδά
σκαλε ἀγαθὲ τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώ
νιον κληρονομήσω· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθός. εἰ μὴ
εἷς ὁ θεός· τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοι
χεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς. μὴ ἀποστερήσῃς·
τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε·
ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεό
ρη τητός μου· ὁ δὲ ἰς̅ ἐμβλέψας αὐτῷ· ἠ
γάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σοι ὑστε
ρεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ
δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν· ὁ
ρθ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυ
πούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά·
καὶ περιβλεψάμενος ὁ ἰς̅ λέγει τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρή
ματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ

οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ μία σάρξ· ὃ οὖν ὁ θεὸς
συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· καὶ ἐν
ρα Τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πε-
ρὶ τούτου ἐπηρώτησαν αὐτόν· καὶ λέγει
ρε Αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐ-
π' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄν-
δρα αὐτῆς· καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶ-
ρς ται· καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία·
Ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετί-
μων τοῖς προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠ-
γανάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ
παιδία ἔρχεσθαι πρός με καὶ μὴ κω-
λύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς πα-
ιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγ-
καλισάμενος αὐτὰ· τιθεὶς τὰς χεῖρας
ρζ ἐπ' αὐτά· εὐλόγει αὐτά· καὶ ἐκπορευομέ-
κθ Νου αὐτοῦ εἰς ὁδόν· προσδραμὼν εἷς τις

εὐαγγελίου· ἐὰν μὴ λάβῃ· ἑκατοντα
πλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ· οἰ
κίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ
πατέρα καὶ μητέρα· καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ
ρια χομένῳ ζωὴν αἰώνιον· πολλοὶ γὰρ ἔ
σονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶ
τοι:- Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνον
ριβ τες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐ
τοὺς ὁ Ἰς καὶ ἐθαμβοῦντο· καὶ ἀκολου
θοῦντες ἐφοβοῦντο· καὶ παραλαβὼν
τοὺς δώδεκα· ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ
μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρ
χιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατα
κρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παρα
δώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαί
ξουσιν αὐτῷ· καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ
μαστιγώσουσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτενοῦσι

ελεύσονται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰς πά
λιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· πῶς δύ
σκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρή
μασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσελ
θεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ
τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν·
ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ εἰ
σελθεῖν· οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσον
το λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύ
ναται σωθῆναι· ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ
ἰς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ
παρὰ τῷ θῷ· πάντα γὰρ δυνατά
ἐστι παρὰ τῷ θῷ· καὶ ἤρξατο ὁ πέτρος
λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν
ρι τα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν· ἢ ἀδελφούς· ἢ
ἀδελφάς· ἢ πατέρα· ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ
τέκνα· ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ

λεσάμενος αὐτοὺς. λέγει αὐτοῖς· οἴδατε
ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν· κα
τακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ
ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλη γενέσθαι
μέγας ἐν ὑμῖν· ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ
ὃς ἐὰν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος· ἔσται
ρις πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι· ἀλλὰ διακονῆ
σαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν· καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχώ· λα
ριζ Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ· ἀπὸ ἱεριχὼ καὶ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ
υἱὸς τιμαίου· βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς· ἐ
κάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· καὶ
ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖός ἐστιν· ἤρ
ξατο κράζειν καὶ λέγειν· υἱὲ δαυὶδ ἰησοῦ·
ἐλέησόν με· καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολ
λοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν· υἱὲ δαυὶδ ἐλέησόν με· καὶ

λ̅ ε/π τῶν υἱῶν ζεβεδαίου·

αὐτὸν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσε
ειτ. ται· καὶ προσπορεύονται αὐτῷ ἰάκω
λ̅ βος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου λέγον
τες· διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰ
τήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν· οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν
σου· καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου· καθίσωμεν
ἐν τῇ δόξῃ σου· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ
οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω· καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πί
εσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦ
ναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται· καὶ ἀκούσαν
τες οἱ δέκα· ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ ἰ
ακώβου καὶ ἰωάννου· ὁ δὲ ἰς̅ προσκα

ριη αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε. ἀπῆλθον δὲ καὶ
Εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον ἔξω πρὸς τὴν
θύραν ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου. καὶ λύουσιν αὐ-
τόν. καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλε-
γον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶ-
λον· οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς· καθὼς ἐνετεί-
λατο ὁ ἰς. καὶ ἀφῆκαν αὐτούς· καὶ ἤγα-
γον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰν. καὶ ἐπέβα-
λον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἐκά-
θισεν ἐπ' αὐτῷ. πολλοὶ δὲ τοὺς χιτῶνας
αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν. ἄλλοι δὲ στοι-
βάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων. καὶ
ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ οἱ προάγον-
ριθ τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέ-
γοντες· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχό-
μενος ἐν ὀνόματι κυ. εὐλογημένη ἡ ἐρχο-
μένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυ τοῦ πρς
ἡμῶν δαδ. ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
ρκ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰς. καὶ
εἰς τὸ ἱερόν. καὶ περιβλεψάμενος πάν-

στὰς ὁ ἰς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ
φωνοῦσι τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρ
σει· ἔγειρε φωνεῖ σε· ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς· ἦλθε πρὸς τὸν
ἰν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς· λέγει αὐτῷ· τί
θέλεις ποιήσω σοι· ὁ δὲ τυφλὸς· εἶπεν
αὐτῷ· ραββουνι· ἵνα ἀναβλέψω· ὁ δὲ
ἰς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέ
σωκέ σε· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε καὶ ἠκο
λούθει τῷ ἰυ ἐν τῇ ὁδῷ·   Καὶ ὅτε ἐγ

εἰς
λβ Γίζουσιν εἰς ἱλημ εἰς βηθφαγὴ καὶ βη
θανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἀπο
στέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέ
γει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν
κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπο
ρευόμενοι εἰς αὐτὴν· εὑρήσετε πῶλον δε
δεμένον· ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς ἀνων κεκά
θικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ὑ
μῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε· τοῦτο· εἴπατε· ὅτι
ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως

ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν·
κβ Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς·
καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφο
βοῦντο γὰρ αὐτόν· ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος· ἐξε
πλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· καὶ ὅ
κγ τε ὀψὲ ἐγένετο· ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως·
Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι· εἶδον τὴν
συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν· καὶ ἀνα
μνησθεὶς ὁ Πέτρος· λέγει αὐτῷ· ῥαββί· ἴ
δε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται· καὶ
κδ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς· λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει
τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θά
λασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδί
ᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ πιστεύσει ὅτι ἃ λέγει γίνεται,
ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ· διὰ τοῦτο λέγω ὑ
κε μῖν· πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτῆ
σθε· πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται ὑμῖν· λα
κς Καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι· ἀφίετε εἴ
τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν

Χγ ε' π' τῆς ξηρανθείσης συκῆς·

Τοῦ· ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας· ἐξῆλθεν
εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα· καὶ τῇ
Χγ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ βηθα
νίας· ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μα
κρόθεν ἔχουσαν φύλλα· ἦλθεν εἰ ἄρα εὑ
ρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐ
δὲν εὗρεν· εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς
σύκων· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτῇ·
μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρ
πὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Καὶ ἔρχονται εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελ
εκ θὼν ὁ ἰς εἰς τὸ ἱερόν· ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν· καὶ τὰς καθέδρας τῶν πω
λούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε·
καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος
διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς·
οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσ
ευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν;

ὄντως ὅτι προφήτης ἦν· καὶ ἀποκριθέν-
τες λέγουσι τῷ ἰῦ· οὐκ οἴδαμεν· καὶ ὁ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέ-
γω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· λϛ
ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος· καὶ περι-
έθηκε φραγμόν· καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον·
καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο
αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε· καὶ
ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ
δοῦλον· ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν
λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶ-
νος· οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ
ἀπέστειλαν κενόν· καὶ πάλιν ἀπέστει-
λε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον
λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν καὶ
ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον· καὶ πάλιν
ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν·
καὶ πολλοὺς ἄλλους· τοὺς μὲν δέροντες·
τοὺς δὲ ἀποκτένοντες· ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν

[illegible] ἐπερωτήσαντι τὸν κν ἀρχιερεῖς κ(αὶ) πρεσβυτ[illegible]

ἐν τοῖς οὐνοῖς· ἀφήσῃ ὑμῖν τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν· εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε· οὐδὲ
ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐνοῖς· ἀφήσει ὑμῖν
τὰ παραπτώματα ὑμῶν· Καὶ ἔρχονται
λε Πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
περιπατοῦντος αὐτοῦ· ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
οἱ πρεσβύτεροι. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποί-
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦ-
τα ποιῇς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτ(οῖς)·
ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον·
καὶ ἀποκρίθητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτι-
σμα ἰωάννου ἐξ οὐνοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνων· ἀ-
ποκρίθητέ μοι· καὶ ἐλογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐνοῦ·
ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν ἐξ ἀνων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν·
ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν ἰωάννην ὅτι

λϛ ε' περὶ τοῦ ἀμπελῶνος

ὄντως προφήτης ἦν· καὶ ἀποκριθέν-
τες λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· οὐκ οἴδαμεν· καὶ ὁ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέ-
γω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· ἐκ
Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· λϛ
ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος· καὶ περι-
έθηκε φραγμόν· καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον·
καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο
αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε· καὶ
ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ και-
ρῷ δοῦλον· ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν
λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶ-
νος· οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ
ἀπέστειλαν κενόν· καὶ πάλιν ἀπέστει-
λε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον
λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν καὶ
ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον· καὶ πάλιν
ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν·
καὶ πολλοὺς ἄλλους· τοὺς μὲν δέροντες·
τοὺς δὲ ἀποκτένοντες· ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν

λε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων

ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀφήσει ὑμῖν τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν· εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε· οὐδὲ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀφήσει ὑμῖν
ρκζ τὰ παραπτώματα ὑμῶν· Καὶ ἔρχονται
λε Πάλιν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
περιπατοῦντος αὐτοῦ· ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποί-
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦ-
τα ποιῇς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον·
καὶ ἀποκρίθητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτι-
σμα ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων· ἀ-
ποκρίθητέ μοι· καὶ ἐλογίζοντο πρὸς
ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ·
ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λα-
όν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν ἰωάννην ὅτι

οἱ δὲ ἐλθόντες· λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκα-
λε· οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσω-
πον ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ
θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦ-
ναι, ἢ οὔ· δῶμεν· ἢ μὴ δῶμεν· ὁ δὲ εἰδὼς
αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν· εἶπεν αὐτοῖς· τί
με πειράζετε· φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα
ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· καίσαρος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ καίσαρος καί-
σαρι· καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ ἐθαύ-
μασαν ἐπ' αὐτῷ· Καὶ ἔρχονται σαδδου-
Καῖοι πρὸς αὐτόν· οἵτινες λέγουσιν ἀνά- λη
στασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες· διδάσκαλε· μωσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν· ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ·
καὶ καταλίπῃ γυναῖκα· καὶ τέκνα μὴ
ἀφῇ· ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν

ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ· ἀπέστειλε καὶ αὐ-
τὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον λέγων· ὅτι ἐν-
τραπήσονται τὸν υἱόν μου· ἐκεῖνοι δὲ οἱ
γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν· καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία· λα-
βόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν· καὶ ἐξέ-
βαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος· τί οὖν ποιή-
σει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργούς· καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις· οὐδὲ τὴν γραφὴν
ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκί-
μασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο
εκθ αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·
Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβή-
θησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέν-
τες αὐτὸν ἀπῆλθον· Καὶ ἀποστέλλουσι
πρὸς αὐτόν τινας τῶν φαρισαίων καὶ τῶν
ἡρωδιανῶν· ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ·

λέγων· ἐγὼ ὁ θσ ἀβραάμ· καὶ ὁ θσ ἰσα-
άκ· καὶ ὁ θσ ἰακώβ· οὐκ ἔστι θσ νεκρῶν·
ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶ-
ρλα σθε· καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμμα-
τέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων· εἰ- λθ
δὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη· ἐπη-
ρώτησεν αὐτόν. ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν
ἐντολή· ὁ δὲ ἰς ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι
πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· ἄκουε
ἰσλ· κς ὁ θς ἡμῶν· κς εἷς ἐστί· καὶ ἀγα-
πήσεις κν τὸν θν σου. ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· ϗ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή·
καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. μείζων τού-
ρλβ των· ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι· καὶ εἶπεν
Αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς διδάσκα-
λε· ἐπ' ἀληθείας εἶπας· ὅτι εἷς ἐστι καὶ οὐ-
κ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν

γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα.
καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα·
καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν καὶ ἀπέ-
θανεν· καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα·
καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ ἔλαβον αὐ-
τὴν οἱ ἑπτά, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐ-
σχάτη πάντων. ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή·
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσι. τί-
νος αὐτῶν ἔσται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐ-
τὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅. εἶ-
πεν αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε
μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῶσιν. οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμί-
σκονται. ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρον-
ται· οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέ-
ως ἐπὶ τοῦ βάτου. ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θς̅

περιπατεῖν· καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλισίας ἐν
ρλς τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ
προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισ-
σότερον κρίμα· καὶ καθίσας ὁ ἰς κα-
τέναντι τοῦ γαζοφυλακίου· ἐθεώρει πῶς μα
ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλά-
κειον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτω-
χὴ· ἔβαλε λεπτὰ δύο· ὅ ἐστι κοδράντης·
καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ· πλεῖον πάντων
βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυ-
λάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύον-
τος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑσ-
τερήσεως αὐτῆς· πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς· καὶ ἐκπο-

αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς συνέσεως· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος· καὶ τὸ ἀγαπᾶν
τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν· πλεῖόν ἐστι πάν-
των τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυ-
σιῶν· καὶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῶ· οὐ μακρὰν εἶ
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ οὐδεὶς
οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἔλεγε διδάσκων ἐν τῶ
ἱερῶ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς·
ὅτι ὁ χ(ριστὸ)ς υἱός ἐστι δα(υὶ)δ· αὐτὸς γὰρ δα(υὶ)δ εἶ-
πεν ἐν τῶ πν(εύματ)ι ἁγίω· λέγει ὁ κ(ύριο)ς τῶ κ(υρί)ω
μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
αὐτὸς οὖν δα(υὶ)δ λέγει αὐτὸν κ(ύριο)ν· καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος. ἤκου-
εν αὐτοῦ ἡδέως· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῆ
διδαχῆ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περι-

πατεῖν· καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλισίας ἐν
ρλς τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ
προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισ-
σότερον κρίμα· καὶ καθίσας ὁ Ἰς κα-
τέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς μα
ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλα-
κεῖον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι, ἔβαλλον
πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτω-
χὴ. ἔβαλε λεπτὰ δύο· ὅ ἐστι κοδράντης·
καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ. πλεῖον πάντων
βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυ-
λακεῖον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύον-
τος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστ-
ερήσεως αὐτῆς· πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς· καὶ ἐκπο-

αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς συνέσεως· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος· καὶ τὸ ἀγαπᾷν
τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν· πλεῖόν ἐστι πάν-
των τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυ-
σιῶν· καὶ ὁ ἰς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη· εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θυ· καὶ οὐδεὶς
ρλγ Οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· καὶ
ρλδ Ἀποκριθεὶς ὁ ις· ἔλεγε διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς·
ὅτι ὁ χς υἱὸς ἐστι δαδ· αὐτὸς γὰρ δαδ εἶ-
πεν αὐτὸν ἐν πνι ἁγίῳ· λέγει ὁ κς τῷ κῷ
μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
αὐτὸς οὖν δαδ λέγει αὐτὸν κν· καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκου-
ρλε εν αὐτοῦ ἡδέως· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
Διδαχῇ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περι-

ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· ἔ-
σονται σεισμοὶ κατὰ τόπους· καὶ ἔσονται
λιμοὶ καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦ-
ρλθ τα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παρα-
Δώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ εἰς
συναγωγὰς δαρήσεσθε· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων
δὲ καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν
ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ εἰς πάν-
ρμ Τα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον· ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς πα-
ρμα Ραδιδόντες· μὴ προμεριμνᾶτε τί λα-
λήσητε· μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖ-
τε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες· ἀλ-
λὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· παραδώσει δὲ ἀ-
δελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα
ἐπὶ γονεῖς· καὶ θανατώσουσιν αὐτούς·
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέ(λος)

μβ ἀρχ(ή) ρευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. λέγει αὐτῷ
εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε· ἴ-
δε ποταποὶ λίθοι· καὶ ποταπαὶ οἰκοδο-
μαί· καὶ ὁ ἰς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ·
βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδο-
μάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ.
ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ· καὶ καθημένου
ἀρχ(ή) Αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναν-
τι τοῦ ἱεροῦ. ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν
πέτρος καὶ ἰάκωβος· καὶ ἰωάννης. καὶ
ἀνδρέας· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται·
καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα
ταῦτα συντελεῖσθαι· ὁ δὲ ἰς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν· βλέπετε μή τις ὑ-
μᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰ-
μι καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν· ὅταν δὲ ἀ-
κούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων. μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλ-
λ' οὔπω τὸ τέλος· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος

ρμη Μῖν ἔπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ χ(ριστό)ς· ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πι-
στεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι
ρμθ Καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανῆσαι· εἰ
δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ὑμεῖς δὲ
βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα·
ρν Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖ-
ψιν ἐκείνην· ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται· καὶ ἡ
σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέ-
ρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες· καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται
ρνα Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλαις· μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς· καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ· καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων· ἀπ' ἄκρου
γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς συ-
κῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ὁ
κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται· καὶ ἐκ-
φύῃ τὰ φύλλα· γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέ-

ρμβ λος οὗτος σωθήσεται· ὅταν δὲ ἴδητε
Τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως· τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. ἑστὼς ὅπου
ρμγ οὐ δεῖ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω· τότε οἱ ἐν
Τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ
τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰ
κίαν· μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω· ἆραι τὸ ἱμά
ρμδ τιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχού
Σαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
ρμε ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε δὲ ἵνα
Μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· ἔσον
ρμς Ται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις. οἵα
οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως
ἣν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν. καὶ οὐ μὴ
ρμζ γένηται· καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσε τὰς
Ἡμέρας. οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ
διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολό
βωσε τὰς ἡμέρας· καὶ τότε ἐάν τις ὑ

μα ε π(ερὶ) τῆς ἀλειψάσης τὸν κ(ύριο)ν μύρῳ·

ρνς Ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ
ρνζ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· πῶς αὐτὸν
δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· ἔ
λεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ· μήποτε θόρυ
βος ἔσται τοῦ λαοῦ· καὶ ὄντος αὐτοῦ μα
ρνη Ἐν βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ
κατακειμένου αὐτοῦ· ἦλθε γυνὴ ἔχουσα
ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλά
βαστρον· κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κε
φαλῆς· ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες
πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώ
λεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύνατο γὰρ
τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δη
ναρίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνε
βριμῶντο αὐτῇ· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· ἄφετε
αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε· καλὸν
ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ
τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ὅταν
θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐ

ρός ἐστιν· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ταῦτα ἴ-
δητε γινόμενα· γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν
ἐπὶ θύραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως οὗ ταῦτα πάν-
τα γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσε-
ται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν·
ρνβ μγ Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας·
οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ· οὐ-
δὲ ὁ υἱός· εἰ μὴ ὁ πατήρ· βλέπετε ἀγρυπνεῖ-
ρνγ τε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε
ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀ-
ρνδ φεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ δοὺς τοῖς δούλοις
αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν· καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον
αὐτοῦ· καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
ρνε γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται· ὀ-
ψὲ ἢ μεσονυκτίου· ἢ ἀλεκτοροφωνίας·
ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας· ἃ δὲ λέγω ὑμῖν· πᾶσι λέ-
γω· γρηγορεῖτε· ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ

μϛ πε τῆς παραδόσεως προφητεία·

ἐὰν εἰσέλθῃ· εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· ὁ
διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγαιον μέ
γα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε
ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ εὗρον κα
θὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ
ρξα πάσχα· καὶ ὀψίας γενομένης, ἔρχεται μϛ
Μετὰ τῶν δώδεκα καὶ ἀνακειμένων αὐ
τῶν καὶ ἐσθιόντων· εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
ρξβ με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ· οἱ δὲ ἤρξαντο λυ
Πεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· μήτι
ἐγώ; καὶ ἄλλος· μήτι ἐγώ; ὁ δὲ ἀποκρι
ρξδ θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶν δώδεκα
Ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον·
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγρα
ρξε πται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐ
Κείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·

ρνθ μκ δε· οὕτως ποιεῖ τὸ τε σχ· ὁ σωτὴρ αὕτη ἐποί
Ησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς
τὸν ἐνταφιασμόν· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν·
ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς
ὅλον τὸν κόσμον· καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη
ρξ λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς·
Καὶ ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώδε
κα· ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα
παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀκούσαν
τες· ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαί
ρως αὐτὸν παραδῷ.   Καὶ τῇ πρώτῃ
με Ημέρᾳ τῶν ἀζύμων· ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέ
λεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φά
γῃς τὸ πάσχα· καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπά
γετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστά
ζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν

ρο Ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ· καὶ εἰ πάντες σκαν-
δαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ· καὶ λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰσ· ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι σὺ σήμερον ἐν
τῇ νυκτὶ ταύτῃ· πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα
φωνῆσαι· τρὶς ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ ἐκ
ροα περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· ἐάν με δέῃ συναπο-
θανεῖν σοι· οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι·
ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον· καὶ ἔρ-
ροβ χονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα γεθσημανῆ·
ρογ Καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσα-
τε ὧδε· ἕως προσεύξωμαι· καὶ παρα-
λαμβάνει τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ
ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκθαμ-
βεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν καὶ λέγει αὐτοῖς·
ροδ Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου·
μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε· καὶ προ-
ροε ἐλθὼν μικρόν· ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προ-
σηύχετο· ἵνα εἰ δυνατόν ἐστι· παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεν· αββα
Ὁ πατήρ· πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε

καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ρξς ἐκεῖνος· καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν
ὁ ἰς ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασε· καὶ ἔδω
κεν αὐτοῖς καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦ
τό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ πο
τήριον· εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου. τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης. τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
τι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου. ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί
νης. ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βα
ρξζ σιλείᾳ τοῦ θυ· καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλ
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· καὶ λέ
ρξη γει αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅτι πάντες σκανδαλι
σθήσεσθε· ὅτι γέγραπται· πατάξω
ρξθ τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται
τὰ πρόβατα. ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆ
ναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαί

τ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν κ(αὶ)
ξύλων· παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
ρπβ γραμματέων· καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δε
Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον
αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρα
τήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς·
καὶ ἐλθὼν εὐθέως· προσελθὼν αὐτῷ λέ
γει· ῥαββί ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·
οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν·
ρπγ καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· εἷς δέ τις τῶν παρε
στηκότων· σπασάμενος τὴν μάχαιραν·
ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἀφ
εῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ρπδ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;
καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱε
ρῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
ρπε Ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί· καὶ ἀφέν
τες αὐτὸν πάντες ἔφυγον· καὶ εἷς τις νε
ρπς ανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ, περιβεβλη

τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ
ρος θέλω· ἀλλὰ τί σύ· καὶ ἔρχεται καὶ εὑρί-
σκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ
πέτρῳ· σίμων· καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας
ροζ μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
ροη πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· καὶ πάλιν ἀπελ-
ροθ θών· προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών·
καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν
καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
βεβαρημένοι· καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀπο-
ρπ κριθῶσιν αὐτῷ· καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον·
Καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀ-
ναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ
παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖ-
ρας τῶν ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε· ἄγω-
ρπα μεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν·
Καὶ εὐθέως ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· παρα-
γίνεται ἰούδας εἷς ὢν τῶν δώδεκα καὶ μετ'

τον οἰκοδομήσω· καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν
ἡ μαρτυρία αὐτῶν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχ-
ιερεὺς εἰς μέσον· ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν λέγων·
οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν· τί οὗτοί σου κατα-
μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐδὲν ἀ-
πεκρίνατο· πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώ-
τα αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
ρκα τοῦ εὐλογητοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγώ εἰμι·
Καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν κα-
θήμενον τῆς δυνάμεως. καὶ ἐρχόμενον
μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ ἀρχιε-
ρκβ Ρεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ· λέγει·
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἠκούσατε
ρκγ Τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται· οἱ δὲ
πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον
θανάτου· καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν
ρκδ Αὐτῷ· καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ· καὶ κολαφίζειν αὐτόν· καὶ λέγειν
αὐτῷ· προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται
ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλον· καὶ ὄντος τοῦ

μένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν
αὐτὸν οἱ νεανίσκοι· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν
σινδόνα· γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν· ρξζ
ἐπχ Καὶ ἀπήγαγον τὸν ἰν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ
συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ
οἱ πρεσβύτεροι· καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ
ἐπκ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν
αὐτῷ· ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχι-
ερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν
ὑπηρετῶν· καὶ θερμαινόμενος πρὸς
τὸ φῶς· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέ-
ἐπθ δριον· ἐζήτουν κατὰ τοῦ ἰυ ψευδομαρτυ-
ρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν. καὶ οὐχ εὕ-
ρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν
κατ' αὐτοῦ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦ-
ρξ σαν· καί τινες ἀναστάντες· ἐψευδομαρ-
τύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες· ὅτι ἡμεῖς ἠκού-
σαμεν αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι ἐγὼ καταλύ-
σω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον· καὶ
διὰ τριῶν ἡμερῶν· ἄλλον ἀχειροποίη-

ἀρχή

Τὸ πρωῒ· συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρ-
χιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμ-
ματέων· καὶ ὅλον τὸ συνέδριον· δήσαν-
τες τὸν ἰν ἀπήνεγκαν· καὶ παρέδωκαν
τῷ πιλάτῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
πιλάτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· σὺ λέγεις·
Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά·
ὁ δὲ πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν· ἴδε
πόσα σου καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ ἰς οὐκέτι
οὐδὲν ἀπεκρίθη· ὥστε θαυμάζειν τὸν
πιλάτον· κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
Αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν περ ᾐτοῦντο·
Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος βαραββᾶς μετὰ τῶν συ-
στασιαστῶν δεδεμένος· οἵτινες ἐν τῇ στά-
σει φόνον πεποιήκεισαν· καὶ ἀναβοή-
σας ὁ ὄχλος· ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς
ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς· ὁ δὲ πιλάτος ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν

μζ ἄρνησις Πέτρου·

ρξε Πέτρου δ' ἐν τῇ αὐλῇ καθημένου· ἔρχεται μία τῶν
παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἰδοῦσα
τὸν Πέτρον θερμαινόμενον· ἐμβλέψα-
σα αὐτῷ· λέγει· καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρη-
νοῦ Ἰησοῦ ἦσθα· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· οὐκ οἶ-
δα οὔτε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις· καὶ ἐξῆλ-
ρξς θεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐ-
φώνησεν· καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν·
πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν·
ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν· ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖ-
το· καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες
ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ· καὶ ἡ λαλιά σου ὁ-
μοιάζει· ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν
καὶ ὀμνύναι· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
τον ὃν λέγετε· καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησε· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ
ρξζ ῥῆμα ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πρὶν ἀλέκτο-
ρα φωνῆσαι δίς, ἀπαρνήσῃ με τρίς·
καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν· καὶ εὐθέως ἐπὶ

το ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε βασιλεῦ
τῶν ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν καλάμω· καὶ ἐνέπτυον αὐτ(ῷ)·
καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν
ϲη αὐτῷ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ· ἐ
ξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν· καὶ ἐνέ
δυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια·
Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν· ἵνα σταυρώσωσιν αὐτό(ν)·
ϲθ Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα σίμω
να κυρηναῖον· ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ· τὸν
πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου· ἵνα ἄρῃ
ϲι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐ
πὶ τὸν γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευό
ϲια μενον κρανίου τόπος· καὶ ἐδίδουν αὐ
τῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔ
λαβεν· καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διεμε
ϲιβ ρίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· βάλλοντες
ϲιγ κλῆρον ἐπ' αὐτά· τίς τί ἄρῃ· ἦν δὲ ὥρα
τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ ἦν ἡ ἐπι
ϲιδ γραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη

τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐγίνωσκε
γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν
σδ αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν βαραβ-
σε βᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς· ὁ δὲ πιλᾶτος
πάλιν ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν
θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν
ἰουδαίων· οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· σταύ-
ρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ πε-
ρισσῶς ἔκραζον· σταύρωσον αὐτόν·
σϛ ὁ δὲ πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ
ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
βαραββᾶν· καὶ παρέδωκε τὸν ἰν̄ φραγε-
σζ λώσας ἵνα σταυρωθῇ· οἱ δὲ στρατι-
ῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐ-
στι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορ-
φύραν· καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέ-
ξαντες ἀκάνθινον στέφανον· καὶ ἤρξαν-

καχθανι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· ὁ θεὸς
ὁ θεός μου εἰς τί με ἐγκατέλιπες· καί τινες
τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλε
σκβ γον· ἰδοὺ Ἠλίαν φωνεῖ· δραμὼν δὲ εἷς·
Καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους· περιθείς τε
καλάμῳ· ἐπότιζεν αὐτὸν λέγων· ἄφετε
ἴδωμεν· εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν·
σκγ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην· ἐξέπνευ
σεν· καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐ
σκδ Ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· ἰδὼν
σκε δὲ ὁ κεντυρίων· ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναν
τίας αὐτοῦ· ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευ
σεν· εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς θεοῦ
σκς ἦν· ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρό
θεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μα
γδαληνή· καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ
μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ· καὶ Σαλώμη· αἳ
καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολού
θουν αὐτῷ· καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ
ἄλλαι πολλαί· αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ·

σιε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ σὺν αὐτῷ
Ϲταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν· καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ· καὶ ἐπληρώθη
σις Ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλο-
σιζ γίσθη· καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασ-
Ϲφήμουν αὐτόν· κινοῦντες τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν λέγοντες· οὐά· ὁ καταλύων τὸν
ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·
σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
σιη σταυροῦ· ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαί-
ζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμ-
ματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν· ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι· ὁ χ(ριστό)ς ὁ βασιλεὺς τοῦ
ἰ(σρα)ήλ· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ἵνα
σιθ ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν· καὶ οἱ συν-
Ϲταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν·
σκ Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης· σκότος ἐγέ-
νετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης·
σκα Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ· ἀνεβόησεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς φω-
νῇ μεγάλῃ λέγων· ἐλωΐ ἐλωΐ λαμὰ σαβ-

ἡ μαγδαληνή· καὶ μαρία ἰακώβου καὶ
σαλώμη· ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλ
θοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν· καὶ λίαν
ἐλα Πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων· ἔρχονται ἐ
πὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλί
ου· καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυ
λίσει ἡμῖν τὸν λίθον· ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου· καὶ ἀναβλέψασαι· θεωροῦ
σιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ
μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον· εἶδον νεανίσκον
καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς· περιβε
βλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμ
ελβ βήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμ
Βεῖσθε· ἰν̄ ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν
ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε
ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑπά
γετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ
τῷ πέτρῳ· ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς

ϲκ ζ τὰς ἱεροσολύμου· Καὶ ἤδη ὀψίας γε(νομένης)

μη(ν) Ηομόρηκσ· ἐπεὶ ἦν παρασκευή· ὅ ἐστι προ-
σάββατον· ἦλθεν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμα-
θαίας εὐσχήμων βουλευτής· ὃς καὶ αὐ-
τὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς
πιλᾶτον. καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
ἰ(ησο)ῦ· ὁ δὲ πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέ-
θνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
κεντυρίωνα· ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ
πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ
κεντυρίωνος. ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
ϲκ ἰωσήφ· καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ
Καθελὼν αὐτόν. ἐνείλησε τῇ σινδόνι·
καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ
ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ
προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
ϲκ μνημείου· ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ
Καὶ μαρία ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται·
Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου· μαρία

τες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα· κηρύξα
τε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει· ὁ πιστεύ
σας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπι
στήσας κατακριθήσεται· σημεῖα δὲ τοῖς
πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει·
ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦ
σι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις
ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν· οὐ μὴ
αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους· χεῖρας
ἐπιθήσουσι καὶ καλῶς ἕξουσιν· ὁ μὲν
οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς· ἀνελή
φθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
τοῦ θεοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες· ἐκή
ρυξαν πανταχοῦ· τοῦ κυρίου συνεργοῦντος· καὶ
τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακο
λουθούντων σημείων· ἀμήν· +

⁙ τέλος τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ⁙

τελ

εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀ-
πὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος
καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον·
ἐφοβοῦντο γάρ· ἀναστὰς δὲ πρωῒ
πρώτῃ σαββάτου· ἐφάνη πρῶτον μα-
ρίᾳ τῇ μαγδαληνῇ· ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει
ἑπτὰ δαιμόνια· ἐκείνη πορευθεῖσα,
ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις
πενθοῦσι καὶ κλαίουσι· κἀκεῖνοι ἀ-
κούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίστησαν· μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐ-
τῶν περιπατοῦσιν· ἐφανερώθη ἐν ἑτέ-
ρᾳ μορφῇ· πορευομένοις εἰς ἀγρόν· καὶ
κἀκεῖνοι ἀπελθόντες· ἀπήγγειλαν τοῖς
λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν· ὕ-
στερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα
ἐφανερώθη καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστί-
αν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς
θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐ-
πίστευσαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέν-

ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων ἕως ὧδε πληροῦται ὁ εὐαγγελιστής· ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ταῦτα φέρεται.

† τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια·

α περὶ τῆς ἀπογραφῆς·
β περὶ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων·
γ περὶ συμεῶνος·
δ περὶ ἄννης τῆς προφήτιδος·
ε περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς ἰωάννην·
ς περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν ἰωάννην·
ζ περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σωτῆρος·
η περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου·
θ περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου·
ι περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων·
ια περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων·
ιβ περὶ τοῦ λεπροῦ·
ιγ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·
ιδ περὶ λευὶ τοῦ τελώνου·
ιε περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα·
ις περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς·
ιζ περὶ τῶν μακαρισμῶν·
ιη περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου·
ιθ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας·
κ περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ ἰωάννου·
κα περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ·
κβ περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπείροντος·
κγ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων·
κδ περὶ τοῦ λεγεῶνος·
κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου·

+ ὑπόθεσις τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου·

Κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται· ἐπει
δὴ λουκᾶς ὁ μαθητὴς πέτρου· ὁ καὶ χειροτο
νηθεὶς συνέκδημος παύλου· καὶ μαρτυρη
θεὶς παρ' αὐτοῦ. αὐτὸς συνεγράψατο τὸ εὐαγ
γέλιον τοῦτο· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἰωάν
νου γεννήσεως· καὶ ἑξῆς διηγεῖται τὴν κα
τὰ σάρκα γέννησιν τοῦ χριστοῦ· γενεαλογῶν καὶ
ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ἰωσὴφ ἐπὶ τὸν δαδ· καὶ
ἀπὸ τοῦ δαδ, ἕως τοῦ ἀδάμ· ἐξηγεῖται δὲ
καὶ αὐτὸς πάλιν τὸ βάπτισμα ἰωάννου· καὶ
τοὺς ἐν τῷ ὄρει γενομένους παρὰ τοῦ διαβό
λου πειρασμούς· τήν τε ἐκλογὴν τῶν μα
θητῶν· καὶ ἄλλων ἑβδομήκοντα ἀνάδει
ξιν· σημεῖά τε καὶ τέρατα πολλὰ γενόμε
να· καὶ τὴν τοῦ μυστηρίου παράδοσιν· καὶ
τέλος ὅτι ποντίῳ παρεδόθη καὶ ἐσταυρώ
θη σαρκί· καὶ οἱ μὲν στρατιῶται διαμερί
ζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· τοῦ δὲ σταυρωθέντος τῶν δύο λῃστῶν ὁ εἷς αὐτῷ
μετανοήσας ὡμολόγησε· καὶ τὸ σῶμα τεθὲν ἐκ τῶν μνημείων
ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ μετὰ ταῦτα ἀνελήφθη βλεπόντων τῶν
μαθητῶν·

μη περὶ τῆς ἐχούσης ἐν πνεύματι ἀσθενείας·

μθ περὶ τῶν παραβολῶν·

ν περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι·

να περὶ τῶν εἰπόντων τῷ ἰ(ησο)ῦ διὰ ἡρώδην·

νβ περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ·

νγ περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλησίας·

νδ περὶ τῶν καλουμένων ἐν τῷ δείπνῳ·

νε παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς πύργου·

νϛ παραβολὴ περὶ τῶν ρ̄ προβάτων·

νζ περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν·

νη περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας·

νθ περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ λαζάρου·

ξ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν·

ξα περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας·

ξβ περὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου·

ξγ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν ἰ(ησοῦ)ν πλουσίου·

ξδ περὶ τοῦ τυφλοῦ·

ξε περὶ ζακχαίου·

ξϛ περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν·

ξζ περὶ τῶν λαβόντων τὰς μνᾶς·

ξη περὶ τοῦ πώλου·

ξθ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κ(ύριο)ν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων·

ο περὶ τοῦ ἀμπελῶνος·

κϛ περὶ τῆς αἱμορροούσης·

κζ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα·

κη περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων·

κθ περὶ τῆς τοῦ κυ ἐπερωτήσεως·

λ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ιυ·

λα περὶ τοῦ σεληνιαζομένου·

λβ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων·

λγ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν·

λδ περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ο·

λε περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ·

λϛ περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς·

λζ περὶ Μαρίας καὶ Μάρθας·

λη περὶ προσευχῆς·

λθ περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν·

μ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνήν·

μα περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον·

μβ περὶ τοῦ φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν ιν·

μγ περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν·

μδ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων·

με περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν·

μϛ περὶ οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου·

μζ περὶ τῶν Γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ Σιλωάμ·

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚ[ΑΝ]

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατά-
ξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφο-
ρημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων· καθὼς παρ-
έδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ
ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε
κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν· πᾶ-
σιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κρά-
τιστε θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κα-
τηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν· ἐγένε-
το ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέως
τῆς ἰουδαίας ἱερεύς τις ὀνόματι ζαχα-
ρίας· ἐξ ἐφημερίας ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρών· καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβετ· ἦσαν δὲ δίκαι-
οι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ· πορευόμε-

οα περὶ τῶν ἐγκαθέτων
ματὸν κῆνσον·

οβ περὶ τῶν σαδδου
καίων·

ογ περὶ τῆς τοῦ κυ ἐπερω
τήσεως πρὸς τοὺς
φαρισαίους·

οδ περὶ τῆς τὰ δύο λεπτά·

οε περὶ τῆς συντελείας·

ος περὶ τοῦ πάσχα·

οζ περὶ τῶν φιλονεικησάν
των τίς μείζων·

οη περὶ τῆς ἐξαιτήσεως
τοῦ σατανᾶ·

οθ ἐξουθένησις ἡρῴ·

π περὶ τῶν κοπτομένων
γυναικῶν·

πα περὶ τοῦ μετανοήσαν
τος λῃστοῦ·

πβ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώ
ματος τοῦ κυ·

πγ περὶ κλεόπα·

∴ τέλος τῶν κεφαλαίων
τοῦ κατὰ λουκᾶν
εὐαγγελίου·

πὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσται
γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου. καὶ οἶνον καὶ
σίκερα οὐ μὴ πίῃ. καὶ πνεύματος ἁγίου πλη-
σθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. καὶ
πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν
θεὸν αὐτῶν. καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώ-
πιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου. ἐπι-
στρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα. καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων. ἑτοιμά-
σαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. καὶ
εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον. κατὰ
τί γνώσομαι τοῦτο. ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύ-
της καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ
ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ ἀ-
πεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ. καὶ εὐαγγε-
λίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς
ἡμέρας γένηται ταῦτα. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐ-

μοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικ-
αιώμασι τοῦ κυ ἄμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐ-
τοῖς τέκνον. καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν στεῖ-
ρα. καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θυ κα-
τὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας. ἔλαχε τοῦ
θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυ.
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευ-
χόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυ ἑστὼς ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
καὶ ἐταράχθη ζαχαρίας ἰδών. καὶ φό-
βος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτὸν ὁ ἄγγελος. μὴ φοβοῦ ζαχαρία. δι-
ότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. καὶ ἡ γυνή
σου ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι. καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην. καὶ ἔσται
χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις. καὶ πολλοὶ ἐ-

τὸ ὄνομα τῆς παρθένου μαριάμ· καὶ
εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε·
χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ· εὐ-
λογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦσα
διεταράχθη ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ διε-
λογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος·
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ μα-
ριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θω· καὶ
ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρί· καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ιν· οὗτος ἔσται
μέγας· καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ
δώσει αὐτῷ κς ὁ θς τὸν θρόνον δαδ τοῦ
πρς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον
ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος· εἶπε δὲ μα-
ριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο·
ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνα ἅγιον ἐπελεύσε-
ται ἐπὶ σέ· καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκι-
άσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κλη-

πιστεύσας τοῖς λόγοις μου· οἵτινες πλη
ρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν· καὶ
ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν ζαχαρίαν.
καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν
ἐν τῷ ναῷ· ἐξελθὼν δέ· οὐκ ἠδύνατο
λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτα
σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός·
[illegible] Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις + λειτουργίας αὐτοῦ· ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας·
+ Συνέλαβεν ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ πε
ριέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγου
σα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέ
ραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις· ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ· ἀ
πεστάλη ὁ ἄγγελος γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς
πόλιν τῆς γαλιλαίας· ἧ ὄνομα ναζα
ρέθ· πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀν
δρί· ᾧ ὄνομα ἰωσὴφ ἐξ οἴκου δαυίδ· καὶ

πεσόν με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτη-
σε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ
μου· καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι
ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐ-
τῇ παρὰ κυρίου· καὶ εἶπε μαριάμ· με-
γαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· καὶ ἠγαλ-
λίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆ-
ρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι
ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅ-
γιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν· ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοί-
ᾳ καρδίας αὐτῶν· καθεῖλε δυνάστας
ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καὶ πλου-
τοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς· ἀντελάβε-

θήσεται υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγ
Γενής σου· καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν
γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν
αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀ
δυνατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα.

τέλος τοῦ ἑορ· — 3. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις +

εἶπε δὲ μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου· γένοι
τό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. (τέλος τοῦ) Ἀναστᾶσα δὲ
Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπο
ρεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς
πόλιν ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν ἐλισά
βετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάβετ
τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρίας· ἐσκίρτη
σε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ
ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἐλισάβετ· καὶ ἀ
νεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν· εὐ
λογημένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημέ
νος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πό
θεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου

διον. ἔγραψε λέγων· ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες·
ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆ-
μα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει
εὐλογῶν τὸν θεόν· καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας
φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ
ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς ἰουδαίας διελα-
λεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ
ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παι-
δίον τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ
ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁ-
γίου· καὶ προεφήτευσε λέγων· εὐλογη-
τὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐ-
ποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ
ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλη-
σε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισού-

βετο ἰσλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέ-
ους καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν· τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρμα-
τι αὐτοῦ ἕως τὸν αἰῶνα· ἔμεινε δὲ μα-
ριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς. καὶ ὑ-
πέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· τῇ δὲ ἐ-
λισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν
οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς· ὅτι
ἐμεγάλυνε κσ τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς·
καὶ συνέχαιρον αὐτῇ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀ-
γδόῃ ἡμέρᾳ. ἦλθον τοῦ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ζαχαρίαν· καὶ ἀ-
ποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί·
ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης· καὶ εἶπον
πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγε-
νείᾳ σου. ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ·
ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι
καλεῖσθαι αὐτόν· καὶ αἰτήσας πινακί-

τὸν ἱη̄λ'· ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ
Κείναις· ἐξῆλθε δόγμα παρὰ καίσαρος Α̅
αὐγούστου· ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην· αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη
ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρη-
νίου· καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπο-
γράφεσθαι. ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πό-
λιν· ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς γα-
λιλαίας. ἐκ πόλεως ναζαρὲτ εἰς τὴν
ἰουδαίαν εἰς πόλιν δᾱδ· ἥτις καλεῖται βη-
θλεέμ· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ
πατριᾶς δᾱδ· ἀπογράψασθαι σὺν μα-
ριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί,
οὔσῃ ἐγκύῳ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐ-
τοὺς ἐκεῖ· ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τε-
κεῖν αὐτήν· καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν
αὐτόν· καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ·
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κατα-
λύματι· Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώ-

των ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης
ἁγίας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀ-
βραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡ-
μῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας· λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότη-
τι καὶ δικαιοσύνῃ, ἐνώπιον αὐτοῦ πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· καὶ
σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθή-
σῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
κ̅υ̅ ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι
γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν ἀφέσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ σπλάγχνα ἐλέ-
ους θ̅υ̅ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς
ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τοῦ
κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
εἰρήνης· τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐ-
κραταιοῦτο π̅ν̅ι̅· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις,
ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς

ρον τήν τε μαριὰμ καὶ τὸν ἰωσὴφ καὶ τὸ
βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόντες
δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ
λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τού-
του· καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμα-
σαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποι-
μένων πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαριὰμ πάν-
τα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλ-
λουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑπέ-
στρεψαν οἱ ποιμένες· δοξάζοντες καὶ αἰ-
νοῦντες τὸν θν̄· ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν
καὶ εἶδον· καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς·
καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ
περιτεμεῖν αὐτόν· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἰς̄· τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου· πρὸ
τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ·
καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ κα-
θαρισμοῦ αὐτῶν· κατὰ τὸν νόμον μωϋ-
σέως· ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς ἱεροσόλυμα
παραστῆσαι τῷ κῷ· καθὼς γέγραπται

β̄ π^ε τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων·

β̄ ραι τῆι αὐτῆι ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσο-
ντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην
αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κῦ ἐπέστη αὐτοῖς·
καὶ δόξα κῦ περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζο-
μαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ
τῶι λαῶι· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ·
ὅς ἐστι χς κς ἐν πόλει δαδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν
τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανω-
μένον κείμενον ἐν φάτνηι· καὶ ἐξαίφνης
ἐγένετο σὺν τῶι ἀγγέλωι πλῆθος στρατιᾶς
οὐρανίου, αἰνούντων τὸν θν καὶ λεγόντων·
δόξα ἐν ὑψίστοις θῶι· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλ-
θον ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ
οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
διέλθωμεν δὴ ἕως βηθλεέμ· καὶ ἴδω-
μεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός· ὃ ὁ κς ἐγνώρι-
σεν ἡμῖν· καὶ ἦλθον σπεύσαντες. καὶ ἀνεῦ-

ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ δόξαν λαοῦ σου
ἰ(σρα)ήλ· καὶ ἦν ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμά-
ζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ·
καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς συμεών· καὶ εἶπε πρὸς
μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται
εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ
ἰ(σρα)ήλ· καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ
σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομ-
φαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί· καὶ ἦν
ἄννα προφῆτις· θυγάτηρ φανουήλ· ἐκ Ι
φυλῆς ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν
ἡμέραις πολλαῖς· ζήσασα ἔτη ἑπτὰ
μετὰ ἀνδρὸς ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐ-
τῆς· καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκον-
τα τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύου-
σα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ
κ(υρί)ῳ· καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς

ἐν νόμῳ κυ̅· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μή-
τραν, ἅγιον τῷ κω̅ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦ-
ναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
κυ̅· ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς πε-
ριστερῶν· καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν ἰλ̅ημ ᾧ
Γ̅ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος· δίκαιος
καὶ εὐλαβής· προσδεχόμενος παρά-
κλησιν τοῦ ἰσλ̅· καὶ πν̅α ἦν ἅγιον ἐπ' αὐ-
τόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑ-
πὸ τοῦ πν̅ς τοῦ ἁγίου· μὴ ἰδεῖν θάνατον·
πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χ̅ν̅ κυ̅· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
πν̅ι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς
γονεῖς τὸ παιδίον ἰν̅ τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς
κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας
αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν θν̅ καὶ εἶπεν· νῦν
ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ
τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς

ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ δόξαν λαοῦ σου
ἰηλ· καὶ ἦν ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμά-
ζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ·
καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς συμεών· καὶ εἶπεν πρὸς
μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται
εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ
ἰηλ· καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ
σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομ-
φαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί· καὶ ἦν
Ἄννα προφῆτις· θυγάτηρ φανουήλ· ἐκ Ι
φυλῆς ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν
ἡμέραις πολλαῖς· ζήσασα ἔτη ἑπτὰ
μετὰ ἀνδρὸς ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐ-
τῆς· καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα
τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύου-
σα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ
κῷ· καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς

ἐν νόμῳ κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μή-
τραν· ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦ-
ναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
κυρίου· ζεῦγος τρυγόνων· ἢ δύο νεοσσοὺς πε-
ριστερῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν ἰερουσαλὴμ ᾧ
γ ὄνομα συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος· δίκαιος
καὶ εὐλαβής· προσδεχόμενος παρά-
κλησιν τοῦ ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐ-
τόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον
ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν
ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν κυρίου· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς
γονεῖς τὸ παιδίον ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς
κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας
αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν θεὸν καὶ εἶπεν· νῦν
ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ
τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς

καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλ(ων)
καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐ-
ζ τούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούον-
τες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρί-
σεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν·
ε Καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· τέκνον·
τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ ὁ πατήρ σου
κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε· καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με· οὐ-
κ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πρς μου δεῖ εἶναί
με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς· καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν· καὶ ἦλ-
θεν εἰς ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμε-
νος αὐτοῖς· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς· καὶ ις προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡ-
λικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις·
ς Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονί-
ας τιβερίου καίσαρος· ἡγεμονεύοντος πον-
τίου πιλάτου τῆς ἰουδαίας· καὶ τετραρχοῦ-

προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν ἱλημ· κζ
ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νό-
μον κυ· ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν·
εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ναζαρέθ· τὸ δὲ
παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνι
πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις θυ
ἦν ἐπ' αὐτό· καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ κατ' ἔτος εἰς ἱλημ· τῇ ἑορτῇ τοῦ
πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα·
ἀναβάντων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα κα-
τὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειωσάν-
των τὰς ἡμέρας· ἐν τῷ ὑποστρέφειν
αὐτοὺς ὑπέμεινεν ις ὁ παῖς ἐν ἱλημ·
καὶ οὐκ ἔγνω ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· νο-
μίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι·
ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐ-
τὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς·
καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν· ὑπέστρεψαν εἰς
ἱλημ· ζητοῦντες αὐτόν· καὶ ἐγένετο με-
θ' ἡμέρας τρεῖς· εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ·

λούσης ὀργῆς· ποιήσατε οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας καὶ μὴ ἄρξησθε λέ-
γειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λί-
θων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἀβραάμ·
ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν
δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποι-
οῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς
πῦρ βάλλεται· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄ-
χλοι λέγοντες· τί οὖν ποιήσομεν· ἀποκρι-
θεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώ-
ματα ὁμοίως ποιείτω· ἦλθον δὲ καὶ
τελῶναι βαπτισθῆναι· καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν· διδάσκαλε τί ποιήσομεν· ὁ δὲ
εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον παρὰ τὸ δι-
ατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε· ἐπηρώτων
δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· καὶ ϛ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντή-

ε π τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς ἰωάννην·

τος τῆς γαλιλαίας ἡρώδου· φιλίππου δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς ἰτου
ραίας καὶ τραχωνίτιδος χώρας· καὶ λυ
σανίου τῆς ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος· ἐ
πὶ ἀρχιερέως ἄννα καὶ καϊάφα· ἐγέ
νετο ῥῆμα θῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν ζαχαρίου
υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
ε τὴν περίχωρον τοῦ ἰορδάνου κηρύσσων
βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων ἡσαΐου τοῦ
προφήτου λέγοντος· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κῦ· εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα φά
ραγξ πληρωθήσεται· καὶ πᾶν ὄρος καὶ βου
νὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθείαν· καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·
καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θῦ·
ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βα
πτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα ἐχιδνῶν
τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελ

ιε τῇ φυλακῇ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτι-
σθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν· καὶ ἰυ βαπτι-
σθέντος καὶ προσευχομένου· ἀνεῳχθῆ-
ναι τὸν οὐρανόν· καὶ καταβῆναι τὸ πνα τὸ
ἅγιον σωματικῷ εἴδει ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ᾽
αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέ-
γουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· ἐν σοὶ
εὐδόκησα· καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰς ὡσεὶ ἐτῶν
ιζ τριάκοντα ἀρχόμενος ὢν ὡς ἐνομίζε-
το υἱὸς ἰωσήφ· τοῦ ἠλί· τοῦ μελχί· τοῦ ματ-
θάτ· τοῦ ἰαννά· τοῦ λευΐ· τοῦ ἰωσήφ·
τοῦ ματταθίου· τοῦ ἀμώς· τοῦ ναούμ·
τοῦ ἐσλί· τοῦ ναγγαί· τοῦ μαάθ· τοῦ ματ-
ταθίου· τοῦ σεμεΐ· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰού-
δα· τοῦ ἰωαννᾶ· τοῦ ῥησά· τοῦ ζορο-
βάβελ· τοῦ σαλαθιήλ· τοῦ νηρί· τοῦ
μελχί· τοῦ ἀδδί· τοῦ κωσάμ· τοῦ ἐλ-
μωδάμ· τοῦ ἤρ· τοῦ ἰωσῆ· τοῦ ἐλιέ-
ζερ· τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ματθάτ· τοῦ λευΐ·
τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ

σητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν·
προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογι
ζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
περὶ ἰωάννου· μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ χσ· ἀπε
ι κρίνατο ἰωάννης ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρό
τερός μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱ
μάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ
ια
Τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ
[illegible] τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖ
[illegible] τον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυ
ρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ· πολ
λὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν· εὐηγ
ιβ γελίζετο τὸν λαόν· ὁ δὲ ἡρώδης ὁ τετράρ
χης ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ· περὶ ἡρωδιά
δος τῆς γυναικὸς φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πο
νηρῶν ὁ ἡρώδης· προσέθηκε καὶ τοῦτο
ἐπὶ πᾶσι· καὶ κατέκλεισε τὸν ἰωάννην ἐν

νασε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ
υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ· εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα
γένηται ἄρτος· καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς
αὐτὸν λέγων· γέγραπται· ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥή-
ματι θεοῦ· καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς ὄρος ὑ-
ψηλὸν· ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρό-
νου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ
δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν·
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παρα-
δέδοται· καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐ-
τήν· σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπι-
ον ἐμοῦ, ἔσται σου πᾶσα· καὶ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω
μου σατανᾶ· γέγραπται· προσκυνή-
σεις κύριον τὸν θεόν σου· καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔ-
στησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.
καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ κάτω βάλε σε

ἰωαννάμ· τοῦ ἐλιακείμ· τοῦ μελεᾶ·
τοῦ μαϊνάν· τοῦ ματταθά· τοῦ να-
θάν· τοῦ δαυίδ· τοῦ ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ·
τοῦ βοόζ· τοῦ σαλμών· τοῦ ναασσών·
τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἀράμ· τοῦ ἰωα-
ράμ· τοῦ ἐσρώμ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰού-
δα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ ἰσαάκ· τοῦ ἀ-
βραάμ· τοῦ θάρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ
σερούχ· τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ φαλέγ· τοῦ
ἕβερ· τοῦ σαλά· τοῦ καϊνάν· τοῦ
ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε· τοῦ
λάμεχ· τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ·
τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μαλελεήλ· τοῦ καϊν(ά)ν·
ιε τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ· τοῦ θ(εο)ῦ·
ζ Ἰ(ησοῦ)ς δὲ πν(εύματο)ς ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἤγετο ἐν τῷ πν(εύματ)ι εἰς τὴν
ἔρημον ἡμέρας τεσσαράκοντα· πει-
ραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ οὐκ
ις ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν· ὕστερον ἐπείνασε

οὗ ἦν γεγραμμένον· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ
εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτω
χοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συν
τετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι
αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνα
βλεψιν· ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀ
φέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν· καὶ
ι πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέ
τῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων ἐν τῇ συνα
γωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ· ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς·
ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ
αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· καὶ πάντες
ἐμαρτύρουν αὐτῷ· καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευο
μένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ἔλε
γον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἰωσήφ; καὶ εἶ
κ πεν πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι
τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θε
ράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν

αὐτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέ
λοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· τοῦ διαφυ
λάξαι σε· καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε·
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ
τῷ ὁ ἰσ· ὅτι εἴρηται· οὐκ ἐκπειράσεις
κν τὸν θν σου· καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος· ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ιζ ἄχρι καιροῦ· καὶ ὑπέστρεψεν ὁ ἰσ
ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνσ εἰς τὴν γαλιλαί
αν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς πε
ριχώρου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδίδα
σκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· δοξα
ζόμενος ὑπὸ πάντων· καὶ ἦλθεν
ιη εἰς τὴν ναζαρὲθ οὗ ἦν τεθραμμένος·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συ
ναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι· καὶ ἐ
πεδόθη αὐτῷ βιβλίον ἠσαΐου τοῦ προ
φήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον· εὗρε

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ... [illegible]

Η̄ περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου·

αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐ-
κγ πορεύετο· Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ
πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσ-
κων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἐ-
κδ ξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν
ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συ-
κε ναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαι- Η̄
μονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγά-
λῃ λέγων· ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρη-
νέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ ὁ
ἅγιος τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέ-
γων· φιμώθητι· καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ·
καὶ ῥῖψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον·
ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐ-
τόν· καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας·
καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγον-
τες· τίς ὁ λόγος οὗτος· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
πνεύμασι καὶ ἐξέρχονται· καὶ ἐξεπο-
ρεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τὸν τόπον

γενόμενα ἐν τῇ καπερναοὺμ· ποί
κα ησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου· εἶ
Π πεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προ
φήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ·
κβ ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆ
ραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἠλιοῦ ἐν τῷ
ἰσλ· ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία
καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδε
μίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ἠλίας· εἰ μὴ εἰς σά
ρεπτα τῆς σιδῶνος· πρὸς γυναῖκα
χήραν· καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ἐλισ
σαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ ἰσλ· καὶ οὐ
δεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη· εἰ μὴ νεεμὰν
ὁ σύρος· καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ
ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούσαντες ταῦτα·
καὶ ἀναστάντες· ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω
τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύ
ος τοῦ ὄρους· ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκο
δόμητο· ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν·

πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἑτέραις πό
λεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλεί
αν τοῦ θεοῦ, ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι·
καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς
κδ Γαλιλαίας· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον
ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ· καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην
Γεννησαρέτ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶ
τα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀπο
βάντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυ
α· ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σί
μωνος. ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς
ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδί
δασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους·
λ Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σί ΙΑ
μωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος· καὶ χα
λάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπι
στάτα· δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες
οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί

θ̅ περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου.

τῇ γ̅ τῆς ε̅ ἑβδ(ομάδος)· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος

κ̅ϛ̅ τῆς περιχώρου· ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς
συναγωγῆς· εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμω-
νος· πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνε-
χομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν περὶ αὐτῆς· καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐ-
τῆς· ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν
αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα δι-
ηκόνει αὐτοῖς· δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου·

ι̅ πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποι-
κίλαις· ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ
ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς
ἐθεράπευσεν αὐτούς· ἐξήρχετο δὲ καὶ
κ̅ζ̅ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν· κράζοντα καὶ
λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ
ἐπιτιμῶν· οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν· ὅτι ᾔ-
δεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι· γενομένης
κ̅η̅ δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον
τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν· καὶ
ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτόν·
τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπε

ι̅ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.

ΙΒ περὶ τοῦ λεπροῦ·

λγ Ἐν μιᾷ τῶν πόλεων· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλή-
ρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν ἰν̅· πεσὼν ἐπὶ
πρόσωπον· ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· κε̅·
ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι· καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα· ἥψατο αὐτοῦ εἰπών·
θέλω καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς παρήγγει-
λεν αὐτῷ· μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελ-
θὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένε-
γκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς
προσέταξε μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐ-
λδ τοῖς· διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκού-
ειν καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν
λε ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν
ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος·
λς Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· καὶ αὐτὸς ΙΓ
ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι φαρι-
σαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι· οἳ ἦσαν ἐ-
ληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς γαλι-

ΙΓ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·

σου χαλάσω τὸ δίκτυον· καὶ τοῦτο ποι-
ήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων
πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐ-
τῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν
τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ. τοῦ ἐλθόντας συλ-
λαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον· καὶ ἔπλη-
σαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα ὥστε βυ-
θίζεσθαι αὐτά· ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος.
λα Προσέπεσε τοῖς γόνασιν ἰ(ησο)ῦ λέγων· ἔξελ-
θε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰ-
μι κ(ύρι)ε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ
πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ. ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ
τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβε-
δαίου· οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι·
λβ Καὶ εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰ(ησοῦ)ς· μὴ φο-
βοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν·
καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν
γῆν. ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν
αὐτῷ· τέλος Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν

δῆτε· ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. εἶ-
πεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω· ἔγει-
ρε καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου πορεύου εἰς
τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν. ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο.
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων
τὸν θν̄· καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας.
καὶ ἐδόξαζον τὸν θν̄. καὶ ἐπλήσθησαν
φόβου λέγοντες· ὅτι εἴδομεν παράδοξα
σήμερον· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ
ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι λευῒν καθή- ιδ
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον. καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ καταλιπὼν ἅπαν-
τα· ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ
ἐποίησε δοχὴν μεγάλην λευῒς αὐτῷ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν
πολύς· καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κα-
τακείμενοι· καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμμα-
τεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς

λαίας· καὶ ἰουδαίας· καὶ ἱλημ· καὶ δύ
ναμις κυ ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· καὶ ἰ
λζ δοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον· ὃς
ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
εἰσενεγκεῖν· καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ
μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ
τὸν ὄχλον. ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα·
διὰ τῶν κεράμων. καθῆκαν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
ἰυ· καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν. εἶπεν αὐτῷ·
ἄνε· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου·
καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος
ὃς λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἀφι
έναι ἁμαρτίας. εἰ μὴ μόνος ὁ θς· ἐπιγνοὺς
δὲ ὁ ἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· ἀποκρι
θεὶς. εἶπε πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώ
τερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτί
αι σου. ἢ εἰπεῖν ἔγειρε καὶ περιπάτει· ἵνα

παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα
τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μήγε ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς·
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ
πολοῦνται· ἀλλ' οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντη
ροῦνται· καὶ οὐδεὶς παλαιὸν πιὼν· εὐ
θέως θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς
μα χρηστότερός ἐστιν· Ἐγένετο δὲ ἐν σαβ
βάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐ
τὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας καὶ ἤσθιον· ψώχον
τες ταῖς χερσί· τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε. ὃ οὐκ ἔξεστι ποι
εῖν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς̅. εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ τοῦτο ἀ
νέγνωτε ὃ ἐποίησε δαδ̅· ὁπότε ἐπεί
νασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες· ὡς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς

μαθηταῖς αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πί-
νετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̄ εἶπε πρὸς
μ̄ Αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλή-
[illegible] τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον [illegible] οἱ φαρισαῖοι εἶπον αὐτῷ λυθα καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν· οἱ δὲ εἶπον πρὸς
Αὐτόν· διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου νηστεύ-
ουσι πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται· ὁμοί-
ως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθί-
ουσι καὶ πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ-
νος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι ποιῆσαι
νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι· καὶ ὅ-
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τό-
τε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις· ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς
αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου
καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε· καὶ τὸ καινὸν σχίζει· καὶ τῷ

παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα
τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μή γε· ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς·
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
πολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντη-
ροῦνται· καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὐ-
θέως θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς
μα χρηστότερός ἐστιν. Ἐγένετο δὲ ἐν σαβ-
βάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐ-
τὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας καὶ ἤσθιον· ψώχον-
τες ταῖς χερσί· τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶ-
πον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποι-
εῖν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ τοῦτο ἀ-
νέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαυΐδ· ὁπότε ἐπεί-
νασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὄντες· ὡς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς

μαθηταῖς αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πί-
νετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπε πρὸς
Αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλή-
λυθα καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν· οἱ δὲ εἶπον πρὸς
Αὐτόν· διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου νηστεύ-
ουσι πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται· ὁμοί-
ως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθί-
ουσι καὶ πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ-
νος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι ποιῆσαι
νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι· καὶ ὅ-
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τό-
τε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις· ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς
αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου
καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει· καὶ τῷ

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
προσῆλθον
τῷ ἰῦ οἱ φαρισαῖοι
οἱ εἶπον πρὸς αὐτόν

παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα
τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μή γε· ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς·
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται· ἀλλ' οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντη-
ροῦνται· καὶ οὐδεὶς παλαιὸν πιὼν εὐ-
θέως νέον θέλει· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς
χρηστότερός ἐστιν· Ἐγένετο δὲ ἐν σαβ-
βάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐ-
τὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας καὶ ἤσθιον· ψώχον-
τες ταῖς χερσί· τινὲς δὲ τῶν Φαρισαί-
ων εἶπον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποι-
εῖν ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ τοῦτο ἀ-
νέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ· ὁπότε ἐπεί-
νασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες· ὡς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς

μαθηταῖς αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τῶν τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πί-
νετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
Αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλή-
λυθα καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρ-
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν· οἱ δὲ εἶπον πρὸς
Αὐτόν· διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύου-
σι πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται· ὁμοί-
ως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθί-
ουσι καὶ πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ-
νος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι ποιῆσαι
νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι· καὶ ὅ-
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τό-
τε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις· ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς
αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου
καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιό·
εἰ δὲ μήγε· καὶ τὸ καινὸν σχίζει· καὶ τῷ

ησεν οὕτως· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ
τοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους· τί
ιγ ἂν ποιήσειαν τῷ ἰῦ· ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
Ἡμέραις ταύταις· ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προ
σεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
προσευχῇ τοῦ θῦ· καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα·
ιδ Προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ιϛ
ἐκλεξάμενος ἐξ αὐτῶν δώδεκα· οὓς καὶ
ἀποστόλους ἐκάλεσε· σίμωνα· ὃν καὶ ὠ
νόμασε πέτρον· καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελ
φὸν αὐτοῦ· ἰάκωβον καὶ ἰωάννην· φί
λιππον καὶ βαρθολομαῖον· ματθαῖον
καὶ θωμᾶν· ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου·
σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτήν· ἰούδαν
ἰακώβου· καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην· ὃς
καὶ ἐγένετο προδότης· καὶ καταβὰς
ιε Μετ' αὐτῶν· ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ
λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἰλημ·

ιε περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα·

ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε καὶ ἔφα-
γεν· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ
ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
μβ ἀνθρώπου· καὶ τοῦ σαββάτου· Ἐγένετο δὲ καὶ
ιε Ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ· εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐ-
κεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξη-
ρά· παρετήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι· εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θερα-
πεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχον-
τι τὴν χεῖρα· ἔγειρε· καὶ στῆθι εἰς τὸ μέ-
σον· ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν οὖν ὁ ι̅σ̅ πρὸς
αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς· τί ἔξεστι τοῖς
σάββασιν· ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποι-
ῆσαι· ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι· καὶ περ-
ιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν
αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποί-

πατέρες αὐτῶν· πλὴν. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
κ Πλουσίοις. ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν
ὑμῶν· οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι ὅ-
τι πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε· οὐαὶ ὅταν
κα Καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν οἱ ἄνθρωποι. κατὰ ταῦ-
τα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ
πατέρες αὐτῶν· ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς
κβ Ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν·
καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐ-
λογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· προ-
σεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς·
κγ Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε
τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ
ἱμάτιον· καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς·
παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ ἀ-
πὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει·
κδ Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι·
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· καὶ εἰ
κε Ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς. ποία ὑ-

καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος·
οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆναι ἀ
πὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμε
νοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθε
ραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει
ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ
μζ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας· τέ(λος) καὶ αὐτὸς
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν· μακάριοι οἱ
ιζ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
μζ θῦ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι
μη χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες
νῦν ὅτι γελάσετε· μακάριοι ἐστὲ ὅταν
μθ μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὅταν ἀφο
ρίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ ἐκβά
λωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν· ἕνεκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μι
σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κατὰ
ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ

σαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώ-
σουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ μέ-
τρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
κς Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύνα-
ται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν· οὐχὶ ἀμφότε-
ροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; οὐκ ἔστι μαθη-
κζ τὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρ-
τισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκα-
λος αὐτοῦ· τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν
κη τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δο-
κὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατα-
νοεῖς· ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ
σου· ἀδελφέ· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων· ὑποκρι-
τά· ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε διαβλέψεις ἐκ-
βαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου· οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν
ξ ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σα-

ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι· καὶ
ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι· καὶ ἐὰν δα
νείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν·
ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ
τωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν· ἵνα
ἀπολάβωσι τὰ ἴσα· πλὴν ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καὶ ἀγαθοποιεῖτε· καὶ
δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔ
σται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς· καὶ ἔσεσθε υἱ
οὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς
ἀχαρίστους καὶ πονηρούς· γίνεσθε οὖν
οἰκτίρμονες· καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν
κ̅ς̅ οἰκτίρμων ἐστίν· καὶ μὴ κρίνετε καὶ οὐ
Μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε· καὶ
οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε καὶ
ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον καὶ σε

ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ἐπὶ
τὴν γῆν, χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρρηξεν
ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε· καὶ ἐγέ-
νετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα· ε
ξε Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐ- ΙΗ
τοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ· εἰσῆλθεν εἰς
καπερναούμ· ἑκατοντάρχου δέ τινος
δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος· ἀκούσας δὲ περὶ
τοῦ ἰυ̅· ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέ-
ρους τῶν ἰουδαίων· ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως
ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ
παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἰν̅· παρεκά-
λουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες· ὅτι ἄξι-
ός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔ-
θνος ἡμῶν· καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠ-
κοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς̅ ἐπορεύετο σὺν αὐ-
τοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας· ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑ-
κατόνταρχος φίλους λέγων αὐτῷ· κε̅· μὴ

σαπρὸν· ποιοῦν καρπὸν καλόν· ἕκαστον γὰρ
δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ γινώσκεται· οὐ
ξα γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα. οὐδὲ
ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν· ὁ ἀγαθὸς
ξβ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδί-
ας αὐτοῦ· προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ, προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ
τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ στόμα αὐτοῦ· τί δέ με λαλεῖτε κε κε
ξγ καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω· πᾶς ὁ ἐρχόμενος
ξδ πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ
ποιῶν αὐτούς· ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰ-
κίαν· ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε· καὶ ἔθη-
κε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύ-
ρας δὲ γενομένης· προσέρρηξεν ὁ ποτα-
μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ἴσχυσε
σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ
τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας·

καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως
ἱκανὸς σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κ(ύριο)ς· ἐ-
σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ
κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ·
οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶπε· νε-
ανίσκε· σοὶ λέγω· ἐγέρθητι· καὶ ἀνεκά-
θισεν ὁ νεκρός· καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ
φόβος πάντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θ(εὸ)ν λέ-
γοντες· ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται
ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θ(εὸ)ς τὸν λα-
τέ ὸν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅ-
λῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ περιχώρῳ· καὶ ἀπήγγειλαν ἰωάνν-
η οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων·
ἀρ Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μα- Κ̄
θητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης· ἔπεμψε πρὸς τὸν
ἰ(ησοῦ)ν λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος· ἢ ἄλλον προσ-
δοκῶμεν· παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν
οἱ ἄνδρες εἶπον· ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀ-

σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν
στέγην μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν
ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ
καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος.
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω
τούτῳ πορεύθητι· καὶ πορεύεται· καὶ ἄλ-
λῳ ἔρχου καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου
ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ταῦ-
τα ὁ ἰς. ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς.
τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέ-
γω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ ἰηλ τοσαύτην πίστιν
ξς εὗρον· καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέν-
τες εἰς τὸν οἶκον· εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦ-
λον ὑγιαίνοντα· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς
ιθ ξζ ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην ναΐν· καὶ
συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκα-
νοί· καὶ ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύ-
λῃ τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο
τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξελη
λύθατε ἰδεῖν· προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν
καὶ περισσότερον προφήτου· οὗτός ἐστι
Περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατα
σκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· λέ
ια Γω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
προφήτης ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς
ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ιβ Ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν
θεὸν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα ἰωάννου·
οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοί· τὴν βουλὴν
τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς μὴ βαπτι
σθέντες ὑπ' αὐτοῦ· τίνι ὁμοιώσω τοὺς
ιγ Ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοι
οι· ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθ
ημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ
λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχή
σασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκλαύ

πέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν· ἐν αὐ-
τῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς
ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων· καὶ πνευμάτων πο-
νηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο
τὸ βλέπειν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε ἰω-
άννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ
ἀναβλέπουσι· χωλοὶ περιπατοῦσι· λε-
προὶ καθαρίζονται· κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται· πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδα-
λισθῇ ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν
μαθητῶν ἰωάννου· ἤρξατο λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξεληλύθατε
εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον
ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐ-
ξεληλύθατε ἰδεῖν· ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱμα-
τισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες

λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν
ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται
αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν. καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί
τι εἰπεῖν. ὁ δέ φησι· διδάσκαλε, εἰπέ. δύο
χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤ-
φειλε δηνάρια πεντακόσια· ὁ δὲ ἕτερος
πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀπο-
δοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν
αὐτῶν εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβά-
νω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς
τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύ-
την τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰ-
κίαν· ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδω-
κας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου
τοὺς πόδας· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλιπε κατα-

σαυτό· ἐλήλυθε γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστής·
μὴ τε ἄρτον ἐσθίων μὴ τε οἶνον πίνων· καὶ
λέγετε δαιμόνιον ἔχει· ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγετε ἰδοὺ ἄν-
θρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης· φίλος τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώ-
θη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς·

ΚΑ Ηρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων ἵνα
φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκί-
αν τοῦ φαρισαίου ἀνεκλίθη· καὶ ἰδοὺ
Γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλός·
καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ τοῦ φαρισαίου· κομίσασα ἀλά-
βαστρον μύρου· καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπίσω· κλαίουσα ἤρξα-
το βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυ-
σι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμασσε· καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ
φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν· εἶπεν ἐν ἑαυτ(ῷ)

κβ περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου·

τέραι πολλαί· αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς.
ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς· συνιόν-
τος δὲ ὄχλου πολλοῦ· καὶ τῶν κατὰ πόλιν
ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν· εἶπε διὰ
τέλος παραβολῆς· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπεί- κβ
ρειν αὐτόν· ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ
κατεπατήθη· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
πέτραν καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν
ἀκανθῶν· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι
ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ φυὲν ἐποίησε καρ-
πὸν ἑκατονταπλασίονα· ταῦτα λέγων
ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·
τέλος Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ
εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς

φιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κε-
φαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤ-
λειψε τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέγω σοι·
ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί·
ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται·
ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέων-
ταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συ-
νανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗ-
τός ἐστιν· ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν· εἶ-
πε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου
οε σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· Καὶ ἐγέ-
Νετο ἐν τῷ καθεξῆς· καὶ αὐτὸς διώδευε
κατὰ πόλιν καὶ κώμην· κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ
οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖκές τινες
αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πο-
νηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· μαρία ἡ καλουμένη
μαγδαληνή· ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐ-
ξεληλύθει· καὶ ἰωάννα γυνὴ χουζᾶ ἐ-
πιτρόπου ἡρώδου· καὶ σουσάννα καὶ ἕ

οθ Καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης
τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν· ἵ-
να οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς·
π Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν· ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται·
οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται· καὶ
εἰς φανερὸν ἔλθῃ· βλέπετε οὖν πῶς
πα Ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχῃ· καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρ-
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ· παρεγένοντο δὲ
πβ Πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον· καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων·
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν
ἔξω· ἰδεῖν σε θέλοντες· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀ-
δελφοί μου οὗτοί εἰσιν· οἱ τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες· καὶ ἐγέ- ΚΓ
πγ Νετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· καὶ αὐτὸς ἐνέ-
βη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν

ἐν παραβολαῖς· ἵνα βλέποντες μὴ βλέ-
πωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν· ἔστι
ὅκ Δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λό-
γος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ
ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ
αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν·
ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ
τῆς πέτρας. οἳ ὅταν ἀκούσωσι μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔ-
χουσιν· οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι· καὶ ἐν
καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς
τὰς ἀκάνθας πεσόν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκού-
σαντες· καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου·
καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι, συμπνί-
γονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι· τὸ δὲ ἐν τῇ
καλῇ γῇ· οὗτοί εἰσιν· οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον·
κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομο-
νῇ· ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω· οὐδεὶς λύχνον ἅψας·

λ' ἐν τοῖς μνήμασιν· ἰδὼν δὲ τὸν ἰν̄ καὶ
ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ· καὶ
φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
ἰῦ̄ υἱὲ τοῦ θῦ̄ τοῦ ὑψίστου· δέομαί σου μή
με βασανίσῃς· παρήγγελλε γὰρ τῷ
πνῑ τῷ ἀκαθάρτῳ· ἐξελθεῖν ἀπὸ τ(οῦ)
ἀνοῡ· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει
αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέ
δαις· φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσων
τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος
εἰς τὰς ἐρήμους· ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ
ἰς̄ λέγων· τί σοι ἐστὶν ὄνομα· ὁ δὲ εἶπε·
λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν
εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα
μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀ
πελθεῖν· ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκα
νῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ πα
ρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐ
τοῖς· ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ

κδ ἐπὶ τοῦ ἔχοντος λεγεῶνα·

ραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν· πλε
όντων δὲ αὐτῶν· ἀφύπνωσε· καὶ κατέ
βη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην. καὶ
συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον· προ
σελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες·
ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· ὁ
δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ· καὶ
τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαν
το· καὶ ἐγένετο γαλήνη· εἶπε δὲ αὐτοῖς·
ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν· φοβηθέντες δὲ
ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους·
τίς ἄρα οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει· καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούου
σιν αὐτῷ· καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώ
κδ ραν τῶν γαδαρηνῶν. ἥτις ἐστὶν ἀντιπέ
ραν τῆς γαλιλαίας· ἐξελθόντι δὲ αὐ
τῷ ἐπὶ τὴν γῆν· ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ
τις ἐκ τῆς πόλεως· ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ
χρόνων ἱκανῶν· καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνε
διδύσκετο· καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν. ἀλ

ΚΕ ἐπ(ὶ) τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου·

ἐποίησεν σοι ὁ θ(εό)ς· καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην
τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ
τε. ὁ ἰ(ησοῦ)ς· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν ἰ(ησοῦ)ν.
Ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάν- ΚΕ
τες προσδοκῶντες αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἦλθεν
ἀνήρ· ᾧ ὄνομα Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς ἄρ-
χων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰ(ησο)ῦ, παρεκάλει
αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι
θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
δώδεκα· καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν· ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτόν· οἱ ὄχλοι συνέπνιγον
αὐτόν· καὶ γυνὴ ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ΚS
ἐτῶν δώδεκα· ἥτις ἰατροῖς προσανα-
λώσασα ὅλον τὸν βίον· οὐκ ἴσχυσεν ὑπ'
οὐδενὸς θεραπευθῆναι· καὶ προσελθοῦ-
σα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ
ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ
ἰ(ησοῦ)ς· τίς ὁ ἁψάμενός μου· ἀρνουμένων δὲ

ΚS ἐπ(ὶ) τῆς αἱμορροούσης·

τοῦ ἀνθρώπου. εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ
ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ
οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον· καὶ
ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ
ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ εὗρον καθήμε-
νον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξελη-
λύθει· ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἐφοβή-
θησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰ-
δόντες. πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ
ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς
περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν
ἀπ' αὐτῶν. ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.
πα το· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέ-
στρεψεν. ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐ-
ξεληλύθει τὰ δαιμόνια. εἶναι σὺν αὐ-
τῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπο-
στρέφε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ διηγοῦ ὅσα

κζ πε(ρὶ) τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα·

δος καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐ
κόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε·
οὐκ ἀπέθανεν· ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κα
τεγέλων αὐτοῦ· εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν·
αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας· καὶ
κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· ἐφώνη
σε λέγων· ἡ παῖς· ἐγείρου· καὶ ἐπέστρεψε
τὸ πνεῦμα αὐτῆς· καὶ ἀνέστη παραχρῆ
μα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν·
καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ πα
πϛ ρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός·
Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα· ἔδω κζ
κεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάν
τα τὰ δαιμόνια· καὶ νόσους θεραπεύειν·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθε
νοῦντας· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μη
πζ δὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβδους·
μήτε πήραν· μήτε ἄρτον· μήτε ἀργύ
ριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· καὶ εἰς

δὲ πάντων· εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ· ἐπιστάτα οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ
ἀποθλίβουσι· καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμε-
νός μου; ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· ἥψατό μού τις· ἐ-
γὼ γὰρ ἔγνων· δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ'
ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε·
τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐ-
τῷ δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ· ἀπήγγει-
λεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ·
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· ἔτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος· ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυ-
ναγώγου λέγων αὐτῷ· ὅτι τέθνηκεν ἡ θυ-
γάτηρ σου μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον·
ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας· ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων·
μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε καὶ σωθήσεται·
ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν· οὐκ ἀφῆκεν
εἰσελθεῖν οὐδένα· εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰω-
άννην καὶ ἰάκωβον· καὶ τὸν πατέρα τῆς παι-

ΚΗ περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων

τόπον. πόλεως καλουμένης βηθσαϊ
δά· οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες· ἠκολούθησαν
αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτούς· ἐλάλει
αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ
τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο· ἡ
δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόν
τες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον ΚΗ
τὸν ὄχλον ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύ
κλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγρούς· καταλύ
σωσι καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε
ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ
εἶπον· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον· ἢ πέντε ἄρ
τοι καὶ ἰχθύες δύο· εἰ μήτι πορευθέντες ἡ
μεῖς. ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν
τοῦτον βρώματα· ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς κλι
σίας ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ ἐποίησαν οὕ
τως· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας· λαβὼν δὲ

ἣν οἰκίαν ἂν εἰσέλθητε· ἐκεῖ μένετε· καὶ
ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέ-
ξωνται ὑμᾶς· ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πό-
λεως ἐκείνης· καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν
ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε εἰς μαρτύ-
ριον ἐπ' αὐτούς· ἐξερχόμενοι δὲ· διήρ-
χοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ
θεραπεύοντες πανταχοῦ· ἤκουσε
δὲ ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα
ὑπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει· διὰ τὸ
λέγεσθαι ὑπό τινων· ὅτι ἰω(άννης) ἐγήγερται ἐκ
νεκρῶν· ὑπό τινων δὲ· ὅτι ἠλίας ἐ-
φάνη· ἄλλων δὲ· ὅτι προφήτης τις τῶν
ἀρχαίων ἀνέστη· καὶ εἶπεν ἡρώδης· ἰ-
ωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐ-
στιν οὗτος· περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα·
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν· καὶ ὑποστρέ-
ψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ
ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν
αὐτούς· ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον

Λ̅ π̅ε̅ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ι̅υ̅ χ̅υ̅·

κτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερ-
κς θῆναι· ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις
θ θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν· ἀπαρνησάσθω
ἑαυτόν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ-
κολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ σῶσαι· ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ·
οὗτος σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν-
θρωπος· κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον· ἑ-
κζ αυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς· ὃς
γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λό-
γους· τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθή-
σεται· ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ
κη τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων· λέγω δὲ Λ̅
ὑμῖν· ἀληθῶς· εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων·
οἳ οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδω-
σι τὴν βασιλείαν τοῦ θ̅υ̅· ἐγένετο δὲ μετὰ
τοὺς λόγους τούτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ·
καὶ παραλαβὼν πέτρον καὶ ἰωάννην
καὶ ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι

τοὺς πέντε ἄρτους· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας·
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν· εὐλόγησεν αὐτοὺς
καὶ κατέκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς παραθεῖναι τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφα-
γον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρ-
θη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς· κλασμάτων
τε κόφινοι δώδεκα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
ΚΘ Ναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας·
συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτη-
σεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι
εἶναι· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἰωάν-
νην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἄλλοι
δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέ-
στη· εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέ-
γετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ πέτρος εἶπε·
τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς
τε Παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο· εἰπὼν ὅ-
τι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν· καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων· καὶ ἀπο-

φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός. αὐτοῦ
ἀκούετε· καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν
εὑρέθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν· καὶ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
τέ μέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν· Ἐγένετο
Δ δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους. συνήντησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἀνεβόησε λέγων· διδάσκαλε· ΛΑ
δέομαί σου· ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου
ὅτι μονογενής ἐστί μοι· καὶ ἰδοὺ πνεῦ-
μα λαμβάνει αὐτόν· καὶ ἐξαίφνης κρά-
ζει· καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ·
καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρί-
βον αὐτόν· καὶ ἐδεήθην τῶν μαθη-
τῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό. καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμ-
μένη· ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς

σθαι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐ-
τόν· τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτε-
ρον· καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ· λευκὸς ἐξα-
στράπτων· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελά-
λουν τῷ αὐτῷ· οἵτινες ἦσαν μωσῆς
καὶ ἠλίας· οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ· ἔλε-
γον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ· ἣν ἔμελλε πλη-
ροῦν ἐν ἱλ̄ημ· ὁ δὲ πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ· ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· δια-
γρηγορήσαντες δὲ· εἶδον τὴν δόξαν
αὐτοῦ· καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνε-
στῶτας αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
χωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ· εἶπεν ὁ πέ-
τρος πρὸς τὸν ἰν̄· ἐπιστάτα· καλόν ἐστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκη-
νὰς τρεῖς· μίαν σοὶ· καὶ μίαν μωσεῖ· καὶ
μίαν ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει· ταῦτα δὲ αὐ-
τοῦ λέγοντος· ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκί-
ασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δέ· ἐν τῷ
ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην· κζ

ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐ-
μὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά
με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑ-
ργ πάρχων. οὗτος ἔσται μέγας· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἰωάννης εἶπεν· ἐπιστάτα· εἴδο-
μέν τινα δαιμόνια ἐκβάλλοντα ἐπὶ τῷ
ὀνόματί σου. καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν·
ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ ἰς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ
ρδ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν· ἐ-
γένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡ-
μέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ· καὶ αὐ-
τὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ
πορεύεσθαι εἰς ἰλήμ· καὶ ἀπέστειλεν ἀγ-
γέλους πρὸ προσώπου ἑαυτοῦ· καὶ πο-
ρευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην σαμα-
ρειτῶν· ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐ-
κ ἐδέξαντο αὐτὸν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

λβ ε/π τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων·

καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν· προσάγαγε τὸν υἱόν
σου ὧδε· ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ·
ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον. καὶ συνε
σπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ ἰς τῷ πνι
τῷ ἀκαθάρτῳ· καὶ ἰάσατο τὸν παῖ
δα· καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πρὶ αὐτοῦ·
ε Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγα
λειότητι τοῦ θυ· πάντων δὲ θαυμαζό
ρα Των ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ ἰς. εἶπε πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς εἰς
τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ ἀνου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς
χεῖρας ἀνων· οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
τοῦτο· καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον
ἀπ᾽ αὐτῶν· ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ
ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ
λβ ρβ ῥήματος τούτου· Εἰσῆλθε δὲ διαλο
γισμὸς αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν·
ὁ δὲ ἰς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρ
δίας αὐτῶν· ἐπιλαβόμενος παιδίου.

ρϛ θήσω σοι κε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀ-
ποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου· εἶ-
πε δὲ ὁ ἰς πρὸς αὐτόν· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ ἄροτρον· καὶ βλέπων
εἰς τὰ ὀπίσω· εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασι-
ρζ λείαν τοῦ θυ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδει- ΛΑ
ξεν ὁ κς καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα· καὶ
ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο δύο πρὸ προ-
σώπου αὐτοῦ· εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τό-
πον οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι· ἔλεγεν
ρη οὖν πρὸς αὐτούς· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς·
οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυ
τοῦ θερισμοῦ· ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ· ὑπάγετε· ἰδοὺ
ρθ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ
ρι λύκων· μὴ βαστάζετε βαλάντιον· μὴ
πήραν· μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα
κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε· εἰς ἣν δ᾽ ἂν
ρια οἰκίαν εἰσέρχησθε· πρῶτον λέγετε· εἰρήνη
τῷ οἴκῳ τούτῳ· καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰ-

λγ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν·

ἦν πορευόμενον εἰς Ἰερουσαλήμ· ἰδόν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης εἶπον· κύριε· θέλεις εἴπωμεν
πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνα-
λῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;
στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησεν αὐτοῖς. καὶ
ρε ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην· ἐγέ-
λγ Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ·
εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι
ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ, κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις·
ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφα-
λὴν κλίνῃ· Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· ἀ-
κολούθει μοι· ὁ δὲ εἶπε· κύριε· ἐπίτρεψόν
μοι ἀπελθόντι πρῶτον· θάψαι τὸν πα-
τέρα μου· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς·
σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ· Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολου-

ρ̅ι̅ε̅ Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγε-
νοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν·
πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθ-
ήμεναι μετενόησαν· πλὴν τύρῳ καὶ
σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει,
ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ καπερναοὺμ ἡ ἕως οὐ-
ρανοῦ ὑψωθεῖσα. ἕως ᾅδου καταβιβα-
σθήσῃ· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει·
ρ̅ι̅ς̅ Καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ
ἀθετῶν. ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με·
ρ̅ι̅ζ̅ Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς
λέγοντες· κ̅ε̅· καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσ-
σεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου· εἶπε δὲ αὐ-
τοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν
ἐκ τοῦ οὐ̅ν̅οῦ πεσόντα· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν
τὴν ἐξουσίαν. τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων
καὶ σκορπίων. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύ-
ναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ
ἀδικήσῃ· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅ-
τι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαί-

ρήνης· ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρή
νη ὑμῶν· εἰ δὲ μή γε· ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμ
ριβ ψει· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε· ἐσθί
οντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστιν· μὴ
ριγ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν· καὶ
εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε· καὶ δέχωνται
ὑμᾶς· ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.
καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς.
καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα
ριδ σιλεία τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρ
χησθε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς· ἐξελθόν
τες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς· εἴπατε·
καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν
ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν· ἀπομασσόμε
θα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε· ὅτι ἤγ
γικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· λέγω
δὲ ὑμῖν· ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ
κείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ· οὐαί σοι Χοραζίν· οὐαί σοι

ρκα πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω· ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νό-
μῳ τί γέγραπται πῶς ἀναγινώσκεις·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου· ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοί-
ας σου. καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης·
ρκβ τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ θέλων δι-
καιοῦν ἑαυτόν. εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς
ἐστί μου πλησίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς λϛ
εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
εἰς Ἱεριχώ. καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ
καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν· καὶ πληγὰς ἐ-
πιθέντες ἀπῆλθον. ἀφέντες ἡμιθα-
νῆ τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱε-
ρεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως

λϛ περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς·

ρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη
ριη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ
Ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐ-
ξομολογοῦμαί σοι πάτερ· κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως ἐ-
γένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου· καὶ στρα-
ριθ φεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν·
Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου·
καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός· εἰ μὴ ὁ
πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ· εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ
ρκ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ᾽
ἰδίαν εἶπεν· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
βλέποντες ἃ βλέπετε· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅ-
τι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέ-
λησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε· καὶ οὐκ εἶ-
δον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε· καὶ οὐκ
ἤκουσαν· Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέ-

τι μάρθα. ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη
μαρία· ἣ καὶ παρακαθίσασα πα-
ρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰυ. ἤκουε τὸν λόγον
αὐτοῦ· ἡ δὲ μάρθα περιεσπᾶτο περὶ
πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε·
κε· οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην
με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐ-
τῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται· ἀποκρι-
θ θεὶς δὲ· εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς· μάρθα μάρθα·
μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·
ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· μαρία δὲ τὴν ἀγα-
θὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαι-
ρκγ ρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐγένετο ἐν
Τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχό- ΛΗ
μενον· ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κε· δίδαξον
ἡμᾶς προσεύχεσθαι· καθὼς καὶ ἰωάν-
νης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε· λέγετε·

λζ περὶ μάρθας καὶ μαρίας·

καὶ λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον·
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθε·
σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων. ἦλθε κατ᾽ αὐ-
τόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν. ἐσπλαγχνίσθη· καὶ
προσελθὼν. κατέδησε τὰ τραύματα
αὐτοῦ. ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπι-
βιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος.
ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον· καὶ ἐπε-
μελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελ-
θὼν· ἐκβαλὼν δύο δηνάρια. ἔδωκε τῷ
πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθη-
τι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς.
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω
σοι· τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι
πλησίον γεγονέναι. τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ
ἔλεος μετ᾽ αὐτοῦ· εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς·
πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως· ἐγένετο
λζ Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς. καὶ αὐτὸς εἰσῆλ-
θεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι

στὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε τὴν
ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων
ρκε χρῄζει. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δο-
θήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρού-
ετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰ-
τῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ
τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ὑμῶν
τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον· μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν· μὴ ἀντὶ
ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν
αἰτήσῃ ᾠόν· μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπί-
ον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴ-
δατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέ-
κνοις ὑμῶν· πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐ-
ρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐ-
ρκϛ τόν· καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον. λθ
Αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου
ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐ-
θαύμασαν οἱ ὄχλοι. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
ρκζ εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαι-

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γε
νηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού
σιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. καὶ ἄ
φες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ
καὶ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ τῷ ὀφείλον
τι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει
ρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο
ρκα νηροῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ
ὑμῶν ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐ
τὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε
χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους· ἐπειδὴ φίλος
παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με· καὶ οὐκ ἔ
χω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κἀκεῖνος ἔσω
θεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους
πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται. καὶ
τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην
εἰσίν. οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.
λέγω ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς

δίδωσιν· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ
ρλ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει· ὅταν
τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων· ζητοῦν ἀνά-
παυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ὑπο-
στρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου· ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ
ἐλθὸν· εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκο-
σμημένον· τότε πορεύεται καὶ παρα-
λαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρό-
τερα ἑαυτοῦ· καὶ ἐλθόντα κατοικεῖ ἐ-
κεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεί-
νου· χείρονα τῶν πρώτων· ἐγένετο δὲ Μ
ρλα ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα· ἐπάρασά τις
γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου· εἶπεν αὐτῷ·
μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε· καὶ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπε·
μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λό-
γον τοῦ θεοῦ· καὶ φυλάσσοντες αὐτόν· τῶν ΜΑ
ρλβ δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν·
ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζη-

ΜΑ ε/π τῶν αἰτούντων σημεῖον·

ἐκ τῆ μονίων. ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. ἕτεροι
δὲ πειράζοντες. σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζή-
τουν ἐξ οὐρανοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
ἐκ τ τὰ διανοήματα. εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα
βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθεῖσα ἐρημοῦ-
ται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ
ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη· πῶς στα-
2 θήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ. ὅτι λέγετε ἐν
Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμό-
νια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια· οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λουσιν· διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσον-
ται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θῦ ἐκβάλλω τὰ
δαιμόνια· ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ θῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κα-
θωπλισμένος φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ αὐ-
λήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νι-
κήσει αὐτόν. τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴ-
ρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει· καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ δια-

ΜΒ περὶ τοῦ φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν ἰν

νηρὸς ἦ· καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν· σκό-
πει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν· εἰ
οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν· μὴ ἔχον
μέρος σκοτεινόν· ἔσται φωτεινὸν ὅλον·
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτί-
ρλε ζῃ σε· ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι· ἠρώτα αὐτὸν ΜΒ
φαρισαῖός τις· ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ·
εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν· ὁ δὲ φαρισαῖος ἰ-
δὼν ἐθαύμασεν· ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπ-
τίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου· εἶπε δὲ ὁ κς
πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξω-
θεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος κα-
θαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρ-
παγῆς καὶ πονηρίας· ἄφρονες· οὐχ ὁ ποι-
ήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;
πλὴν· τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην·
ρλς καὶ ἰδοὺ ἅπαντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν·
ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις· ὅτι ἀποδε-
κατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγα-
νον· καὶ πᾶν λάχανον· καὶ παρέρχεσθε

τῇ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ
τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καθὼς
γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς νινευΐταις,
οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ
ταύτῃ· βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενε-
ᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλ-
θεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς. ἀκοῦσαι
τὴν σοφίαν σολομῶντος. καὶ ἰδοὺ πλεῖον
σολομῶντος ὧδε· ἄνδρες νινευῖται ἀνα-
στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν. ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ· καὶ ἰ-
δοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε· οὐδεὶς λύχνον
ἅψας. εἰς κρυπτὴν τίθησιν· οὐδὲ ὑπὸ τὸν
μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· ἵνα οἱ εἰσ-
πορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν· ὁ λύ-
χνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν
οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ. καὶ ὅλον
τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πο

σμα τε αὐτῶν τὰ μνημεῖα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ
Σοφία τοῦ θῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς
προφήτας καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκ
ζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφη
τῶν· τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης ἀπὸ
τοῦ αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος
ζαχαρίου· τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑ
μῖν· ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς· ὅτι ἤ
σμβ Ρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐ
κ εἰσήλθετε· καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκω
σμγ λύσατε· λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς
Αὐτούς· ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φα
ρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματί
ζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων· ἐνεδρεύοντες
αὐτόν· ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στό
ματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ·

ΜΓ π(ερὶ) τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν·

τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θ(εο)ῦ· ταῦτα
ἔδει ποιῆσαι· κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι· οὐ-
ελζ αἱ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις· ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· οὐ-
ΜΓ ελη αἱ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄ-
δηλα· καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω
οὐκ οἴδασιν· ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν
ελθ νομικῶν· λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε· ταῦτα
λέγων· καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις· ὁ δὲ εἶπεν·
Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί· ὅτι φορτίζετε
τοὺς ἀνθρώπους φορτία καρβᾶν καὶ δυσβάστα-
κτα· καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν
οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις· οὐαὶ ὑ-
εμ μῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προ-
φητῶν· οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐ-
τούς· ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε
τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν
ἀπέκτειναν αὐτούς· ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε

ΜΕ περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν οὐσίαν

ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ
αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠ-
ριθμημέναι εἰσί· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν
στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς· λέγω δὲ ὑμῖν·
Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει
ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ·
ρμς Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων,
ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ· καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
ρμζ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται·
ρμη Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγω-
γὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον
πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ρμθ ἃ δεῖ εἰπεῖν· εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ με
ὄχλου· διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου
μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν·
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δι-

ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων
τοῦ ὄχλου ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους.
μδ Ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
πρῶτον· προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπό-
κρισις· οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν ὃ
οὐ γνωσθήσεται· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτί-
ᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ
ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμεί-
οις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων· λέ-
γω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβηθῆ-
τε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα.
καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότε-
ρόν τι ποιῆσαι· ὑποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα
φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀπο-
κτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς
τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φο-
βήθητε· οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται
ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν

μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε·
μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε· ἡ ψυχὴ
πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς. καὶ τὸ σῶμα τοῦ
ἐνδύματος· κατανοήσατε τοὺς κόρακας·
ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οἷς οὐ-
κ ἔστι ταμεῖον· οὐδὲ ἀποθήκη. καὶ ὁ θεὸς
τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς δια-
φέρετε τῶν πετεινῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· εἰ οὖν οὔτε ἐ-
λάχιστον δύνασθε. τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε· κατανοήσατε τὰ κρίνα
τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐ-
δὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ Σολομῶν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο
ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον σήμερον
ἐν τῷ ἀγρῷ ὄντα· καὶ αὔριον εἰς κλίβα-
νον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι.
πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· καὶ ὑ-
μεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε·

μ(ηνὶ) ϛ π(ερὶ) οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου·

καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐφ' ἡμαῖς· εἶπεν δὲ πρὸς
αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς
πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν
τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
αὐτοῦ· εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς
μ(ηνὶ) ϛ λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν
Ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων·
τί ποιήσω· ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου· καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω·
καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας
οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα
τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου καὶ
ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγα-
θὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου·
φάγε· πίε· εὐφραίνου· εἶπεν δὲ αὐτῷ
ὁ θ(εό)ς· ἄφρον· ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν
σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμα-
σας τίνι ἔσται· οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυ-
τῷ καὶ μὴ εἰς θ(εὸ)ν πλουτῶν· εἶπεν δὲ πρὸς
ἐκ Τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·

γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περ
ιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς· καὶ
παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς· καὶ ἐὰν
ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ· καὶ ἐὰν
ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕ
τως· μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι·
ρνς Τοῦτο δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότ(ης)
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται· ἐγρηγό
ρησεν ἄν· καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι
τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε
ρνζ ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ἔρχεται· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος·
κε· πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύ
την λέγεις· ἢ καὶ πρὸς πάντας· εἶπε
δὲ ὁ κς· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος
καὶ φρόνιμος· ὃν καταστήσει ὁ κς ἐπὶ τῆς
θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ
τὸ σιτομέτριον· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖ
νος· ὃν ἐλθὼν ὁ κς αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦν
τα οὕτως· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ

καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ
τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν
ὅτι χρῄζετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ· καὶ ταῦτα πάντα προσ-
τεθήσεται ὑμῖν· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποί-
ρνα Μνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑ-
μῖν τὴν βασιλείαν· πωλήσατε τὰ ὑ-
ρνβ Πάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην·
ρνγ Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ πα-
λαιούμενα· θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει· οὐ
δὲ σὴς διαφθείρει· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν
ρνδ ἔσται· ἔστωσαν αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζω-
σμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑ-
μεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν
κύριον ἑαυτῶν· πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν
γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος
εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ· μακάριοι
ρνε οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κς εὑρήσει

μέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῆ· δοκεῖτε ὅτι
εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ·
οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἢ διαμερισμόν· ἔσον
ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν· πέντε ἐν οἴκῳ ἑ
νὶ διαμεμερισμένοι· τρεῖς ἐπὶ δυσί· καὶ
δύο ἐπὶ τρισί· διαμερισθήσεται ἐφ' υἱῷ
πατήρ· καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί· καὶ
θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμ
φην αὐτῆς· καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν
αὐτῆς· ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν
ρξα' ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυ
σμῶν· λέγετε ὅτι ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνε
ται οὕτως· καὶ ὅταν νότον πνέοντα· λέ
γετε ὅτι καύσων ἔσται καὶ γίνεται· ὑπο
κριταί· τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν
τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε· τί δὲ καὶ
ρξβ' ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον· ὡς γὰρ
ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρ
χοντα ἐν τῇ ὁδῷ· δὸς ἐργασίαν ἀπηλ

ποῦσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστή-
σει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ρνη Ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρ-
χεσθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας
καὶ τὰς παιδίσκας· ἐσθίειν τε καὶ πί-
νειν καὶ μεθύσκεσθαι· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπί-
στων θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς
ρνθ Τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας
μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ,
δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνούς· ποι-
ήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλί-
γας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ
ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέ-
θεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσου-
σιν αὐτόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν
ρξ Γῆν· καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη· βάπτι-
σμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι· καὶ πῶς συ-

ΜΗ περὶ τῆς ἐχούσης πν(εῦμ)α ἀσθενείας·

ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν
εἶχέ τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶ-
νι αὐτοῦ· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐ-
τῇ· καὶ οὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμ-
πελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν
καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρί-
σκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν
καταργεῖ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ·
κ(ύρι)ε· ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος· ἕως ὅτου
σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια·
κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μή γε·
εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν· ἦν δὲ δι-
δάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς
σάββασι· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν ἔχουσα πν(εῦμ)α
ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγ-
κύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι
εἰς τὸ παντελές· ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἰς̅· προσ-
εφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι· ἀπο-
λέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθη-
κεν αὐτῇ τὰς χεῖρας. καὶ παραχρῆμα

μζ περὶ τῶν γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ σιλωάμ·

λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μή ποτε κατασύρῃ σε
πρὸς τὸν κριτήν· καὶ ὁ κριτής σε παρα-
δῷ τῷ πράκτορι· καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλῃ εἰς φυλακήν· λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃς ἐκεῖθεν· ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν
ἀποδῷς· Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ

ρξγ
μζ Τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν
γαλιλαίων· ὧν τὸ αἷμα πιλάτος ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ γαλιλαῖ-
οι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς
γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι τοιαῦτα πεπόν-
θασιν; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετα-
νοῆτε· πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε·
ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν
ὁ πύργος ἐν τῷ σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτούς· δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένον-
το παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐν ἰλημ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ με-
τανοῆτε πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε·

Η περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι

σιλείᾳ τοῦ θῦ· κόκκῳ σινάπεως· ὃν λα-
βὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ
ηὔξησε· καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐνοῦ κατεσκήνωσεν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πάλιν εἶπε· τίνι
ἀρχ Ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· ὁμοία ἐστὶ
ζύμῃ· ἣν λαβοῦσα γυνὴ· ἔκρυψεν εἰς ἀ-
λεύρου σάτα τρία· ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον·
τε Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας
διδάσκων· καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς
ἱλημ· εἶπε δέ τις αὐτῷ· κε· εἰ ὀλίγοι
ἀρχ Οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Η
ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύ-
λης· ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν
εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ᾽ οὗ ἂν
τέλ Ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ
τὴν θύραν· καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ
κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· κε κε ἄνοι-
ξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ
οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· τότε ἄρξη

εξε ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅ-
τι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλε-
γε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐρ-
γάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θε-
ραπεύεσθε· καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κύριος καὶ
εἶπεν· ὑποκριταί· ἕκαστος ὑμῶν τῷ
σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
ὄνον αὐτοῦ τῆς φάτνης· καὶ ἀπαγαγὼν
ποτίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ
οὖσαν· ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέ-
κα καὶ ὀκτὼ ἔτη· οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ
τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατῃ-
εξς σχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδό-
ξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ· ἔλεγε δέ·
ΜΘ εξ Αὐτοῖς· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν· ὁμοία ἐστὶ κόκ-

ριον· καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔρι-
ον· καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με
σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πο-
ρεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπο-
λέσθαι ἔξω ἱ(ερουσα)λ(ή)μ· ἱ(ερουσα)λ(ή)μ ἱ(ερουσα)λ(ή)μ ἡ ἀπο-
Κτένουσα τοὺς προφήτας· καὶ λιθοβο-
λοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν·
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα
σου· ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν
ὑπὸ τὰς πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθελήσατε·
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρ-
τι· ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ· καὶ ἐγέ-
Νετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος
τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαββάτῳ
φαγεῖν ἄρτον· καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρα-
τηρούμενοι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός ΝΒ
Τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ς δ
Ποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς· ς

σθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐ-
πίομεν· καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν
ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶδα
ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ
πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
ροβ των· ὅταν ὄψησθε ἀβραὰμ καὶ
ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προ-
φήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ̅υ̅· ὑμᾶς
δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ ἥξουσιν ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ
καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θ̅υ̅· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι
ρογ οἳ ἔσονται πρῶτοι· καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσον-
ροδ ται ἔσχατοι· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλ-
ΗΛ θόν τινες φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελ-
θε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν ὅτι ἡρώδης
ζητεῖ σε ἀποκτεῖναι· καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ
ἀλώπεκι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμό-

νώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον
τῶν συνανακειμένων σοι· ὅτι πᾶς
ροθ Ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ τα-
πεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· Ἔλεγε δὲ
ρπ Καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῇς ΗΔ
ἄριστον ἢ δεῖπνον· μὴ φώνει τοὺς φίλους
σου· μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου· μηδὲ τοὺς
συγγενεῖς σου· μηδὲ γείτονας πλουσίους·
μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι· καὶ
γένηταί σοι ἀνταπόδομα· ἀλλ' ὅταν
ποιῇς δοχήν· κάλει πτωχούς· ἀναπή-
ρους· χωλούς· τυφλούς· καὶ μακάριος
ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι·
ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀνα-
στάσει τῶν δικαίων· ἀκούσας δέ τις
τῶν συνανακειμένων ταῦτα· εἶπεν
αὐτῷ· μακάριος ὃς φάγεται ἄριστον ἐν
ρπα τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλε-
σε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ

ΗΓ πε τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας·

φαρισαίους λέγων· εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ
θεραπεύειν· οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ ἐπιλαβό-
μενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσε·
καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· τί-
νος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται·
καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν-
ρον ταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα· ἔ-
ΗΓ Λεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβο-
λὴν ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐ-
ξελέγοντο λέγων πρὸς αὐτούς· ὅταν κληθῇς
ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς
εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμό-
τερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ᾽ αὐτοῦ· καὶ
ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς
τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ᾽ αἰσχύ-
νης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν· ἀλλ᾽ ὅταν
κληθῇς· πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔ-
σχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκλη-
κώς σε ἐρεῖ σοι· φίλε· προσανάβηθι

ΝΕ παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς πύργου·

δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγ-
μούς· καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμι-
σθῇ ὁ οἶκός μου· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων
γεύσεταί μου τοῦ δείπνου· πολλοὶ γάρ εἰ-
σι κλητοί· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· Συνεπο-
ρπβ ρεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται
πρός με· καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα· καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέ-
κνα· καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελ-
φάς· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν οὐ δύ-
ρπγ ναταί μου εἶναι μαθητής· τίς γὰρ ἐξ ὑ-
μῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι· οὐχὶ πρῶ- ΝΕ
τον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ
ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν· ἵνα μήποτε
θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος
ἐκτελέσαι· πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρ-
ξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν λέγοντες· ὅτι οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσε

τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλη-
μένοις· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάν-
τα· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι
πάντες· ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα· καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε· ἔχε με πα-
ρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη
βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε· ἔχε με πα-
ρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα
ἔγημα· καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν·
καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος·
ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα· τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης· εἶπε τῷ δού-
λῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλα-
τείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως· καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ
τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε· καὶ εἶπεν ὁ δοῦ-
λος· κύριε· γέγονεν ὡς ἐπέταξας· καὶ ἔτι
τόπος ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν

ΝΕ παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς πύργου·

δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγ-
μούς· καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμι-
σθῇ ὁ οἶκος μου· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων
γεύσεταί μου τοῦ δείπνου· πολλοὶ γάρ εἰ-
σι κλητοί· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· Συνεπο-
ρπβ ρεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται
πρός με· καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα· καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέ-
κνα· καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελ-
φάς· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· οὐ δύ-
ρπγ ναταί μου εἶναι μαθητής· τίς γὰρ ἐξ ὑ-
μῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι· οὐχὶ πρῶ- ΝΕ
τον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ
ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν· ἵνα μή ποτε
θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος
ἐκτελέσαι· πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρ-
ξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν λέγοντες· οὗτος
ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσε

τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλη-
μένοις· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι παν-
του· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάν-
τες· ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα· καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε· ἔχε με πα-
ρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη
Βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε· ἔχε με πα-
ρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα
ἔγημα· καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν·
καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα· τότε
Ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ· ἐξέλθετε ταχέως εἰς τὰς πλα-
τείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως· καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ
τυφλοὺς εἰσαγάγετε ὧδε· καὶ εἶπεν ὁ δοῦ-
λος· κε̄· γέγονεν ὡς ἐπέταξας· καὶ ἔτι
τόπος ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν

ἑκατὸν καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐ κα
ταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐ
ρήμῳ· καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς
ἕως οὗ εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑρὼν· ἐπιτίθησιν ἐ
πὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων· καὶ ἐλθὼν
εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς
γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι ὅτι
εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός·
λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐ
ρανῷ· ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι·
ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις· οἵτι
ἐπι νες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς γυ
νὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα· ἐὰν ἀπολέσῃ
δραχμὴν μίαν· οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σα
ροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς. ἕως
ὅτου εὕρῃ· καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς
φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα· συγχά
ρητέ μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπο
ἐπι λέσα· οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐν
οὐρανῷ· ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θῦ· ἐπὶ

ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος
ἑτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλεμον·
οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνα-
τός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ
μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν·
εἰ δὲ μή γε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος πρεσβεί-
αν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην·
ἐπ λ Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσε-
ται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί
μου εἶναι μαθητής. καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
ἐπ ε Δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθή-
σεται; οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν
ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω. ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάν-
ἐπ ς Τες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν
αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς. ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς
ἐπ ζ προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπε
HS Δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην
λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρό-

τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ· ἥμαρ-
τον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐ-
κέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν
με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς
ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ
μακρὰν ἀπέχοντος· εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ· καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν· ἐ-
πέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κα-
τεφίλησεν αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός·
Π πάτερ· ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν
σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός Π
σου· εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐ-
τοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε δακτύλι-
ον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μό-
σχον τὸν σιτευτὸν· θύσατε· καὶ φαγόντες εὐ-
φρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου· νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ
εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι· κω̃ 7 ὁ

ρς. ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· εἶπεν δέ·
ηζ Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτε-
ρος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ· δός μοι τὸ ἐπιβάλ-
λον μέρος τῆς οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐτοῖς
τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας· συ-
ναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός· ἀπε-
δήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ δι-
εσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώ-
τως· δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα
ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν πόλιν
ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι·
καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολι-
τῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν
αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους·
καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι·
καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ
ἐλθών· εἶπεν· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου
περισσεύουσιν ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀ-
πόλλυμαι· ἀναστὰς· πορεύσομαι πρὸς

νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν· ἀπολωλὼς ἦν
ρκα καὶ εὑρέθη. Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος· ὃς εἶ- ΝΗ
χεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ·
ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ
φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκού-
ω περὶ σοῦ· ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκο-
νομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν·
εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιή-
σω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκο-
νομίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπτειν οὐκ ἰσχύω· ἐπαι-
τεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω· ἵνα ὅ-
ταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξων-
ταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ προσ-
καλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεω-
φειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ
πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;
ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κάδους ἐλαίου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα· καὶ καθίσας
ταχέως γράψον πεντήκοντα· ἔπειτα ε-

υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμ
φωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσά
μενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί
εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελ
φός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μό
σχον τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀ
πέλαβεν· ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν
εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν, πα
ρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι
καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον·
καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα
μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ
ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον
μετὰ πορνῶν ἦλθεν· ἔθυσας αὐτῷ τὸν
μόσχον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
τέκνον· σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ πάν
τα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ
καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος

ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου κατα
φρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ
ρξβ μαμωνᾷ· ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα
Καὶ οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες.
καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν· καὶ εἶπεν
Αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς
καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν·
ρξγ βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ὁ νόμος καὶ
Οἱ προφῆται, ἕως ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς
εἰς αὐτὴν βιάζεται· εὐκοπώτερον δέ
ρξδ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν. ἢ
τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν· πᾶς
ρξε ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ γα
μῶν ἑτέραν· μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολε
λυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν· μοιχεύει·
ρξς Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος· καὶ ἐνεδιδύσκε ΝΘ
το πορφύραν καὶ βύσσον· εὐφραινόμε
νος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς· πτωχὸς δέ

τέρῳ εἶπε· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις· ὁ δὲ
εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου· καὶ λέγει
αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα. καὶ γράψον
ὀγδοήκοντα· καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰ
κονόμον τῆς ἀδικίας. ὅτι φρονίμως ἐ
ποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου.
φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φω
τὸς εἰσίν. εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν· κἀ
γὼ ὑμῖν λέγω. ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν
ἐκλίπητε. δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰ
ωνίους σκηνάς· ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ.
καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχί
στῳ ἄδικος. καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν·
εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐ
κ ἐγένεσθε. τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει·
καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε·
τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει· οὐδεὶς οἰκέ
της δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει·

ἐν τῇ ζωῇ σου· καὶ λάζαρος ὁμοίως
τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται
σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις·
χάσμα μέγα ἐστήρικται μεταξὺ ἡμῶν καὶ
ὑμῶν· ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐν-
θεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται· μηδὲ οἱ ἐ-
κεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν· εἶπε δέ·
ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ· ἵνα πέμψῃς αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε
ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς·
ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασάνου· λέγει αὐτῷ ἀβραάμ·
ἔχουσι μωσέα καὶ τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν· οὐχὶ
πάτερ ἀβραάμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν
πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσουσιν·
εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ μωσέως καὶ τῶν προ-
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν· οὐδὲ ἐάν τις ἐκ
ρξζ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται· τέλος· Εἶπεν ὁ κύριος
Πρὸς τοὺς μαθητάς· ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ

τις ἦν ὀνόματι λάζαρος· ὃς ἐβέβλη
το πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμέ
νος· καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέ
ζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρ
χόμενοι, ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ· ἐγέ
νετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν· καὶ ἀπε
νεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων· εἰς τὸν
κόλπον ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ
πλούσιος καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐ
πάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων
ἐν βασάνοις· ὁρᾷ τὸν ἀβραὰμ ἀπὸ
μακρόθεν καὶ λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ ἀ
βραὰμ ἐλέησόν με· καὶ πέμψον λάζα
ρον· ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου
αὐτοῦ ὕδατος· καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσ
σάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύ
τῃ· εἶπε δὲ ἀβραάμ· τέκνον· μνή ρϛ
σθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου

καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως
φάγω καὶ πίω. καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ
πίεσαι σύ; μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκεί-
νῳ· ὅτι τὰ διαταχθέντα ἐποίησεν; οὐ
δοκῶ· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσητε
πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν· λέγετε
ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὀφείλομεν
ποιῆσαι πεποιήκαμεν· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ· καὶ ξζ
αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου σαμαρείας καὶ
γαλιλαίας· καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς
τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα
λεπροὶ ἄνδρες· οἳ ἔστησαν πόρρωθεν· καὶ
αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· ἰυ̅ ἐπιστάτα
ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱε-
ρεῦσι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς
ἐκαθαρίσθησαν· εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης
δοξάζων τὸν θν̅· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω-

μὴ ἐλθεῖν τοῦ σκανδάλου· οὐαὶ δὲ δι' οὗ
ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς
περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ·
καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ἵνα
σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων·
ρξη Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς· ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σου. ἐπιτίμησον αὐτῷ·
καὶ ἐὰν μετανοήσῃ· ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν
ρξθ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σέ·
καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ λέ-
γων μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ· καὶ εἶπον
οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πί-
ϲ στιν· εἶπε δὲ ὁ κύριος· εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκ-
κον σινάπεως. ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ. ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ
θαλάσσῃ. καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν·
ϲα Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα
ἢ ποιμαίνοντα. ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀ-
γροῦ ἐρεῖ αὐτῷ· εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε·
ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον τί δειπνήσω·

σϛ ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ· πρῶτον δὲ δεῖ αὐτ(ὸν)
πολλὰ παθεῖν· καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀ-
πὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ καθὼς ἐ-
σζ γένετο ἐν ταῖς ἡμέραις νῶε. οὕτως ἔσται
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἤ-
σθιον· ἔπινον· ἐγάμουν· ἐγαμίζοντο· ἄ-
χρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε νῶε εἰς τὴν κιβω-
τόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀ-
πώλεσεν ἅπαντας· ὁμοίως καὶ ὡς
ση ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λώτ· ἤσθιον· ἔ-
πινον· ἠγόραζον· ἐπώλουν· ἐφύτευον·
ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε λὼτ
ἀπὸ σοδόμων· ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀ-
π' οὐρανοῦ. καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·
κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
σθ θρώπου ἀποκαλύπτεται· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος· καὶ τὰ
σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ· μὴ καταβάτω
ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως,
μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω· μνημο-

πον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. εὐχαριστῶν
αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν σαμαρείτης· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἰς̅ εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκα
θαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ· οὐχ εὑρέ
θησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν
τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος. καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου ἡ πίστις σου σέ
σωκέ σε· ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φα
ϲβ ρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ̅.
εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ̅ μετὰ
παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ὧδε
ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θυ̅. ἐν
ϲγ τὸς ὑμῶν ἐστιν· εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα
θητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι· ὅτε ἐπιθυμή
σητε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου̅
ϲδ ἰδεῖν. καὶ οὐκ ὄψεσθε· καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν·
ἰδοὺ ὧδε ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ
διώξητε· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀ
ϲε στράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐ
ρανὸν λάμπει. οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅

ἐστι καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
τρέπομαι· διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
τὴν χήραν ταύτην· ἐκδικήσω αὐτήν· ἵ-
να μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζει
με· εἶπε δὲ ὁ κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς
τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός·
καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν
ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τά-
χει· πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθών· ἆρα εὑ-
ρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; εἶπε δὲ
πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυ-
τοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι· καὶ ἐξουθενοῦν-
τας τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύ-
την· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν ξβ
προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος· καὶ ὁ ἕτε-
ρος τελώνης· ὁ φαρισαῖος σταθείς, πρὸς ἑαυ-
τὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεὸς εὐχαριστῶ σοι·
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων·

σι Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς λώτ· ὃς ἐὰν ζητή-
σια σῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζω-
οποιήσει αὐτήν· λέγω ὑμῖν· ταύτῃ τῇ
σιβ νυκτὶ· ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἷς
παραληφθήσεται· καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθή-
σεται· δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀ-
φεθήσεται· καὶ ἀποκριθέντες λέγου-
σιγ σιν αὐτῷ· ποῦ κύριε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅ-
που τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ
ἀετοί· ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτ(οῖς)·
σιδ
πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐ-
τούς· καὶ μὴ ἐκκακεῖν. λέγων· κριτής
ξα τις ἦν ἔν τινι πόλει· τὸν θεὸν μὴ φοβούμε-
νος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος· χήρα
δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο
πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀ-
πὸ τοῦ ἀντιδίκου μου· καὶ οὐκ ἤθελεν
ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτ(ῷ)·

ιη Αὐτὸν ἄρχων λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω·
Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ις· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐ ξγ
δεὶς ἀγαθὸς· εἰ μὴ εἷς ὁ θς· τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα
τὸν πρα σου καὶ τὴν μρα σου· ὁ δὲ εἶπε·
ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότη
κα τός μου· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ις εἶπεν
αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις
θησαυρὸν ἐν οὐνοῖς καὶ δεῦρο ἀκολούθει
μοι· ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος
κγ ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα· ἰδὼν δὲ
αὐτὸν ὁ ις περίλυπον γενόμενον· εἶπε·
πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ·
εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυ
μαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ εἰσελθεῖν· εἶπον

ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος
ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀ
ποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ
ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστώς. οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐνὸν ἐπά
ραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων·
ὁ θς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· λέ
γω ὑμῖν· κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος
σιε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ
ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· προσέ
σις φερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη· ἵνα αὐτῶν
ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετί
μησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰς προσκαλεσάμε
νος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρ
χεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θυ·
σιζ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ ὡς παιδίον· οὐ μὴ εἰ
σέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐπηρώτησέ τις

σιη Αὐτὸν ἄρχων λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω·
Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰς· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐ- ξγ
δεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θς· τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα
τὸν πρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· ὁ δὲ εἶπε·
ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότη-
σιθ τός μου· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰς εἶπεν
αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς· καὶ ἕξεις
θησαυρὸν ἐν οὐνοῖς καὶ δεῦρο ἀκολούθει
μοι· ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος
σκ ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα· ἰδὼν δὲ
αὐτὸν ὁ ἰς περίλυπον γενόμενον. εἶπε·
πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ·
εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυ-
μαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν. ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· ἀπο-

ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος
ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀπο-
δεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι· καὶ
ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς· οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶ-
ραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων·
ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· λέ-
γω ὑμῖν· κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος
σιε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ
ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· προσέ-
σις φερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη· ἵνα αὐτῶν
ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ· ἐπετί-
μησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰς̄ προσκαλεσάμε-
νος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρ-
χεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ·
σιζ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς παιδίον· οὐ μὴ εἰ-
σέλθῃ εἰς αὐτήν· ξ ἑβδομάδος τις

ξδ περὶ τοῦ τυφλοῦ·

τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κε-
κρυμμένον ἀπ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐγίνωσκον
τὰ λεγόμενα· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ· τυφλός τις ἐκάθητο πα- ξδ
ρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄ-
χλου διαπορευομένου. ἐπυνθάνετο τί εἴ-
η τοῦτο· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ· ὅτι Ἰησοῦς ὁ
Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησε
λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με· καὶ οἱ
προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ. ἵνα σιω-
πήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκρα-
ζεν· υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με· σταθεὶς δὲ
ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν·
ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ· ἐπηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω· ὁ δὲ εἶπε·
κύριε ἵνα ἀναβλέψω· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ
παραχρῆμα ἀνέβλεψε· καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἰδὼν. ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ· τέλος καὶ εἰσελ-

δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σω-
θῆναι. ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα πα-
ρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ. εἶ-
πε δὲ ὁ πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν-
τα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν
σκα Αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐδείς ἐστιν
ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς
ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα· ἕνεκεν τῆς βασι-
λείας τοῦ θεοῦ· ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολ-
λαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ· καὶ
ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
σκβ Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυ-
μα· καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμ-
μένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ
ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνε-
σι· καὶ ἐμπαιχθήσεται· καὶ ὑβρισθήσεται·
καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστιγώσαντες
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡ-
μέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν

ξς περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν·

τηρία· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς· ὅτι σή-
σκς Μερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο· καθό-
τι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε
Γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου· ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός· ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
σκζ Ταῦτα· προσθεὶς εἶπε παραβολὴν· διὰ
τὸ ἐγγὺς εἶναι αὐτὸν Ἰ(ερουσα)λὴμ· καὶ δοκεῖν
αὐτοὺς· ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βα-
σιλεία τοῦ θ(εο)ῦ ἀναφαίνεσθαι· εἶπεν ξς
σκη Οὖν· ἄν(θρωπ)ός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν
μακρὰν· λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ
ὑποστρέψαι· καλέσας δὲ δέκα δούλους
Ἑαυτοῦ· ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶ- ξζ
πε πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἕ-
ως ἔρχομαι· οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν
αὐτόν· καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπί-
σω αὐτοῦ λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον βα-
σιλεῦσαι ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπαν-
Ελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν·
καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους

ξζ περὶ τῶν λαβόντων τὰς δέκα μνᾶς·

σκε τῶν. διήρχετο τὴν ἱεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ξε ὀνόματι καλούμενος ζακχαῖος· καὶ αὐ
τὸς ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ οὗτος ἦν πλού
σιος· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἰν τίς ἐστι· καὶ
οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλι
κίᾳ μικρὸς ἦν· καὶ προδραμὼν ἔμπρο
σθεν· ἀνέβη ἐπὶ συκομωρέαν ἵνα ἴ
δῃ αὐτόν· ὅτι δι᾽ ἐκείνης ἤμελλε διέρ
χεσθαι· καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον· ἀ
ναβλέψας ὁ ἰς εἶδεν αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν· ζακχαῖε· σπεύσας κατάβηθι· σή
μερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι·
καὶ σπεύσας κατέβη· καὶ ὑπεδέξατο
αὐτὸν χαίρων· καὶ ἰδόντες πάντες δι
εγόγγυζον λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτω
λῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι· στα
θεὶς δὲ ζακχαῖος· εἶπε πρὸς τὸν κν·
ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου
κε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός
τι ἐσυκοφάντησα· ἀποδίδωμι τετρα

τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ
τὴν μνᾶν· καὶ δότε τῷ τὰς δέκα
μνᾶς ἔχοντι· καὶ εἶπον αὐτῷ· κε̅· ἔχει
σλ δέκα μνᾶς· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι παντὶ
τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχον-
τος· καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται· πλὴν τοὺς
σλα ἐχθρούς μου ἐκείνους τοὺς μὴ θελήσαν-
τάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς· ἀγάγετε ὧ-
δε καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου·
καὶ εἰπὼν ταῦτα· ἐπορεύετο ἔμπροσθεν
ἀναβαίνων εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἐγένε-
σλβ το ὡς ἤγγισεν εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν ξ̅η
πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον τῶν ἐλαιῶν·
ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰπών·
ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ
εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμέ-
νον· ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθι-
σε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ὑ-
μᾶς ἐρωτᾷ· διατί λύετε· οὕτως ἐρεῖτε
αὐτῷ· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· ἀ

τούτους. οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ
σκθ τίς τί διεπραγματεύσατο. παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε, ἡ μνᾶ σου προσ
ειργάσατο δέκα μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐ
τῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πι
στὸς ἐγένου· ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω
δέκα πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέ
γων· κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.
εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· καὶ σὺ γίνου ἐπά
νω πέντε πόλεων. καὶ ἕτερος ἦλθε
λέγων· κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκει
μένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ
σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἴρεις ὃ οὐκ ἔ
θηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. λέ
γει δὲ αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε
πονηρὲ δοῦλε. ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐ
στηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θε
ρίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα· καὶ διατί οὐκ ἔδω
κας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν;
κἀγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

λς θοι κεκράξονται· καὶ ὡς ἤγγισεν· ἰδὼν
τὴν πόλιν· ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ λέγων· ὅτι
εἰ ἔγνως καὶ σύ· καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
ταύτῃ· τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύ-
βη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου· ὅτι ἥξουσιν ἡ-
μέραι ἐπὶ σέ· καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχ-
θροί σου χάρακά σοι· καὶ περικυκλώ-
σουσί σε· καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·
ζ Καὶ ἐδαφιοῦσί σε· καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί·
καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ·
ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπι-
σκοπῆς σου· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν·
η Ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν
αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας· λέγων αὐτοῖς·
γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς
ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπή-
λαιον λῃστῶν· καὶ ἦν διδάσκων τὸ
Καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐ-
τὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

σλγ Πορευθέντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι· εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶ
λον. εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί
λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶπον· ὁ κύριος αὐ
τοῦ χρείαν ἔχει· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν
ἰν̄· καὶ ἐπιρρίψαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐ
πὶ τὸν πῶλον. ἐπεβίβασαν τὸν ἰν̄· πορευο
μένου δὲ αὐτοῦ. ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια
σλδ αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ· ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤ
δη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαι
ῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθη
τῶν· χαίροντες αἰνεῖν τὸν θν̄ φωνῇ με
γάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων
λέγοντες· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βα
σιλεύς· ἐν ὀνόματι κῡ· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ.
καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις· Καί τινες τῶν φα
σλε ρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐ
τόν· διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς μα
θηταῖς σου· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτ(οῖς)·
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν οἱ λ

ὁ ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος·

οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ· ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν
λέγειν. τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄν- ὁ
θρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἐ-
ξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς. καὶ ἀπεδή-
μησε χρόνους ἱκανούς· καὶ ἐν καιρῷ
ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον.
ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος
δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐ-
τόν. ἐξαπέστειλαν κενόν· καὶ προσέ-
θετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀ-
κεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες.
ἐξαπέστειλαν κενόν· καὶ προσέθετο
πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυ-
ματίσαντες ἐξέβαλον· εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς
τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω· πέμ-
ψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν. ἴσως
τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται· ἰ-
δόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοί. διελογί-
ζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστι

καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσουσιν· ὁ λαὸς
γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων·
ξθ Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων·
διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱε
ρῷ καὶ εὐαγγελιζομένου· ἐπέστησαν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσ
βυτέροις· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· λέγον
τες· εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς· ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξου
σίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα
λόγον καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα ἰωάν
νου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνε
λογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ὅ
τι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ· διατί οὐ
κ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει
ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν· ἰωάννην
προφήτην εἶναι· καὶ ἀπεκρίθησαν
μὴ εἰδέναι πόθεν· κ(αὶ) ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·

τοις· ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαί
ους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου·
εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ.
καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐ
πηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσ
καλε· οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
διδάσκεις. καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσω
πον. ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ
θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι
φόρον δοῦναι. ἢ οὔ· κατανοήσας δὲ
αὐτῶν τὴν πανουργίαν. εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί με πειράζετε· ἐπιδείξα
τέ μοι δηνάριον. τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ
ἐπιγραφήν· ἀποκριθέντες δὲ εἶπον·
καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀπό
δοτε τοίνυν τὰ καίσαρος καίσαρι.
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ οὐκ ἴσχυ
σαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος. ἐ
ναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν·

ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομί-
α· καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμ-
πελῶνος, ἀπέκτειναν· τί οὖν ποιή-
σει αὐτοῖς ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος· ἐλεύσε-
ται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους·
καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις·
Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο· ὁ δ'
ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· τί οὖν ἐστι τὸ γε-
γραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκί-
μασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας· πᾶς ὁ πεσὼν
ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν· ς
Ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν· ἔ-
γνωσαν γάρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
σμβ παραβολὴν ταύτην εἶπε· καὶ πα-
ΟΑ ρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέ-

ογ ἐρώτησις πρὸς τοὺς φαρισαίους τί ἐστιν υἱὸς δαδ

μίσκονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰ- ἀρχ(ή)
ῶνος ἐκείνου τυχεῖν. καὶ τῆς ἀναστάσε-
ως τῆς ἐκ νεκρῶν. οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
ἐκγαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί
εἰσι τοῦ θεοῦ. τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες·
ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί. καὶ μωϋσῆς
ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς λέγει· κύριον τὸν
θεὸν ἀβραάμ· καὶ τὸν θεὸν ἰσαάκ· καὶ τὸν
θεὸν ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν· ἀλλὰ
τέλ(ος) ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν·
Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέ-
ων εἶπον· διδάσκαλε· καλῶς εἶπας·
οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐ-
τέλ(ος) δέν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς
λέγουσι τὸν χριστὸν υἱὸν δαβὶδ εἶναι· καὶ αὐτὸς ογ
δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν
ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδι-
ον τῶν ποδῶν σου· δαβὶδ οὖν κύριον αὐτὸν

Προσελθόντες δέ τινες τῶν σαδδουκαίων
οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι· ἐ
πηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκα
λε· μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν τι
νος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ· ἔχων γυναῖκα·
καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ· ἵνα λά
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα· καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐ
τοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ
τος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτε
κνος· καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖ
κα· καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος·
καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως·
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά. οὐ κατέλιπον
τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάν
των· ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει· τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς· οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου, γαμοῦσι καὶ ἐκγα

ογ ἐρώτησις πρὸς τοὺς φαρισαίους π(ῶς) ἐστὶν υἱὸς Δα(βὶ)δ

μίσκονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰ-
ῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσε-
ως τῆς ἐκ νεκρῶν· οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
ἐκγαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί
εἰσι τοῦ θεοῦ· τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες·
ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί· καὶ Μωϋσῆς
ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς λέγει· κύριον τὸν
θεὸν Ἀβραάμ· καὶ τὸν θεὸν Ἰσαάκ· καὶ τὸν
θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν· ἀλλὰ
τέλ(ος) ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν·
Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέ-
ων· εἶπον· διδάσκαλε· καλῶς εἶπας·
οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐ-
ἀρχ(ή) δέν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς
λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι· καὶ αὐτὸς ογ
Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν
ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδι-
ον τῶν ποδῶν σου· Δαβὶδ οὖν κύριον αὐτὸν

Προσελθόντες δέ τινες τῶν σαδδουκαίων
οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι. ἐ
πηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκα
λε· μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν τι
νος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, ἔχων γυναῖκα·
καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ· ἵνα λά
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα. ς
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐ
τοῦ· ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ
τος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτε
κνος· καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖ
κα· καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος·
καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως·
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά. οὐ κατέλιπον
τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάν
των· ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει· τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς̄· οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου, γαμοῦσι καὶ ἐκγαμ

τοῦ τὸν μόνον ὄντα θ(εὸ)ν χ(ριστὸ)ν ἐπαινεῖν· καὶ τὴν
Λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ· ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται· εἶπε· ταῦτα ἃ θεωρεῖτε· ἐλεύσονται ἡμέραι· ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθοις· ὃς οὐ καταλυθήσεται· ε

Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες διδάσκαλε· πότε οὖν ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον· ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι· ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν· ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους

Καὶ ἀκαταστασίας· μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος· τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους· καὶ λιμοὶ καὶ λοι

ΟΛ π̄ε τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά·

σμ̄ς καιρῷ. καὶ πρὸς ὁ ἰς̄ αὐτοῦ εἶπεν· ἀκουόν-
τος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ. εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων. τῶν θελόντων περιπατεῖν
ἐν στολαῖς· καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς. καὶ πρωτοκαθεδρί-
ας ἐν ταῖς συναγωγαῖς. καὶ πρωτοκλι-
σίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἳ κατεσθίουσι
σμζ τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν. καὶ προφάσει
μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψον-
ται περισσότερον κρίμα· ἀναβλέ-
ολ ψας δὲ. εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους·
εἶδε δέ τινα καὶ χήραν πενιχρὰν. βάλ-
λουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά. καὶ εἶπεν· ἀ-
ληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ
αὕτη. πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαν-
τες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐ-
τοῖς. ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θῡ· αὕ-
τη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς. ἅπαν-

σκβ ὑμῶν· ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην
ὑπὸ στρατοπέδων τὴν ἱλήμ. τότε γνῶ
τε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς· τό
σκγ τε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ
ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς. ἐκχωρείτω
σαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις. μὴ εἰσερχέ
σθωσαν εἰς αὐτήν· ὅτι ἡμέραι ἐκδική
σεως αὗταί εἰσι. τοῦ πληθῆναι πάν
σκδ τα τὰ γεγραμμένα· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζού
σαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσ
σκε ται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὀρ
γὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ πεσοῦν
σκς στόματι μαχαίρας. καὶ αἰχμαλωτι
σθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἱ
ερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν·
ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν· καὶ
σκζ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ· καὶ ἀσ
τροις. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν· ἐν
ἀπορίαι ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·

μοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ
ση ρανοῦ μεγάλα ἔσται· πρὸ δὲ τούτων
Πάντων· ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ
ρας αὐτῶν· καὶ διώξουσι· παραδιδόν
τες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς· ἀγομέ
νους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνε
κεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται
σνα δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε οὖν
Εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν· μὴ προμε
λετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν· ᾗ οὐ δυνήσον
ται ἀντειπεῖν· οὐδὲ ἀντιστῆναι πάν
τες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν· παραδο
θήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγ
γενῶν· καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν· καὶ
θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνο
μά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπο
μονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς

Ἰ τε καρηβαρήσωσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι· ἐν κραι
πάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτι-
καῖς· καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ
ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσε-
ται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρό
σωπον πάσης τῆς γῆς· ἀγρυπνεῖτε
οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι· ἵνα κα
ταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλ
λοντα γίνεσθαι· καὶ σταθῆναι ἔμπρο-
σθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἦν δὲ τὰς ἡμέρ-
ας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτ-
ας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ
καλούμενον ἐλαιῶν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκού-
τπε ειν αὐτοῦ· ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύ-
τκη Ημων ἡ λεγομένη πάσχα· καὶ ἐζήτουν ΟΣ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· τὸ πῶς
ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λα-
όν· εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς ἰούδαν
Τὸν ἐπικαλούμενον ἰσκαριώτην· ὄντα

ἀποψυχόντων ἀνθρώπων· ἀπὸ φόβου καὶ προσ-
δοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκου-
σηκ μένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σα-
λευθήσονται· καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δόξης πολλῆς· ἀρχομένων
δὲ τούτων γίνεσθαι· ἀνακύψατε καὶ
ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι
ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν· Καὶ εἶ-
πεν παραβολὴν αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συ-
κῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προ-
βάλωσιν ἤδη· βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν·
γινώσκετε· ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·
οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα γι-
νόμενα· γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη· ἕως ἂν
πάντα γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ πα-
σηο ρέλθωσιν· προσέχετε ἑαυτοῖς· μή πο-

κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐ-
στρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε· ἀπελθόν-
τες δὲ, εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡ ὥρα ἀνέπεσε καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐ-
πιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φα-
γεῖν μεθ' ὑμῶν· πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐ-
τοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλεί-
ᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ δεξάμενος ποτήριον·
εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο· καὶ
διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς
ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας·
ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦ-
τό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδό-
μενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-
μνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον με-

σξβ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀ
πελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι
καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παρα
δῷ αὐτοῖς. καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέ
θεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐξω
μολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ
παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς. ἄτερ ὄχλου·
σξγ Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων. ἐν ᾗ ἔ
δει θύεσθαι τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε Πέ
τρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· πορευθέν
τες· ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα· ἵνα
φάγωμεν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσομεν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν· συναν
τήσει ὑμῖν ἄνθρωπος. κεράμιον ὕδατος βα
στάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν
οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰ
κοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδά
σκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα. ὅπου
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω·

ΟΗ ε/π τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ·

τῶν μεμενηκότων μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου·
κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό
μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε
καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν
ΣΟΒ τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσεσθε ἐ-
πὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυ-
λὰς τοῦ ἰσραήλ· εἶπε δὲ ὁ κύριος· σίμων σί- ΟΗ
ΣΟΓ μων· ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς.
τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδε-
ήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πί-
στις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήρι-
ΣΟΔ ξον τοὺς ἀδελφούς σου· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
ΣΟΕ τῷ· κύριε· μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυ-
λακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι· ὁ
δὲ εἶπε· λέγω σοι πέτρε· οὐ μὴ φωνήσει
σήμερον ἀλέκτωρ· πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρ-
ΣΟϚ νήσῃ μὴ εἰδέναι με· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου·
καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος
ὑστερήσατε; οἱ δὲ εἶπον· οὐθενός·

ξζ περὶ τῶν φιλονεικησάντων τίς μείζων·

σξζ Τοῦ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον·
ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον· πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ
σξη Τοῦ παραδιδόντος με· μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς
τραπέζης· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· πορεύε-
ται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται· καὶ
σξθ Αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς· τὸ
τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσ-
σειν· ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς.
σο ξζ Τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυρι-
εύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐ-
τῶν· εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ
σοα Οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν· γενέσθω
ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος· ὡς ὁ
διακονῶν· τίς γὰρ μείζων· ὁ ἀνακεί-
μενος· ἢ ὁ διακονῶν· οὐχὶ ὁ ἀνακείμε-
νος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν· ὡς ὁ δι-
ακονῶν· ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκό-

τέρον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐ-
τοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνον-
τες ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
σμδ τῆς προσευχῆς· ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθη-
τάς· εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς
λύπης καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε;
ἀναστάντες προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς πειρασμόν· ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν-
σμε τος· ἰδοὺ ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος ἰούδας·
εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς· καὶ
σμς ἤγγισε τῷ ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἰούδα· φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν
σμζ τὸ ἐσόμενον· εἶπον αὐτῷ· κύριε· εἰ πατάξο-
μεν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ ἐπάταξεν εἷς τις
ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως· καὶ
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν· ἀποκρι-
σμη θεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ
ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ· ἰάσατο αὐ-
σμθ τόν· εἶπε δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενο-

εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάν-
τιον· ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ
μὴ ἔχων· πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ
σοζ ἀγορασάτω μάχαιραν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔ-
τι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι
ἐν ἐμοί· τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει· οἱ δὲ εἶπον·
σοη κύριε· ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστιν· καὶ ἐξελθὼν ἐ-
σοθ πορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι(ῶν)·
τέλος ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
σπ γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου· εἶπεν αὐτοῖς·
προσεύχεσθε· μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασ-
σπα μόν· καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν·
ὡσεὶ λίθου βολήν· καὶ θεὶς τὰ γόνατα
προσηύχετο λέγων· πάτερ· εἰ βούλει παρε-
σπβ νέγκαι τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν
μὴ τὸ θέλημά μου· ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω·
σπγ ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων
αὐτόν· καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέ-

ρίζετο λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν· εἶ-
πε δὲ ὁ Πέτρος· ἄνθρωπε· οὐκ οἶδα ὃ λέγεις·
καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ,
σξγ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς ὁ κύριος
ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με
τρίς· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος· ἔκλαυ-
σε πικρῶς· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες
σξδ Τὸν Ἰησοῦν· ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες· καὶ πε-
ρικαλύψαντες αὐτόν· ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρό-
σωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες·
προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· καὶ
ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς
αὐτόν· καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα συνήχθη
σξε Τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ· ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς· καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
συνέδριον αὐτῶν· λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός· εἰ-
σξς πὲ ἡμῖν· εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω.

μένοις πρὸς αὐτὸν ἀρχιερεῦσι καὶ στρατη-
γοῖς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέροις· ὡς ἐ-
πὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑ-
μῶν ἐν τῷ ἱερῷ. οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖ-
ρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους· συλλαβόν-
σϞ Τες δὲ αὐτὸν ἤγαγον· καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρ(ος)
σϞα Ἠκολούθει μακρόθεν· ἁψάντων δὲ
πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς· καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν· ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν
μέσῳ αὐτῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη
τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς· καὶ ἀτε-
νίσασα αὐτῷ, εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· γύναι· οὐ-
κ οἶδα αὐτόν· καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰ-
σϞβ Δὼν αὐτὸν ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέ-
τρος εἶπεν· ἄνθρωπε οὐκ εἰμί· καὶ διαστά-
σης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς· ἄλλος τις διισχ

ρίζετο λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν· εἶ-
πε δὲ ὁ πέτρος· ἄνθρωπε· οὐκ οἶδα ὃ λέγεις·
καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ,
σξγ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς ὁ κύριος
ἐνέβλεψε τῷ πέτρῳ. καὶ ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με
τρίς· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ πέτρος. ἔκλαυ-
σε πικρῶς· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες
σξδ τὸν ἰησοῦν· ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες· καὶ πε-
ρικαλύψαντες αὐτὸν. ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρό-
σωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες·
προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· καὶ
ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες. ἔλεγον εἰς
αὐτόν· καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα συνήχθη
σξε τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ· ἀρχιερεῖς τε καὶ
γραμματεῖς· καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
συνέδριον αὐτῶν· λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός· εἶ-
σξς πὲ ἡμῖν· εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω.

μένοις πρὸς αὐτὸν ἀρχιερεῦσι καὶ στρατη-
γοῖς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέροις· ὡς ἐ-
πὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑ-
μῶν ἐν τῷ ἱερῷ. οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖ-
ρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα.
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους· συλλαβόν-
σϟ Τες δὲ αὐτὸν. ἤγαγον· καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ πέτρ(ος)
σϟα Ἠκολούθει αὐτῷ μακρόθεν· ἁψάντων δὲ
πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς· καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν. ἐκάθητο ὁ πέτρος ἐν
μέσῳ αὐτῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη
τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς. καὶ ἀτε-
νίσασα αὐτῷ. εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· γύναι· οὐ-
κ οἶδα αὐτόν· καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰ-
σϟβ Δὼν αὐτὸν. ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ πέ-
τρος εἶπεν· ἄνθρωπε οὐκ εἰμί· καὶ διαστά-
σης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς. ἄλλος τις διϊσχυ-

τδ Λέγοντες· ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας· ἀρξάμενος
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἕως ὧδε· Πιλά-
τος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτη-
σεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖος ἐστίν· καὶ ἐπιγνοὺς
ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέ-
πεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην· ὄντα καὶ
αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
ἡμέραις· ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν· ἐ-
χάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰ-
δεῖν αὐτόν· διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν· ὑπ' αὐ-
τοῦ γινόμενον· ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο αὐτῷ· εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρ-
τε Χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· εὐτόνως κα-
τηγοροῦντες αὐτοῦ· ἐξουθενήσας ΟΘ
τς Δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης· σὺν τοῖς στρατεύμασιν
αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας· περιβαλὼν αὐ-
τὸν ἐσθῆτα λαμπράν· ἀνέπεμψεν αὐτὸν

Οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε· ἀ-
σξζ Πὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπον
σξη Δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ
πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰ-
μι. οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
σξθ Μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ
τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ ἀναστὰν ἅπαν
τ Τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν
Πιλᾶτον. ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν
τα Αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον εὕρομεν διαστρέ-
φοντα τὸ ἔθνος καὶ κωλύοντα Καί-
σαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν
τβ βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπηρώ-
Τησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη· σὺ
τγ λέγεις. ὁ δὲ Πιλᾶτος εἶπε πρὸς τοὺς
Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν εὑρίσκω
αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον

πα Πιλᾶτος προσεφώνησε· θέλων ἀπολῦσαι
τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρω-
σον σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς
πβ αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος· οὐ-
δὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παι-
δεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· οἱ δὲ ἐπέκει-
πγ ντο φωναῖς μεγάλαις· αἰτούμενοι αὐτὸν
σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν
καὶ τῶν ἀρχιερέων· ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπέ-
πδ κρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυ-
σε δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημέ-
νον εἰς τὴν φυλακήν· ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ
Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν·
πε Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν· ἐπιλαβόμενοι
Σίμωνός τινος Κυρηναίου· ἐρχομένου
ἀπ' ἀγροῦ· ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν· φέ-
ρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ· ἠκολούθει δὲ αὐτῷ
πς Πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ· καὶ γυναικῶν· αἳ
καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν· στρα-
φεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· θυγατέρες

τῷ πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε πιλά
τος καὶ ὁ ἡρώδης. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ
τξ̄ ὄντες πρὸς ἑαυτούς· πιλάτος δὲ συγ
Καλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρ
χοντας καὶ τὸν λαόν· εἶπε πρὸς αὐτούς·
προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. ὡς
ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας. οὐδὲν εὗρον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγο
τκ̄ ρεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης·
Ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον
ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω·
τθ̄ Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ
ἑορτὴν ἕνα· ἀνέκραξαν δὲ παμ
Πληθεὶ λέγοντες· αἶρε τοῦτον· ἀπόλυσον
τῑ δὲ ἡμῖν. βαραββᾶν. ὃς ἦν διὰ στάσιν τι
νὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει· καὶ φόνον βε
βλημένος εἰς φυλακήν· πάλιν οὖν ὁ

πα πε τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ·

τόν· εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς, ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλε-
τκγ κτός· ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατι-
ῶται προσερχόμενοι· καὶ ὄξος προσφέ-
ροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων· σῶσον σεαυτόν·
τκδ Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ·
γράμμασιν· ἑλληνικοῖς· καὶ ῥωμαϊκοῖς
καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων πα
κακούργων· ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· εἰ
σὺ εἶ ὁ χριστὸς· σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ἀ-
τκε ποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος· ἐπετίμα αὐτῷ λέ-
γων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεὸν ὅτι ἐν τῷ αὐ-
τῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμ-
βάνομεν· οὗτος δὲ, οὐδὲν ἄτοπον ἔπρα-
ξε· καὶ ἔλεγε τῷ ἰησοῦ· μνήσθητί μου κύριε ὅ-
ταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι σήμερον·
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· ἦν δὲ

ἰλ̄ἡμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυ-
τὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅ-
τι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι· ἐν αἷς ἐροῦσι·
μακάριαι αἱ στεῖραι· καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐ-
γέννησαν· καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν·
τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς. καλύψατε
ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν. ἐν τῷ ξηρῷ, τί γένηται· ἤ-
τιζ γοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι. σὺν αὐ-
τῷ ἀναιρεθῆναι· καὶ ὅτε ἀπῆλθον
τιη ἐπὶ τὸν τόπον τὸν λεγόμενον κρανίον.
ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ τοὺς κα-
τιθ κούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀρι-
στερῶν· ὁ δὲ ἰσ̄ ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς·
τκ οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· διαμεριζό-
τκα μενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆ-
ρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξε-
τκβ μυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς
λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυ-

πλ πε τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ·

τόν· εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλε-
τκγ κτός· ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατι-
ῶται προσερχόμενοι· καὶ ὄξος προσφέ-
ροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων. σῶσον σεαυτόν·
τκδ Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐτῷ·
γράμμασιν. ἑλληνικοῖς· καὶ ῥωμαϊκοῖς·
καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων πα
Κακούργων. ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· εἰ
σὺ εἶ ὁ χριστός. σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ἀ-
τκε Ποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος. ἐπετίμα αὐτῷ λέ-
γων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν ὅτι ἐν τῷ αὐ-
τῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμ-
βάνομεν· οὗτος δέ, οὐδὲν ἄτοπον ἔπρα-
ξε· καὶ ἔλεγε τῷ ἰησοῦ· μνήσθητί μου κύριε ὅ-
ταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι σήμερον·
μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· ἦν δ᾽

ἰλ(ημ) μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυ-
τὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅ-
τι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι· ἐν αἷς ἐροῦσι·
μακάριαι αἱ στεῖραι· καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐ-
γέννησαν· καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν·
τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· καλύψατε
ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν· ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται· ἤ-
τιζ γοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐ-
τῷ ἀναιρεθῆναι· καὶ ὅτε ἀπῆλθον
τιη ἐπὶ τὸν τόπον τὸν λεγόμενον κρανίον·
ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ τοὺς κα-
τιθ κούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀρι-
στερῶν· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἔλεγε· π(άτ)ερ ἄφες αὐτοῖς·
τκ οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· διαμεριζό-
τκα μενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἔβαλον κλῆ-
ρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξε-
τκβ μυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτ(οῖς)
λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυ-

ὃς καὶ αὐτὸς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ, ἠ-
τήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· καὶ καθελὼν αὐ-
τλγ τὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι· καὶ ἔθηκεν αὐ-
τὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδὲ-
πω οὐδεὶς κείμενος· καὶ ἡμέρα ἦν πα-
τλδ ρασκευή· σάββατον ἐπέφωσκε· κατακο-
λουθήσασαι δὲ αἱ γυναῖκες· αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς γαλιλαίας·
ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον· καὶ ὡς ἐτέθη τὸ
τλε σῶμα αὐτοῦ· ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοίμα-
σαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάβ-
βατον, ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν·
τλς τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων· ὄρθρου βαθέ-
ος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι, ἃ ἡτοί-
μασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς·
εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀ-
πὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον
τὸ σῶμα τοῦ κῦ ἰῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπο-
ρεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου· καὶ ἰδοὺ δύ-

ΠΒ· περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος·

τκϛ ὡσεὶ ὥρα ἦν ἕκτη· καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν· ἕως ὥρας ἐνάτης· καὶ ἐσκο-
τκζ τίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ
τκη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· πάτερ εἰς χεῖράς σου πα-
ρατίθημι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπών·
τκθ ἐξέπνευσεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τλ τὸ γενόμενον· ἐδόξασε τὸν θεὸν λέγων· ὄν-
τως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν· καὶ πάν-
τλα τες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεω-
ρίαν ταύτην· θεωροῦντες τὰ γενόμενα·
τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον·
εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ
μακρόθεν· καὶ γυναῖκες αἱ συνακολου-
θήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὁ-
ΠΒ ρῶσαι ταῦτα· τέλος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
τλβ Ἰωσὴφ βουλευτὴς ὑπάρχων· ἀνὴρ ἀγαθὸς
καὶ δίκαιος· οὗτος· οὐκ ἦν συγκατατεθει-
μένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν·
ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων·

ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας
βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ ἀ-
πῆλθε. πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γε-
γονός· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πο-
ρευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· εἰς κώμην
ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ ἱε-
ρουσαλήμ. ᾗ ὄνομα ἐμμαούς· καὶ
αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους. περὶ πάν-
των τῶν συμβεβηκότων τούτων· καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν·
καὶ αὐτὸς ὁ ἰς ἐγγίσας. συνεπορεύετο αὐτοῖς·
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο. τοῦ
μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι· οὓς ἀντιβάλλε-
τε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες·
καί ἐστε σκυθρωποί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς
ᾧ ὄνομα κλεόπας. εἶπε πρὸς αὐτόν· πγ
σὺ μόνος παροικεῖς ἱλημ καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα· οἱ

δρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν
τλζ ἀστραπτούσαις· ἐμφόβων δὲ γενομένων
αὐτῶν· καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς
τὴν γῆν· εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν· οὐκ ἔστιν
ὧδε· ἀλλ᾽ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλά-
τλη λησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· λέγων·
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν· καὶ σταυρω-
θῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆ-
ναι· καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐ-
τλθ τοῦ· καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημεί-
ου· ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕν-
δεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς· ἦσαν δέ·
τμ ἡ μαγδαληνὴ μαρία· καὶ ἰωάννα· καὶ
μαρία ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ-
ταῖς· αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους
ταῦτα· καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν
ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν· καὶ ἠ-
πίστουν αὐταῖς· ὁ δὲ πέτρος ἀναστάς·

οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χ(ριστὸ)ν καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀ-
πὸ μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προ-
φητῶν. διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις
ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγι-
σαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο. καὶ αὐ-
τὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι·
καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖ-
νον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί. καὶ
κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖ-
ναι σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατα-
κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν. λαβὼν τὸν ἄρ-
τον εὐλόγησε· καὶ κλάσας ἐπεδίδου
αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοί. καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄ-
φαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη
ἦν ἐν ἡμῖν· ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ
ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀ-
ναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ὑπέστρεψαν εἰς

δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ ἰῦ τοῦ ναζωραί- γ̄
ου· ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν
ἔργῳ καὶ λόγῳ· ἐναντίον τοῦ θῦ καὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐ-
τὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς
κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς
δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυ-
τροῦσθαι τὸν ἰσλ̄· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον· ἀφ' οὗ
ταῦτα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες
ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς· γενόμεναι ὀρ-
θριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ
σῶμα αὐτοῦ· ἦλθον λέγουσαι· καὶ ὀπτα-
σίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι· οἳ λέγουσιν αὐ-
τὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτως· καθὼς
καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον·
καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐ-
πὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·

ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος. καὶ
ἀπὸ μελισσίου κηρίου. καὶ λαβὼν ἐ-
νώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπεν δὲ αὐτ(οῖς)·
οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάν-
τα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋ-
σέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς πε-
ρὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται· καὶ οὕτ-
ως ἔδει παθεῖν τὸν χριστόν· καὶ ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆ-
ναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ· ὑμεῖς δέ ἐστε μάρ-
τυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑ-
μεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰερουσαλήμ.
ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.
Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς βηθανί-

ἱερουσαλὴμ· καὶ εὗρον συνηθροισμέ-
νους τοὺς ἕνδεκα· καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ κ(ύριο)ς ὄντως καὶ ὤ-
φθη σίμωνι· καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ
ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλά-
σει τοῦ ἄρτου· ταῦτα δ' αὐτῶν λαλούντ(ων)·
Αὐτὸς ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἔστη ἐν μέσω αὐτῶν καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμ-
φοβοι γενόμενοι· ἐδόκουν πν(εῦμ)α θεωρεῖν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ·
καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε τὰς χεῖ-
ράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς
ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι
πν(εῦμ)α σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει· καθὼς
ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἰπὼν·
ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
τέλ πόδας· ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀ-
πὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων· εἶπεν
αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ

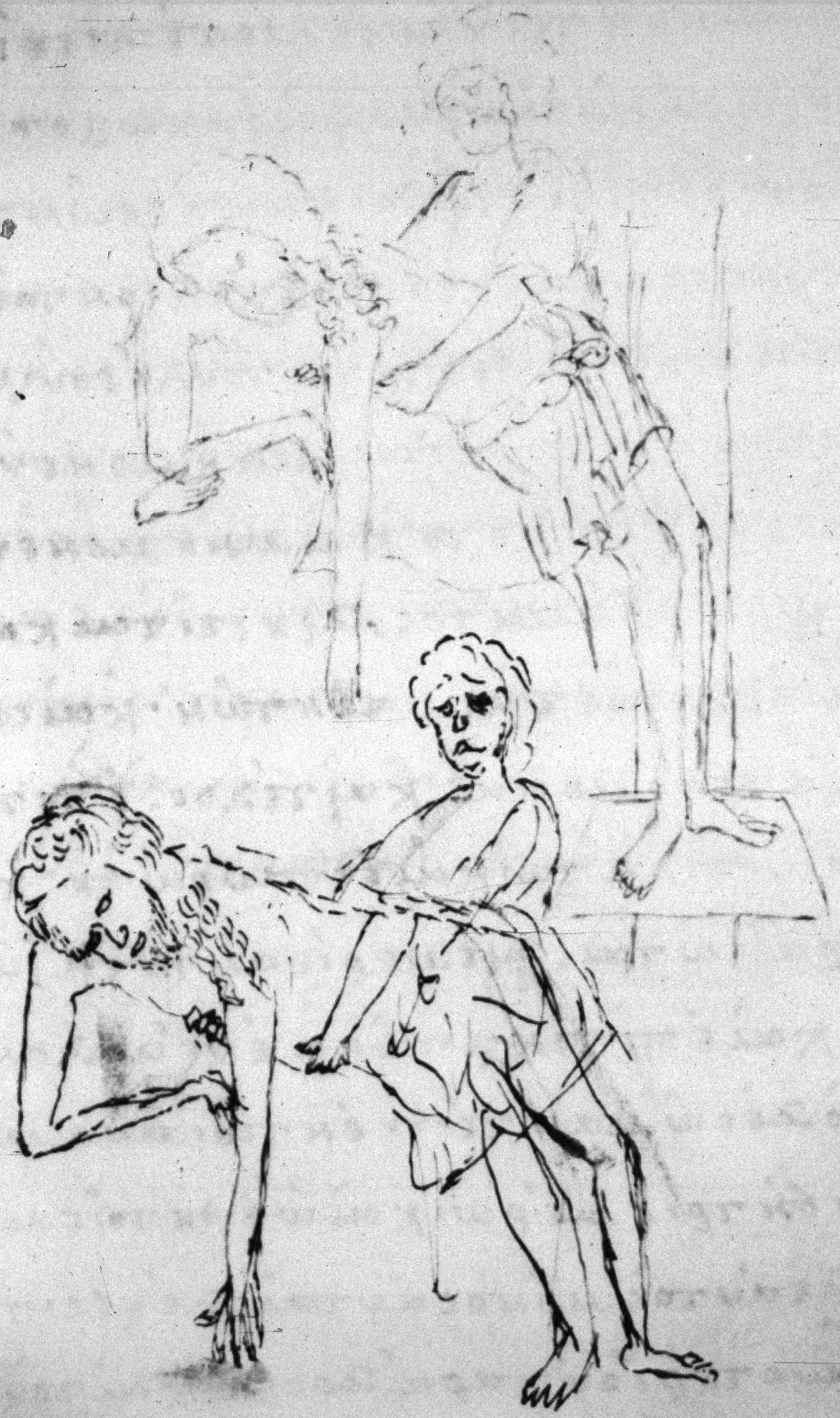

καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγη
σεν αὐτούς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν
αὐτὸν αὐτοῖς. διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέ
ρετο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτοὶ προσκυ
νήσαντες αὐτόν. ὑπέστρεψαν εἰς ἱλῆμ μετὰ
χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διαπαν
τὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐ
λογοῦντες τὸν θ(εό)ν.

[illegible] ἀμήν:~

∴ τέλος τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον·

[illegible] ... ἐσελεύκη ...
... δούκ[illegible] ... πολικ[illegible] ...
... [illegible] ...
[illegible]

λόγους· καὶ οὐ κατὰ παράσημαν τὸν ἀφῆκε τὸν
περὶ τοῦ μυστηρίου λόγον· ἀλλὰ διηγηματικῶς
αὐτῷ λέγει εἰρῆσθαι παρὰ τοῦ σωτῆρος· ἐγώ εἰμι ὁ
ἄρτος τῆς ζωῆς· καὶ πάλιν· ἐάν τις φάγῃ ἐκ
τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
πάλιν· ὁ δὲ ἄρτος ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐ-
στίν· ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς·
καὶ πάλιν· ἡ σάρξ μου ἀληθής ἐστι βρῶσις·
καὶ τὸ αἷμά μου, ἀληθής ἐστι πόσις· δύο δὲ
πάσχα λέγει συγκεχρονηκέναι τὸν κύριον τοῖς
μαθηταῖς· τὸ μὲν ἓν, ὅτε ἤρξατο κηρύττειν
τὸ εὐαγγέλιον· τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ᾧ καὶ πέ-
πονθεν·

+ ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίου·

Κατὰ ἰωάννην τὸ εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται·
ἐπειδὴ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς ἰακώβου τοῦ ζε
βεδαίου· ὁ ἐπιστήθιος ἀναπεσὼν τοῦ κυ(ρίο)υ,
αὐτὸς συνεγράψατο τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο·
ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς θεότητος τοῦ λόγου· καὶ τῆς
κατὰ σάρκα γεννήσεως. μνημονεύει λέγ(ων)·
καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ μνημονεύσας τοῦ
ἰωάννου βαπτίσματος, διηγεῖται καὶ αὐτοῦ
περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μαθητῶν· καὶ σημεῖα
καὶ τέρατα γενόμενα· καὶ τέλος, ὅτι παρεδό
θη ποντίῳ πιλάτῳ καὶ ἐσταυρώθη· καὶ οἱ
μὲν στρατιῶται. διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὸν χιτῶνα ἐνέβαλον κλῆ
ρον· τὸ δὲ σῶμα ἐτέθη ἐν τῷ μνημείῳ. ὃ
ἠγέρθη δὴ τριημερῷ καὶ ὤφθη τοῖς μαθηταῖς·
Σιωπᾷ δὲ αὐτὸς μόνος αὐταῖς λέξεσι τὴν π
ερὶ τοῦ μυστηρίου παράδοσιν· καὶ τοὺς ἐν τῷ
ὄρει πειρασμούς· ἐζητεῖται μὲν τοιούτους

+ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

α Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θν̄· καὶ θς̄ ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρ-
χῇ πρὸς τὸν θν̄· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. ὃ γέγονεν· ἐν
αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν
ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει.
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν· Ἐγέ-
β νετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θῦ· ὄνομα
αὐτῷ ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυ-
ρίαν· ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ἵνα
πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖ-
νος τὸ φῶς. ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
γ φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὃ φωτίζει
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον·
δ Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένε-

∴ τοῦ κ(ατὰ) ἰωάννην εὐαγγελίου· τὰ κεφάλαια·

α̅ περὶ τοῦ ἐν κανᾶ γάμου·

β̅ περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ·

γ̅ περὶ νικοδήμου·

δ̅ ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ·

ε̅ περὶ τῆς σαμαρείτιδος·

ς̅ περὶ τοῦ βασιλικοῦ·

ζ̅ περὶ τοῦ λη̅ ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ·

η̅ περὶ τῶν ε̅ ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων·

θ̅ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου·

ι̅ περὶ τοῦ ἐκ γεννητῆς τυφλοῦ·

ια̅ περὶ λαζάρου·

ιβ̅ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κ(ύριο)ν μύρῳ·

ιγ̅ περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας·

ιδ̅ περὶ τοῦ ὄνου·

ιε̅ περὶ τῶν προσελθόντων ἑλλήνων·

ις̅ περὶ τοῦ νιπτῆρος·

ιζ̅ περὶ τοῦ παρακλήτου·

ιη̅ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυρίου σώματος·

∴ τέλος τῶν κεφαλαίων τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην) εὐαγγελίου·~

[illegible]
[illegible]
[illegible]

✝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θν̄· καὶ θς̄ ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρ
χῇ πρὸς τὸν θν̄· πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ὃ γέγονεν· ἐν
αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν
ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει·
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν·
Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θῦ· ὄνομα
αὐτῷ ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυ
ρίαν· ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἵνα
πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖ
νος τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὃ φωτίζει
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον·
Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγέν·

τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια·

α' περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου·

β' περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ·

γ' περὶ Νικοδήμου·

δ' ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ·

ε' περὶ τῆς Σαμαρείτιδος·

ς' περὶ τοῦ βασιλικοῦ·

ζ' περὶ τοῦ λη' καὶ ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ·

η' περὶ τῶν ε' ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων·

θ' περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου·

ι' περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ·

ια' περὶ Λαζάρου·

ιβ' περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ·

ιγ' περὶ ὧν εἶπεν Ἰούδας·

ιδ' περὶ τοῦ ὄνου·

ιε' περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων·

ις' περὶ τοῦ νιπτῆρος·

ιζ' περὶ τοῦ παρακλήτου·

ιη' περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος·

∴ τέλος τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου·~

[illegible]

το· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάν-
θ ÷ νου· ὅτε ἀπέστειλαν οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱερο-
σολύμων ἱερεῖς καὶ λευΐτας· ἵνα ἐρωτή-
σωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ· καὶ ὡμολόγησεν· καὶ
οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν· ὅτι οὐκ εἰ-
μὶ ἐγὼ ὁ χς· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν·
ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμί· ὁ προφή-
της εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· οὔ· εἶπον οὖν αὐ-
τῷ· τίς εἶ· ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμ-
ψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ· ἔφη·
ι ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνα-
τε τὴν ὁδὸν κυ· καθὼς εἶπεν ἡσαΐας ὁ
προφήτης· καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν
ια ἐκ τῶν φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις· εἰ σὺ
οὐκ εἶ ὁ χς· οὔτε ἠλίας· οὔτε ὁ προφήτης·
ιβ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπ-
τίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν·
ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος· ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονε·

το· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια
ἦλθεν· καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον·
ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν· ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου-
σίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι· τοῖς πιστεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων· οὐ
Δὲ ἐκ θελήματος σαρκός· οὐδὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρός· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν·
ε Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ· δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός·
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· Ἰωάννης
ς Μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ· καὶ κέκραγε λέγων·
οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος
ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν·
ζ Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάν-
τες ἐλάβομεν· καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο· θεὸν οὐδεὶς
η Ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱός· ὁ ὢν
εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός· ἐκεῖνος ἐξηγήσατο·

τι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· τῇ ἐπαύριον πά-
Λιν εἱστήκει ὁ ἰωάννης· καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ ἰησοῦ περιπα-
τοῦντι. λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἤ-
κουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος.
καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ· στραφεὶς δὲ
ὁ ἰησοῦς· καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολου-
θοῦντας. λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε· οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευό-
μενον διδάσκαλε· ποῦ μένεις· λέγει
αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε· ἦλθον καὶ
ἴδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν
τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν. ὡς δε-
κάτη· ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος
πέτρου· εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων
παρὰ ἰωάννου· καὶ ἀκολουθησάντων
αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀ-
ιζ Δελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα. καὶ λέγει αὐτῷ·
εὑρήκαμεν τὸν μεσσίαν. ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν·

οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν
ἐν βηθαβαρία ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος· ταῦτα μὲν·
ιγ Ἐν βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου,
ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων· τῇ ἐπαύ-
ριον, βλέπει τὸν ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐ-
τὸν καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. ὁ αἴρων
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· οὗτός ἐστι.
ιδ Περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀ-
νὴρ· ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶ-
τός μου ἦν· κἀγὼ. οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵ-
να φανερωθῇ τῷ ἰσραήλ· διὰ τοῦτο ἦλθον
ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων· καὶ ἐμαρ-
ιε τύρησεν ἰωάννης λέγων· ὅτι τεθέαμαι
τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν
ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ, οὐ
κ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτί-
ζειν ἐν ὕδατι. ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν
ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον
ἐπ' αὐτόν. οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύμα-
τι ἁγίῳ· κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα, ὅ-

εἶδόν σε· ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέ-
Γ γει αὐτῷ· ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
Ā αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς
συκῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρ-
τι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα· καὶ τοὺς
ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ κα-
ταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ā
Τ Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κα-
νᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ
ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον· καὶ ὑστερήσαντος
οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον
οὐκ ἔχουσι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ
Ā αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν
ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι
ἓξ κείμεναι· κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰ-
ουδαίων. χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο

ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ ἰς. εἶπεν· σὺ εἶ σίμων·
ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κηφᾶς. ὃ ἑρμη
νεύεται πέτρος· τῇ ἐπαύριον. ἠθέλησεν
ιη ὁ ἰς ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ εὑρί
σκει φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἀκο
λούθει μοι· ἦν δὲ φίλιππος ἀπὸ βηθ
σαϊδάν. ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ πέ
τρου· εὑρίσκει φίλιππος τὸν ναθανα
ήλ. καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε μωσῆς ἐν
τῷ νόμῳ· καὶ οἱ προφῆται· εὑρήκαμεν
ἰν. τὸν υἱὸν. τοῦ ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέθ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ναθαναήλ· ἐκ ναζα
ρέθ· δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐ
τῷ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ ἰς
τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν·
καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς ἰσρα
ηλίτης. ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῷ·
ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις· ἀπε
κρίθη ἰς. καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε
φίλιππον φωνῆσαι. ὄντα ὑπὸ τὴν συκ

κα Καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰς· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ ιβ/β
τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα·
καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς κα-
θημένους· καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ
σχοινίων. πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱε-
ροῦ· τά τε πρόβατα· καὶ τοὺς βόας·
καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα.
καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοῖς
τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν. εἶπεν· ἄρα-
τε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου· οἶκον ἐμπορίου· ἐμνήσθη-
κβ σαν δὲ οἱ μαθηταὶ· ὅτι γεγραμμένον ἐστί·
ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου. καταφάγεταί με·
κγ Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι. καὶ εἶπον
αὐτῷ· τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν. ὅτι ταῦ-
τα ποιεῖς· ἀπεκρίθη ὁ Ἰς καὶ εἶπεν αὐ-
κδ τοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ Ἰ-
ουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠ-
κοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος. καὶ σὺ ἐν τρισὶν

ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· γεμίσατε τὰς ὑ-
δρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως
ἄνω. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ
φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. οἱ δὲ ἤνεγκαν.
ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ
οἶνον γεγενημένον. καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἐστίν. οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκό-
τες τὸ ὕδωρ. φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχι-
τρίκλινος. καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος
τὸν καλὸν οἶνον τίθησι. καὶ ὅταν μεθυ-
σθῶσι τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας
τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποί-
ησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰς ἐν κα-
νᾷ τῆς γαλιλαίας. καὶ ἐφανέρωσε τὴν
δόξαν αὐτοῦ. καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ   μετὰ τοῦτο κατέβη
ιθ Εἰς καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας·
κ Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων·

ἦι. ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπε
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἄνωθεν. οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ· λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικό
δημος· πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι,
γέρων ὤν· μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν
τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ
γεννηθῆναι; ἀπεκρίθη ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος
καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα
σιλείαν τοῦ θεοῦ· τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς, σάρξ ἐστιν· καὶ τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστιν· μὴ θαυμάσῃς ὅ
τι εἶπόν σοι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.
Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐ
τοῦ ἀκούεις· ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχε
ται· καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γε
γεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος· ἀπεκρίθη νικό
Δημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦ
τα γενέσθαι· ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·

ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλε-
γε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅ-
τε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε· καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ· καὶ τῷ λόγῳ
ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱερο-
σολύμοις ἐν τῷ πάσχα· ἐν τῇ ἑορτῇ,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποί-
ει· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν
αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·
καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν· ἵνα τὶς μαρ-
τυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγί-
νωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· ἦν δὲ ἄνθρωπος
Γ Ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα
αὐτῷ· ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλ-
θε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός. καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ῥαββί· οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας
διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
δύναται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς. ἐὰν μὴ

μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπί-
στευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θ(εο)ῦ· αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἠγάπησαν
οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ
πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα· πᾶς γὰρ ὁ φαῦ-
λα πράσσων· μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται
πρὸς τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν· ἔρχεται
πρὸς τὸ φῶς· ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ
ἔργα· ὅτι ἐν θ(ε)ῷ ἐστιν εἰργασμένα· με-
κε Τὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ι(ησοῦ)ς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε
μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν· ἦν δὲ ἰωάννης
βαπτίζων ἐν αἰνὼν· ἐγγὺς τοῦ σαλεὶμ· ὅτι
ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο
κϛ καὶ ἐβαπτίζοντο· οὔπω γὰρ ἦν βεβλημέ-
νος εἰς φυλακὴν ὁ ἰωάννης· ἐγένετο οὖν ζή-
κζ τησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰου- Ι
δαίων περὶ καθαρισμοῦ· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν

σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γι-
νώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι ὃ οἴδαμεν
λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυ-
ροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμ-
βάνετε· εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πι-
στεύετε· πῶς ἐὰν εἴπω τὰ ἐπουράνια
πιστεύσετε· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβη-
κεν εἰς τὸν οὐρανόν· εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βάς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀ-
πόληται· ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὕτως
γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον· ὥστε
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται·
ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὐ γὰρ ἀπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐ-
τοῦ· ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ

αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν· ὅτι ὁ θεὸς
ἀληθής ἐστιν· ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς· τὰ
ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δί-
δωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα· ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν·
λα Καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ὁ
πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δ(ὲ)
ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται τὴν ζωήν·
ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν· ὡς οὖν
λβ Ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι· ὅτι Ἰησοῦς
πλείονας μαθητὰς ποιεῖ· καὶ βαπτίζει·
ἢ Ἰωάννης· καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτι-
ζεν· ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἀφῆκε τὴν
ἰουδαίαν· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς σα-
μαρείας· ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς ε
λγ Σαμαρείας λεγομένην συχάρ· πλησίον τοῦ
χωρίου, ὃ ἔδωκεν ἰακὼβ ἰωσὴφ τῷ υἱ-
ῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακώβ· ὁ
οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας·
ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν·

ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί, ὃς ἦν με-
τὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρ-
τύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει· καὶ πάντες
ἔρχονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη ἰωάννης·
κη Καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐ-
δὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον·
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός· ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος
εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν
κθ Νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμ-
φίου, ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ
χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη
οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκεῖνον
δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. ὁ ἄ-
νωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν·
ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι καὶ ἐκ τῆς
γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐ-
πάνω πάντων ἐστίν· καὶ ὃ ἑώρακε καὶ
ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν

σω αὐτῷ· οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλ
λὰ τὸ ὕδωρ ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ· γενήσεται
ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζω
ὴν αἰώνιον· λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κύριε·
δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ· ἵνα μὴ διψῶ· μηδὲ
διέρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου· καὶ ἐλ
θὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπε·
οὐκ ἔχω ἄνδρα· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπ(ας)
ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας
ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦ
το ἀληθὲς εἴρηκας· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε·
θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ· οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑ
μεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος
ὅπου δεῖ προσκυνεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύ
ναι· πίστευσόν μοι· ὅτι ἔρχεται ὥρα· ὅτε οὔ
τε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις
προσκυνήσετε τῷ πατρί· ὑμεῖς προσκυ
νεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν

ὡσεὶ ἕκτη· ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας
ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς̅· δός μοι πι-
εῖν· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθει-
σαν εἰς τὴν πόλιν· ἵνα τροφὰς ἀγοράσω-
σι· λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρεῖτις· πῶς
σὺ ἰουδαῖος ὢν παρ᾽ ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς· οὔ-
σης γυναικὸς σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ συγ-
χρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρείταις· ἀπεκρί-
θη ἰς̅ καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρε-
ὰν τοῦ θῦ· καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι δός μοι
πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν· καὶ ἔδωκεν
ἄν σοι ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κε̅·
οὔτε ἄντλημα ἔχεις· καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βα-
θύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· μὴ σὺ
μείζων εἶ τοῦ πρς̅ ἡμῶν ἰακώβ· ὃς ἔδω-
κεν ἡμῖν τὸ φρέαρ· καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔ-
πιε· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα
αὐτοῦ; ἀπεκρίθη ἰς̅ καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς
ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου· διψήσει πά-
λιν· ὃς δ᾽ ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω

μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββί, φάγε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς λέγετε· ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστιν, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν· ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη· καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει· καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων· ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν· καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε· ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολ

ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων
ἐστίν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε
οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, προσκυνήσου-
σι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ
ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦν-
τας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυ-
νοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅ-
τι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλ-
θῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα· λέ-
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι· καὶ ἐπὶ
τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐθαύ-
μασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς
μέντοι εἶπε· τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς·
ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή· καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·
δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅ-
σα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἐξῆλθον
οὖν ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐ-
τόν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ

κὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναούμ· οὗτος
ἀκούσας ὅτι ἰς ἥκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς
τὴν γαλιλαίαν· ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ
ἠρώτα αὐτόν· ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται
αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα
καὶ τέρατα ἴδητε· οὐ μὴ πιστεύσητε; λέ
γει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· κε κατάβη
θι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰς· πορεύου ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπί
στευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ
ἰς· καὶ ἐπορεύετο· ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαί
νοντος· οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ἀπήντησαν αὐ
τῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες, ὅτι ὁ παῖς
σου ζῇ· ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν
ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ·
ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην· ἀφῆκεν αὐτὸν
ὁ πυρετός· ἔγνω οὖν ὁ πατήρ· ὅτι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς τοῦτο ὅ
τι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ οἰ

ϛ περὶ τοῦ βασιλικοῦ·

λδ λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν σαμαρειτῶν διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης·
ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· ὡς οὖν
ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται· ἠρώτων
αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινε παρ'
αὐτοῖς δύο ἡμέρας· καὶ πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· τῇ δὲ γυ-
ναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλι-
ὰν πιστεύομεν· ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ χριστός· μετὰ δὲ τὰς δύο ἡ-
λε μέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ ὁ ἰησοῦς ἐμαρτύ-
ρησεν· ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρί-
δι· τιμὴν οὐκ ἔχει· ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
λς γαλιλαίαν· ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ γαλιλαῖοι·
πάντα ἑωρακότες· ἃ ἐποίησεν ἐν ἱε-
ροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ
ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν· ἦλθεν οὖν πάλιν
ϛ λζ ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κανὰ τῆς γαλιλαίας· ὅπου
ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· καὶ ἦν τίς βασιλι-

κ ἔχω· ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ
με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχο
μαι. ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἔγειρε ἆρον τὸν κράβαττόν σου
καὶ περιπάτει· καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς
ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ
περιεπάτει· ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τε
θεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξε
στί σοι ἆραι τὸν κράβαττον· ἀπεκρίθη
λθ Αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ· ἐκεῖνός μοι εἶ
πεν ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περι
πάτει· ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ
ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι ἆρον τὸν κράβαττόν σου
καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐ
στιν· ὁ γὰρ ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ
τόπῳ· μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ ἰησοῦς
μ Ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέ
γονας μηκέτι ἁμάρτανε· ἵνα μὴ χεῖρόν
τί σοι γένηται· ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγ

ζ περὶ τοῦ λη' ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ·

κίου αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο πάλιν δεύτερον ση
μεῖον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐλ
λη θὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας· μετὰ ταῦτα ἦν ἑορ
ζ Τὴ τῶν ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσό
λυμα· ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ
προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ λεγομένη
ἑβραϊστὶ βηθεσδά· πέντε στοὰς ἔχουσα·
ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν
ἀσθενούντων· τυφλῶν· χωλῶν· ξηρῶν·
ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· ἄγ
γελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν
τῇ κολυμβήθρᾳ· καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ·
ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος· ὑγιὴς ἐγίνετο· ᾧ δήποτε κα
τείχετο νοσήματι· ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ·
Τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθε
νείᾳ αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰησοῦς κατακείμε
νον· καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔ
χει· λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀ
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κύριε· ἄνθρωπον οὐ

εῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ τὴν
κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ· ἵνα πάν
τες τιμῶσι τὸν υἱόν· καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα·
ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν· οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν
πέμψαντα αὐτόν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων· καὶ πιστεύων
τῷ πέμψαντί με· ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ
εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ μεταβέβη
κεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν· ἀμὴν
μβ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἔρχεται ὥρα· καὶ νῦν
ἐστιν· ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτως
ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·
καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ· καὶ κρίσιν
ποιεῖν· ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν· μὴ θαυμάζετε
Τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα· ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν
τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ
ποιήσαντες· εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ

γγελε τοῖς ἰουδαίοις· ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ ποιήσας
αὐτὸν ὑγιῆ· καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν ἰν οἱ
ἰουδαῖοι· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ· τοῦ ἰαματος·
ὁ δὲ ἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ πατήρ μου ἕως
ἄρτι ἐργάζεται· κἀγὼ ἐργάζομαι· διὰ τοῦ
το οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀ
ποκτεῖναι· ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββα
τον· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θν. ἴ
σον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θῷ· ἀπεκρίνα
μα Τ το οὖν ὁ ἰς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑ
αυτοῦ οὐδέν. ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα
ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ· ταῦ
τα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ πατὴρ φι
λεῖ τὸν υἱόν· καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ
αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει
αὐτῷ ἔργα. ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ
ζωοποιεῖ· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποι

ἐμοῦ· ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμ-
ψας με πατήρ. αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώ-
ποτε· οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς· ὅτι
με ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔ-
χειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με.
ἵνα ζωὴν ἔχητε· δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ
λαμβάνω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς· ὅτι τὴν ἀ-
γάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ
ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου· καὶ
οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε· πῶς
δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι· δόξαν παρὰ
ἀλλήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε· μὴ
δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς

τοῦ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρί-
σεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
πατρός· Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐ-
μϛ Μαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής·
ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ οἶ-
δα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρ-
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ
ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρ-
τυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵ-
να ὑμεῖς σωθῆτε· ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθε-
λήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ
φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν
μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔ-
μζ δωκέ μοι ὁ πατήρ μου ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐ-
τὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ

τι λάβῃ· λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν
Αὐτοῦ· ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου·
ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους
κριθίνους· καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα
τί ἐστιν εἰς τοσούτους· εἶπε δὲ ὁ ἰς̄· ποι-
Ἤσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ χόρτος
πολὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄν-
δρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι·
ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰς̄· καὶ εὐχαριστή-
σας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς· οἱ δὲ μα-
θηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ
ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον· ὡς δὲ ἐνε-
πλήσθησαν· λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσμα-
των· ἵνα μή τι ἀπόληται· συνήγαγον οὖν
καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμά-
των· ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίν(ων)·
ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν· οἱ οὖν
ἤ Ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ ἰς̄· ἔλεγον·
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχό-

Η ε/π. τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων·

τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς·
εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε· εἰ γὰρ ἐπιστεύετε μωσεῖ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔ-
γραψεν· εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πι-
στεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε·
μς Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ ἰς̅ πέραν τῆς θαλάσ-
σης τῆς γαλιλαίας τῆς τιβεριάδος· καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς· ὅτι ἑώρων
αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθε-
νούντων· ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ ἰς̅· καὶ ἐκεῖ
μζ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
μη ἐγγὺς τὸ πάσχα· ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων· ἐπά-
Η μθ ρας οὖν ὁ ἰς̅ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμε-
νος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν,
λέγει πρὸς τὸν φίλιππον· πόθεν ἀγοράσο-
μεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι· τοῦτο δὲ ἔ-
λεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί
ἔμελλε ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐτῷ φίλιππ-
πος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι, οὐκ ἀρ-
κοῦσιν αὐτοῖς· ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ

νο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὅτι
οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ
ἰς εἰς τὸ πλοιάριον. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε πλοι
άρια ἐκ τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον· εὐχαριστήσαντος
τοῦ κυ· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος· ὅτι ἰς οὐ
κ ἔστιν ἐκεῖ· οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἐνέβη
σαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθον εἰς
καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν ιν· καὶ εὑ
ρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης. εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί· πότε ὧδε γέγονας· ἀπε
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με· οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖ
α. ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορ
τάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν
ἀπολλυμένην· ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μέ
νουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ανου
ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν
ὁ θς· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιοῦμεν

θ̄ ε̄ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου·

μενος εἰς τὸν κόσμον· Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλ-
λουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν· ἵνα
ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα. ἀνεχώρησεν
εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ ὀψία ἐγέ-
θ̄ να νετο. κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον.
ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερ-
ναούμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει· καὶ οὐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἥ τε θάλασ-
σα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο·
ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέν-
τε ἢ τριάκοντα. θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περι-
πατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐγ-
γὺς τοῦ πλοίου γινόμενον. καὶ ἐφοβήθη-
σαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖ-
σθε· ἤθελον οὖν αὐτὸν λαβεῖν εἰς τὸ πλοῖ-
ον. καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον· Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
νβ ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης· ἰδὼν ὅτι
πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ· εἰ μὴ ἕν, ἐκεῖ-

ράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε· πᾶν ὃ δίδωσί
μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμε-
νον πρὸς μὲ, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι κα-
νζ Ταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμόν. ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με πατρός. ἵνα πᾶν ὃ
δέδωκέ μοι. μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ. ἀλ-
λὰ ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
νη Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με πατρός. ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ
πιστεύων εἰς αὐτὸν. ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ. ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
νθ Ἐγόγγυζον οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ· ὅτι εἶ-
πεν ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ υἱὸς ἰω-
σήφ; οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν
μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβέβηκα· ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰησοῦς. καὶ
ξ Εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων·

ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔρ-
γον τοῦ θεοῦ· ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστει-
λεν ἐκεῖνος· εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποι-
νγ εῖς σὺ σημεῖον· ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσω-
μέν σοι· τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάν-
να ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ· καθώς ἐστι γε-
γραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
νδ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δί-
δωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν
ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ κα-
ταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ζωὴν διδοὺς
τῷ κόσμῳ· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
νε Κύριε· πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον·
εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με· οὐ μὴ πει-
νς νάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ· οὐ μὴ διψή-
σῃ· πώποτε· ἀλλ' εἶπον ὑμῖν· ὅτι καὶ ἑωρά-

ζωῆς· ἐμάχοντο οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς
ξϛ ἀλλήλους λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος
ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν· εἶπεν
ξζ οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα· οὐκ ἔ
χετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα· ἔχει
ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ σάρξ μου
ξη ἀληθῶς ἐστι βρῶσις· καὶ τὸ αἷμά μου· ἀ
ληθῶς ἐστι πόσις· ὁ τρώγων μου τὴν
ξθ σάρκα· καὶ πίνων μου τὸ αἷμα· ἐν ἐμοὶ
μένει· κἀγὼ ἐν αὐτῷ· καθὼς ἀπέστει
λέ με ὁ ζῶν πατήρ· κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·
καὶ ὁ τρώγων με· κἀκεῖνος ζήσεται
δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες
ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ
γων τοῦτον τὸν ἄρτον· ζήσεται εἰς τὸν

οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με· ἐὰν μὴ
ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν· καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ
ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ· πᾶς
ξα̅ ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς· καὶ μαθὼν
ἔρχεται πρός με· οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις
ἑώρακεν· εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗ
τος ἑώρακε τὸν πατέρα· ἀμὴν ἀμὴν
ξβ̅ λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν
ξγ̅ αἰώνιον· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·
ξδ̅ οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐ
ρήμῳ καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρ
τος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων· ἵνα
τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ·
ξε̅ ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα
ταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ
ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρ
τος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν·
ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου

τὰ αὐτοῦ περιεπάτουν· εἶπεν οὖν ὁ ἰς
οα τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπά
γειν; ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος·
κε· πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα· ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπι
στεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ χσ ὁ
υσ τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος· ἀπεκρίθη αὐ
οε τοῖς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελε
ξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν·
ἔλεγε δὲ τὸν ἰούδαν σίμωνος ἰσκαριώ
την· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδι
δόναι· εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα· καὶ περι α
ε πάτει ὁ ἰς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· ις
οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περιπα
τεῖν· ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀπο
κτεῖναι· ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων
ἡ σκηνοπηγία· εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ
ὕπαγε εἰς τὴν ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μα
θηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποι[εῖς]· 35

αἰῶνα· ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων
ἐν Καπερναοὺμ. πολλοὶ οὖν ἀκού-
σαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον·
σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ
ο Ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδα-
λίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ
οα Ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότε-
ρον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα
οβ Ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλ-
λ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν·
ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων
αὐτόν· καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑ-
ογ Μῖν· ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐ-
ὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός
μου· ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ'

ταὐτοῦ περιεπάτουν· εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
ο̄δ̄ τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπά-
γειν; ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος·
κύριε· πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα· ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπι-
στεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· ἀπεκρίθη αὐ-
ο̄ε̄ τοῖς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελε-
ξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν·
ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώ-
την· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδι-
δόναι· εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα· καὶ περι-
επάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ·
οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπα-
τεῖν· ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι· ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων
ἡ σκηνοπηγία· εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ
ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μα-
θηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς· 55

αἰῶνα· ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδά-
σκων ἐν καπερναούμ· πολλοὶ οὖν ἀκού-
σαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον·
σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ
ο Ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδα-
λίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ
οα Ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότε-
ρον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ γὰρ
σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ
οβ Ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλ-
λ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, οἳ οὐ πιστεύουσιν·
ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
πιστεύοντες. καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων
αὐτόν· καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑ-
ογ Μῖν· ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐ-
ὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός
μου· ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ'

ἔλεγον ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον· οὔ·
ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον· οὐδεὶς μέντοι
παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ· διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰουδαίων· ἤδη δὲ τῆς ἑορτ
οs Μεσούσης· ἀνέβη ὁ ἰς̅ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδί
δασκεν· καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἰουδαῖοι λέ
γοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ
μεμαθηκώς· ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ
ἰς̅ καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐ
μή· ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις
θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν· γνώσε
ται περὶ τῆς διδαχῆς· πότερον ἐκ τοῦ
θῦ ἐστιν· ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ' ἑ
αυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζη
τεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαν
τος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστι· καὶ ἀδι
κία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· οὐ μωσῆς δέδω
κεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ποιεῖ τὸν νόμον· τί με ζητεῖτε ἀπο
κτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν·

οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ· καὶ ζητεῖ
αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποι
εῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ· οὐ
δὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔπω
πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάν
τοτέ ἐστιν ἕτοιμος· οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ· ὅτι ἐγὼ μαρ
τυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πο
νηρά ἐστιν· ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑ
ορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς
τὴν ἑορτὴν ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς
οὔπω πεπλήρωται· Ταῦτα δὲ εἰπών,
Αὐτὸς ἔμεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· ὡς δὲ
ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν· οὐ φανε
ρῶς ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ· οἱ οὖν οἱ ἰουδαῖοι
Οἱ ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ ἔλε
γον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος· καὶ γογγυσμὸς πο
λὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν

οἴδατε· καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐ
μαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς
ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶ
δα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι. κἀκεῖνός
με ἀπέστειλεν· ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πι
οζ Ἄσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς
χεῖρας· ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐ
τοῦ· πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν
οη Εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ·
μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει.
ὧν οὗτος ἐποίησεν; ἤκουσαν οἱ φαρισαῖ
οι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦ
τα· καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας οἱ φαρι
οθ Σαῖοι· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα πιάσωσιν αὐ
τόν· εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον
π Μεθ' ὑμῶν εἰμι· καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμ
ψαντά με· ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσε
πα Τε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ· ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλ
θεῖν; εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς·
Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι; ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑ

δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον
ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ
τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περι-
τομήν· οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, ἀλ-
λ' ἐκ τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ περι-
τέμνετε ἄνθρωπον· εἰ περιτομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νό-
μος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄν-
θρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ
κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν
κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν
Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν
ἀποκτεῖναι; ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ
οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. μήποτε ἀληθῶς
ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀ-
ληθῶς ὁ Χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πό-
θεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς
γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἔκραξεν οὖν ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· κἀμὲ

κώμης ὅπου ἦν Δαυΐδ ὁ χριστὸς ἔρχεται; σχί-
πδ σμα οὖν ἐν τοῖς ὄχλοις ἐγένετο δι' αὐτόν· τι-
νὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν·
ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας·
πε Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχι-
ερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐ-
κεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν· ἀπεκρί-
πϛ θησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐ-
λάλησεν ἄνθρωπος· ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ἀπε-
κρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ
ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις τῶν ἀρχόν-
των ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· ἢ ἐκ τῶν φαρι-
σαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων
τὸν νόμον· ἐπικατάρατοί εἰσιν· λέγει
Νικόδημος πρὸς αὐτούς· ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτόν· εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος
ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ
παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ;
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ
σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε·

ρήσομεν αὐτόν· μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν
ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι· καὶ διδάσκειν
τοὺς ἕλληνας; τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν
εἶπε· ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ
ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
πβ Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς
ἑορτῆς· εἱστήκει ὁ ἰησοῦς. καὶ ἔκραξε λέγων·
ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πι
νέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ· καθὼς εἶπεν
ἡ γραφή· ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ
ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος· τοῦτο δὲ εἶ
πε περὶ τοῦ πνεύματος ὃ ἔμελλον λαμβάνειν
οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα
ἅγιον· ὅτι ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη· πολλοὶ
πγ Οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦ
τον ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφή
της· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ χριστός· ἄλλοι
ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χριστὸς
ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν· ὅτι ἐκ
σπέρματος δαυὶδ· καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς

Αὐτῷ· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν· καὶ οὐδε-
νὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέ-
γεις ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ ιςˉ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐ-
στι τῆς ἁμαρτίας· ὁ δὲ δοῦλος, οὐ μένει
ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευ-
θερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε· Οἶ-
δα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζη-
τεῖτέ με ἀποκτεῖναι· ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐ-
μὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ ὃ ἑώρακα
Παρὰ τῷ πατρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ
ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖ-
τε· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστιν· λέγει αὐτοῖς ὁ
ιςˉ· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε· τὰ ἔργα
τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν· νῦν δὲ ζη-
τεῖτέ με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλή-
θειαν ὑμῖν λελάληκα· ἣν ἤκουσα παρὰ

καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰς̅ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς· ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνὴ εὑρέθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ μωυσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν·

σὺ οὖν τί λέγεις περὶ αὐτῆς· τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰς̅ κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπεν αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος λίθον ἐπ' αὐτὴν βαλέτω· καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ ἰς̅ καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα· ἀνακύψας δὲ ὁ ἰς̅ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπε· γύναι ποῦ εἰσιν οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς κε. εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἰς̅· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε·

ὅτι προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐ-
γήγερται· * πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̅ ἐλά-
λησε λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ
ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν
τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς·
Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· σὺ περὶ σε-
αυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν
ἀληθής· ἀπεκρίθη ἰς̅· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
πς Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλ-
θον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδα-
τε πόθεν ἔρχομαι· ἢ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς
κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω
οὐδένα· ἐὰν δὲ κρίνω ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐ-
μὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμί· ἀλ-
λ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ· καὶ ἐν τῷ
νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται· ὅτι
δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν· ἐγώ
εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ μαρ-
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ·

ἐκ τοῦ θῦ. τὰ ῥήματα τοῦ θῦ ἀκούει· διὰ
τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε. ὅτι ἐκ τοῦ θῦ οὐκ
ἐστέ· ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς· ὅτι
σαμαρείτης εἶ σύ· καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀ-
πεκρίθη ἰς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω· ἀλλὰ τι-
μῶ τὸν πατέρα μου. καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με·
ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν
καὶ κρίνων· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν
τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ. θάνατον
οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν· ὅτι
δαιμόνιον ἔχεις· ἀβραὰμ ἀπέθανε
καὶ οἱ προφῆται. καὶ σὺ λέγεις ἐάν τις τὸν
λόγον μου τηρήσῃ· οὐ μὴ γεύσηται θανάτου
εἰς τὸν αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πρς ἡμῶν ἀβραάμ. ὅστις ἀπέθανε;
καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυ-
τὸν σὺ ποιεῖς· ἀπεκρίθη ἰς· ἐὰν ἐγὼ
δοξάζω ἐμαυτόν. ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστι·

ρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν·
ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν·
εἶπον οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γε-
γεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν· εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν,
ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλ-
θον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλή-
λυθα. ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν· δια-
τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε·
ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν·
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ. καὶ τὰς
ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν·
ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς.
καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν. ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ
ψεῦδος. ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης
ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλή-
θειαν λέγω. οὐ πιστεύετέ μοι· τίς ἐξ ὑμῶν
ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀλήθει-
αν λέγω. διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι· ὁ ὢν

τῶν. οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἵνα φανερω-
θῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐρ-
γάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με· ἕ-
ως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσθαι· ὅταν ἐν τῷ κόσ-
μῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου· ταῦτα εἰ-
πὼν· ἔπτυσε χαμαί· καὶ ἐποίησε πηλὸν
ἐκ τοῦ πτύσματος· καὶ ἐπέχρισε τὸν πη-
λὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ. καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν τοῦ σιλωάμ· ὃ ἑρμηνεύεται
ἀπεσταλμένος· ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐ-
νίψατο. καὶ ἦλθε βλέπων· οἱ οὖν γείτο-
νες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον
ὅτι τυφλὸς ἦν. ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ κα-
θήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον
ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δέ· ὅτι ὅμοιος
αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος ἔλεγεν. ὅτι ἐγώ εἰμι·
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεῴχθησάν σου
οἱ ὀφθαλμοί· ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ

Ι ε π τοῦ ἐκ γεννετῆς τυφλοῦ·

ἐστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με· ὃν ὑμεῖς
λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστιν· καὶ οὐκ ἐγνώκατε
αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴ-
πω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑ-
μῶν ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λό-
γον αὐτοῦ τηρῶ· Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν
Ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη· εἶπον οὖν οἱ ἰ-
ουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη
οὔπω ἔχεις· καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι· ἦραν
οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· ἰησοῦς δὲ
ἐκρύβη· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διελ-
θὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν οὕτως·
Ι Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γε-
νετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί· τίς ἥμαρτεν· οὗ-
τος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννη-
θῇ· ἀπεκρίθη ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρ-

εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν· οὐκ ἐπίστευσαν
οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ. ὅτι τυφλὸς ἦν
καὶ ἀνέβλεψεν· ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ. καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγον
τες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν. ὃν ὑμεῖς λέγετε
ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει·
Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ. καὶ
εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν· καὶ
ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει
οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀ
φθαλμούς. ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡ
λικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς πε
ρὶ ἑαυτοῦ λαλήσει· ταῦτα εἶπον οἱ γο
νεῖς αὐτοῦ. ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους·
ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἰουδαῖοι· ἵνα ἐ
άν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστόν. ἀποσυνά
γωγος γένηται· διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ
εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐρωτήσα
τε· ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον.
ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν

εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος ἰς· πηλὸν ἐποίησε.
καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ εἶ-
πέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νι-
ψάμενος ἀνέβλεψα· εἶπον οὖν αὐτῷ·
Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος· λέγει οὐκ οἶδα· ἄγουσιν
αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους τόν ποτε
τυφλόν· ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πη-
λὸν ἐποίησεν ὁ ἰς. καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς· πάλιν οὖν ἠρώτων
αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμούς μου. καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέ-
πω· ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές·
οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ θυ. ὅτι τὸ σάβ-
βατον οὐ τηρεῖ· ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύ-
ναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖ-
α ποιεῖν· καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς· λέγου-
σι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐ-
τοῦ. ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς· ὁ δὲ

ῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλ-
μοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος
παρὰ θεοῦ. οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν·
Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρ-
τίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος. καὶ σὺ διδά-
σκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω·
καὶ εὗρεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· σὺ πι-
στεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστι κύριε ἵνα πιστεύ-
σω εἰς αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑ-
ώρακας αὐτόν· καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐ-
κεῖνός ἐστιν· ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω κύριε· καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλ-
θον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι· καὶ
οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται· καὶ ἤκου-
σαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα· οἱ ὄντες
μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς
τυφλοί ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ
ἦτε. οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ

τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστιν· ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος.
καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα·
ἓν οἶδα ὅτι τυφλὸς ὤν, ἄρτι βλέπω· εἶπον
δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι· πῶς ἤ-
νοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσα-
τε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν· μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε μαθηταὶ αὐτοῦ γενέσθαι;
ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ μα-
θητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ μωσέως
ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἴδαμεν. ὅτι
μωσῇ λελάληκεν ὁ θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴ-
δαμεν πόθεν ἐστίν· ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν
ἐστιν· ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί·
καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς· οἴδα-
μεν δὲ. ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκού-
ει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει· ἐκ τοῦ αἰ-

γω ὑμῖν· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων·
πάντες ὅσοι ἦλθον, κλέπται εἰσὶν καὶ λῃσ-
ταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβα-
τα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλ-
θῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται· καὶ ἐ-
ξελεύσεται. καὶ νομὴν εὑρήσει· ὁ κλέ-
πτης οὐκ ἔρχεται· εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύ-
σῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον· ἵνα ζωὴν
ἔχωσι. καὶ περισσὸν ἔχωσιν· ἐγώ εἰμι ὁ
ϟ Ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς. τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβά-
των· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν·
οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια. θεωρεῖ
τὸν λύκον ἐρχόμενον. καὶ ἀφίησι τὰ
πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπά-
ζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ
δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ
οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων·
ϟα Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς· καὶ γινώσκω
τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν·

μεν· λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν
μένει· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερ-
χόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων· ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχό-
θεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ
δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας· ποιμήν
ἐστι τῶν προβάτων· τούτῳ ὁ θυρωρὸς
ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα
καλεῖ κατ' ὄνομα· καὶ ἐξάγει αὐτά· καὶ
ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ,
ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδα-
σι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ
μὴ ἀκολουθήσουσιν· ἀλλὰ φεύξονται
ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων
τὴν φωνήν· ταύτην τὴν παροιμίαν
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ι̅ς̅· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν
τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς· εἶπεν
οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ι̅ς̅· ἀμὴν ἀμὴν λέ-

ἀνοίγειν; ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις. καὶ χειμὼν ἦν. καὶ περιεπάτει ὁ ἰς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος. ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι. καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις· εἰ σὺ εἶ ὁ χς· εἰπὲ ἡμῖν παρρησίαν.

Α ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πρς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. καθὼς εἶπον ὑμῖν· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτά· καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πὴρ μου ὃς δέδωκέ μοι μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πρς μου· ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ ἕν ἐσμεν. ε

καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ· κἀγὼ γινώσκω
τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθη
μι ὑπὲρ τῶν προβάτων· καὶ ἄλλα
ιβ πρόβατα ἔχω· ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς
ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται
μία ποίμνη· εἷς ποιμήν· διὰ τοῦτο
ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ· ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν
ψυχήν μου· ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν·
οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἀλλ᾽ ἐγὼ τί
θημι αὐτὴν ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω
θ θεῖναι αὐτήν· καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν
λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν
ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου· σχίσμα
ι οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ
τοὺς λόγους τούτους· ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐ
ξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί
αὐτοῦ ἀκούετε· ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ
ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ
δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς

ϛγ Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἀ-
πῆλθε πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου· εἰς
τὸν τόπον· ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον
βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ
ϛλ Ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· ὅτι ἰωάννης
μέν· σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ
ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου· ἀλη-
θῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν·
Ἦν δέ τις ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ βηθα- ΙΑ
νίας· ἐκ τῆς κώμης μαρίας καὶ μάρθας
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς· ἦν δὲ μαρία ἡ ἀ-
λείψασα τὸν κύριον μύρῳ· καὶ ἐκμάξασα
τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν ἑαυτῆς·
ἧς ὁ ἀδελφὸς λάζαρος ἠσθένει· ἀπέ-
στειλαν οὖν πρὸς αὐτὸν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ λέ-
γουσαι· κύριε· ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἀκού-
σας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐ-
κ ἔστι πρὸς θάνατον· ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς δόξης
τοῦ θεοῦ· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι᾽ αὐτῆς·
ἠγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μάρθαν καὶ τὴν ἀδελ-

Βάστασαν οὖν λίθους πάλιν οἱ ἰουδαῖοι· ἵ-
να λιθάσωσιν αὐτόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ
τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λι-
θάζετέ με· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰου-
δαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λι-
θάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ βλασφημίας·
καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν· ποιεῖς σεαυτὸν θεόν·
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστι γεγραμμέ-
νον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐ-
στε; εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς πρὸς οὓς ὁ
λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο· καὶ οὐ δύναται λυ-
θῆναι ἡ γραφή· ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀ-
πέστειλεν εἰς τὸν κόσμον. ὑμεῖς λέγετε ὅ-
τι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμί;
εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου· μὴ πι-
στεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ· κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύη-
τε· τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε
καὶ πιστεύσητε· ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ· κἀγὼ ἐν
αὐτῷ· ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι·

ὁ ἰς παρρησίαι· λάζαρος ἀπέθανεν.
καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐ
κ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
Εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος
τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς
ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ· ἐλθὼν οὖν
ὁ ἰς. εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη
ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ ἡ βηθα
νία ἐγγὺς τῶν ἱεροσολύμων. ὡς ἀπὸ στα
δίων δεκαπέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰ
ουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ
μάρθαν καὶ μαρίαν· ἵνα παραμυθή
σονται αὐτάς. περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰς ἔρχεται.
ὑπήντησεν αὐτῷ· μαρία δὲ ἐν τῷ οἴ
κῳ ἐκαθέζετο· εἶπεν οὖν ἡ μάρθα πρὸς
Τὸν ἰν· κε· εἰ ἦς ὧδε. ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν
ἐτεθνήκει· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν. δώσει σοι ὁ θς· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ

φὴν αὐτῆς καὶ τὸν λάζαρον· ὡς οὖν ἤ
Κουσεν ὅτι ἀσθενεῖ· τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο
λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν ἰου
δαίαν πάλιν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί·
ῥαββί· νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ ἰου
δαῖοι· καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπε
κρίθη ἰς̄· οὐχὶ δώδεκα ὧραί εἰσι τῆς ἡ
μέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου
τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν
τῇ νυκτί, προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔ
στιν ἐν αὐτῷ· ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦ
το λέγει αὐτοῖς· λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν
κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυ
πνίσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· κε̄· εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται· εἰ
ρήκει δὲ ὁ ἰς̄, περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·
ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν· ὅτι περὶ τῆς κοιμή
σεως τοῦ ὕπνου λέγει· τότε εἶπεν αὐτοῖς

εἰς τὸ μνημεῖον· ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ· ἡ οὖν
Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἰσ̄· ἰδοῦσα αὐ-
τὸν. ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας· λέγου-
σα αὐτῷ· κε̄· εἰ ἦς ὧδε· οὐκ ἂν ἀπέθανέ
μου ὁ ἀδελφός· ἰσ̄ οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν
κλαίουσαν· καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ
ἰουδαίους κλαίοντας· ἐνεβριμήσατο
τῷ πνι̅· καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν καὶ εἶπεν·
ποῦ τεθείκατε αὐτόν· λέγουσιν αὐτῷ· κε̄·
ἔρχου καὶ ἴδε· ἐδάκρυσεν ὁ ἰσ̄· ἔλεγον
οὖν οἱ ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τι-
νὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο οὗτος
ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ,
ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; ἰσ̄
οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ·
ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον·
καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ· λέγει ὁ ἰσ̄· ἄ-
ρατε τὸν λίθον· λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ
τεθνηκότος μάρθα· κε̄· ἤδη ὄζει· τεταρ-
ταῖος γάρ ἐστιν· λέγει αὐτῇ ὁ ἰσ̄· οὐκ εἶπόν

μαρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀ-
ναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· εἶπεν δὲ
αὐτῇ ὁ ἰσ· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ. κἂν ἀποθάνῃ ζήσε-
ται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ·
οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις
τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναὶ κε· ἐγὼ πεπίστευ-
κα· ὅτι σὺ εἶ ὁ χσ ὁ υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντος ὁ
εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος· καὶ ταῦτα εἰ-
ποῦσα ἀπῆλθε· καὶ ἐφώνησε μαρίαν
τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα·
ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε· ἐκεί-
νη ὡς ἤκουσεν· ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται
πρὸς αὐτόν· οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰσ εἰς
τὴν κώμην· ἀλλ᾽ ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου
ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα· οἱ οὖν ἰου-
δαῖοι οἱ ὄντες μετ᾽ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
παραμυθούμενοι αὐτήν· ἰδόντες τὴν μα-
ρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν· ἠ-
κολούθησαν αὐτῇ λέγοντες· ὅτι ὑπάγει

οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ· ἐὰν ἀ
φῶμεν αὐτὸν οὕτως· πάντες πιστεύσου
σιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι·
καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ
ἔθνος· εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν· καϊάφας·
Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ δι
αλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄν
θρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται· τοῦτο δὲ
ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· προεφήτευσεν· ὅ
τι ἔμελλεν ἰς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔ
θνους· καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον· ἀλ
λ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θῦ τὰ διεσκορπι
σμένα· συναγάγῃ εἰς ἕν· ἀπ' ἐκείνης οὖν
ξε Τῆς ἡμέρας· συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀπο
κτείνωσιν αὐτόν· ἰς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ
περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις· ἀλλὰ ἀ
πῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν· ἐγγὺς τῆς

σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ
θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς
κείμενος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἄνω. καὶ εἶπε· πάτερ εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκου-
σάς μου· ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου
ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιε-
στῶτα εἶπον· ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ταῦτα εἰπών· φωνῇ με-
γάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε δεῦρο ἔξω· καὶ
ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς· ταῖς χέρσι καὶ τοῖς
πόδαις δεδεμένος κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο· λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑπάγειν·
πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες
πρὸς τὴν Μαρίαν· καὶ θεασάμενοι ἃ
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς· ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς
δὲ ἐξ αὐτῶν· ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρι-
σαίους. καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς·
Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ Φαρισαῖ-
οι συνέδριον καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν ὅτι

αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς
ὀσμῆς τοῦ μύρου· λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μα- ιγ̄
θητῶν αὐτοῦ· Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώ-
της· ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·
διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακο-
σίων δηναρίων· καὶ ἐδόθη πτωχοῖς·
εἶπε δὲ τοῦτο· οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν
ἔμελεν αὐτῷ· ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν· καὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχε· καὶ τὰ βαλλόμε-
να ἐβάσταζεν· εἶπεν οὖν ὁ ἰσ̄· ἄφες
σθ̄ Αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασ-
μοῦ μου τετήρηκεν αὐτό· τοὺς πτωχοὺς
γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ
δὲ· οὐ πάντοτε ἔχετε· ἔγνω οὖν ὄχλος
ρ̄ Πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ
ἦλθον· οὐ διὰ τὸν ἰν̄ μόνον· ἀλλ' ἵνα καὶ
τὸν Λάζαρον ἴδωσιν· ὃν ἤγειρεν ἐκ νε-
κρῶν· ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς·
ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·
ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων·

ἐρήμου· εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν· καὶ
κεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἦν
σϛ δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων· καὶ ἀνέ-
βησαν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώ-
ρας πρὸ τοῦ πάσχα· ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυ-
σζ τούς· ἐζήτουν οὖν τὸν ἰν· καὶ ἔλεγον μετ'
ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· τί δο-
κεῖ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι ἐντολήν· ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
ἐστι μηνύσῃ· ὅπως πιάσωσιν αὐτόν·
ση Ὁ οὖν ἰς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα· ἦλθεν
εἰς βηθανίαν· ὅπου ἦν λάζαρος ὁ τε-
θνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐποίη-
ιβ σαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ· καὶ ἡ μάρθα
διηκόνει· ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν τῶν συ-
ναναικειμένων αὐτῷ· ἡ οὖν μαρία λα-
βοῦσα λίτραν μύρου· νάρδου πιστικῆς
πολυτίμου· ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ ἰυ·
καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας

αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ὅλη ἐπληρώθη ἐκ τῆς
ὀσμῆς τοῦ μύρου· λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μα- ΙΓ
θητῶν αὐτοῦ· ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώ-
της· ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·
διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακο-
σίων δηναρίων. καὶ ἐδόθη πτωχοῖς·
εἶπε δὲ τοῦτο· οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν
ἔμελλεν αὐτῷ· ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν· καὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχε. καὶ τὰ βαλλόμε-
να ἐβάσταζεν· εἶπεν οὖν ὁ ἰς· ἄφες
ρθ Αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασ-
μοῦ μου τετήρηκεν αὐτό· τοὺς πτωχοὺς
γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ
δὲ· οὐ πάντοτε ἔχετε· ἔγνω οὖν ὄχλος
ρ Πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ
ἦλθον· οὐ διὰ τὸν ἰν μόνον. ἀλλ' ἵνα καὶ
τὸν λάζαρον ἴδωσιν. ὃν ἤγειρεν ἐκ νε-
κρῶν· ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς·
ἵνα καὶ τὸν λάζαρον ἀποκτείνωσιν·
ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν ἰουδαίων·

ἐρήμου· εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν· καὶ
κεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἦν
ξς Δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων· καὶ ἀνέ
βησαν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώ
ρας πρὸ τοῦ πάσχα· ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυ
ξζ τούς· ἐζήτουν οὖν τὸν ιν̄· καὶ ἔλεγον με
τ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· τί δο
κεῖ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φα
ρισαῖοι ἐντολήν· ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
ἐστι μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν·
ξη Ὁ οὖν ἰς̄ πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα· ἦλθεν
εἰς βηθανίαν· ὅπου ἦν λάζαρος ὁ τε
θνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐποίη
ΙΒ σαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ· καὶ ἡ μάρθα
διηκόνει· ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν τῶν συ
νανακειμένων αὐτῷ· ἡ οὖν μαρία λα
βοῦσα λίτραν μύρου· νάρδου πιστικῆς
πολυτίμου· ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ ιῦ·
καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας

πεποιηκέναι τὸ σημεῖον· οἱ οὖν φαρισαῖοι
εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐ
κ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω
αὐτοῦ ἀπῆλθεν· ἦσαν δέ τινες ἕλληνες
ἐκ τῶν ἀναβαινόντων· ἵνα προσκυνή- ιε
σωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλ-
θον φιλίππῳ τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς
γαλιλαίας· καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες·
κε· θέλομεν τὸν ἰν̄ ἰδεῖν· ἔρχεται φίλιπ-
ργ Πος καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν ἀν-
δρέας καὶ φίλιππος λέγουσι τῷ ιῡ· ὁ δὲ
ἰς̄ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῡ· ἀ-
ρδ Μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ· αὐ-
τὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πο-
λὺν καρπὸν φέρει· ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
ρε Αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· ἐὰν ἐ-

καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ἰν̄· τῇ ἐπαύριον
ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν· ἀ-
κούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ ἰς̄ εἰς ἱεροσόλυ-
μα· ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ
ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἔ-
κραζον λέγοντες· ὡσαννά· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῡ βασι-
λεὺς τοῦ ἰηλ̄· εὑρὼν δὲ ὁ ἰς̄ ὀνάριον·
ια ρα ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό· καθώς ἐστι γεγραμμέ-
νον· μὴ φοβοῦ θύγατερ σιών· ἰδοὺ ὁ βα-
σιλεύς σου ἔρχεται· καθήμενος ἐπὶ πῶ-
λον ὄνου· ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μα-
ρβ θηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξά-
σθη ἰς̄· τότε ἐμνήσθησαν· ὅτι ταῦτα
ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα· καὶ ταῦτα
ἐποίησαν αὐτῷ· ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος
ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ· ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνη-
σεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐ-
τῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν

μου· ὅτι ὁ χς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ π(ῶς)
σὺ λέγεις· δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου·
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου· εἶπεν οὖν αὐτ(οῖς)
ὁ ις· ἔτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν,
ἐστί· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε· ἵ-
να μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε
ποῦ ὑπάγει· ἕως τὸ φῶς ἔχετε· πιστεύετε
εἰς τὸ φῶς· ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε·
Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ις· καὶ ἀπελθὼν ἐ-
κρύβη ἀπ' αὐτῶν· τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ ση-
μεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν,
οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος ἡσαΐ-
ου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν·
κε· τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ
ὁ βραχίων κυ, τίνι ἀπεκαλύφθη· διὰ
τοῦτο· οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν· ὅτι πάλιν εἶ-
πεν ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμούς· καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν
τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-

ρς Μοὶ διακονῇ τις· ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ
εκ α ὅπου εἰμὶ ἐγώ· καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται·
καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ· τιμήσει αὐ
τὸν ὁ πατήρ· / νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται·
ρζ Καὶ τί εἴπω· πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν
ρη ὥραν ταύτην· πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνο
μα· ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· ὁ οὖν
ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν
γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ
λελάληκεν· ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·
οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν· ἀλλὰ δι'
ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου· νῦν ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσε
ται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς·
πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦ
το δὲ ἔλεγε· σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἤμελλεν ἀποθνήσκειν· ἀπεκρίθη αὐ
τῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νό

μου· ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις· δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
ἐστί· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε· ἵ-
να μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε
ποῦ ὑπάγει· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε
εἰς τὸ φῶς· ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε·
ρθ Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς· καὶ ἀπελθὼν ἐ-
κρύβη ἀπ' αὐτῶν· τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ ση-
μεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν,
οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος ἡσαΐ-
ου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε·
κύριε· τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ
ὁ βραχίων κυρίου, τίνι ἀπεκαλύφθη· διὰ
τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν· ὅτι πάλιν
εἶπεν ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμούς· καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν
τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-

ρϛ Μοι διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ
ϛκα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται·
καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐ-
τὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται·
ρζ Καὶ τί εἴπω; πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν
ρη ὥραν ταύτην. πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνο-
μα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν
ὄχλος ὁ ἑστὼς ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν
γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ
λελάληκεν· ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν·
οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι'
ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου· νῦν ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσε-
ται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς,
πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦ-
το δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἤμελλεν ἀποθνήσκειν· ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νό-

κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ-
ρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα·
ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν
ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶ-
δα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν·
ἃ οὖν λαλῶ ἐγώ· καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ, εἴρηκέ μοι
οὕτως λαλῶ· Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ
πάσχα· εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥ-
ρα· ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
πρὸς τὸν πατέρα· ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους
τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν
αὐτούς· καὶ δείπνου γενομένου· τοῦ δια-
ριτ βόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδί-
αν· Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου· ἵνα
αὐτὸν παραδῷ· εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάν- ιϛ
ρια τα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας·
καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε· καὶ πρὸς τὸν θεὸν
ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου· καὶ τίθη-
σι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον· διέζω-

μοῖς· καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ· καὶ ἐπι
στραφῶσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς· Ταῦτα
ρι εἶπεν ἠσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ· ὅμως μέντοι
καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους, οὐ
χ ὡμολόγουν· ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γέ
νωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν
ἀνθρώπων μᾶλλον, ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ·
ρια Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς
ἐμέ· οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ· ἀλλ' εἰς τὸν πέμ
ψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ· θεωρεῖ
τὸν πέμψαντά με· ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
ριβ Κόσμον ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ· ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ
ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ
μὴ πιστεύσῃ· ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ
ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα
σώσω τὸν κόσμον· ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ
Μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου· ἔχει τὸν

κε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἀναπεσὼν πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα
ρις ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με· ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσ
καλος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν
ριζ ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ
διδάσκαλος· καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ δέ
δωκα ὑμῖν· ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα
ὑμῖν. καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· ἀμὴν ἀμὴν
ριη λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ· οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμ
ψαντος αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδατε. μακά
ριοί ἐστε. ἐὰν ποιῆτε αὐτά· οὐ περὶ πάν
ριθ των ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξά
μην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ
τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον. ἐπῆρεν ἐπ'
ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ· ἀπ' ἄρτι λέγω ὑ
μῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται πισ
τεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀμὴν ἀμὴν
ρκ λέγω ὑμῖν· ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμ

σεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νι
πτῆρα· καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας
τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεν
τίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος· ἔρχεται οὖν πρὸς
ριε Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος·
κε· σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρί
θη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ· σὺ οὐκ
οἶδας ἄρτι· γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα· λέ
γει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πό
δας μου εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
ἰς· ἐὰν μὴ νίψω σε· οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐ
μοῦ· λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κε· μὴ
τοὺς πόδας μου μόνον· ἀλλὰ καὶ τὰς
χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πό
δας νίψασθαι· ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος·
καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ πάντες·
ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδοῦντα αὐτόν· διὰ
τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε·
ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔλαβ

ἐδόκουν. ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ἰού
δας. ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἀγόρασον ὧν χρεί
αν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν. ἢ τοῖς πτωχοῖς
ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖ
νος. εὐθέως ἐξῆλθεν. ἦν δὲ νύξ. ὅτε ἐ
ξῆλθεν. λέγει ὁ ἰ(ησοῦ)ς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς
Τ τοῦ ἀν(θρώπ)ου. καὶ ὁ θ(εὸ)ς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ
θ(εὸ)ς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. καὶ ὁ θ(εὸ)ς δοξάσει
αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ. καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.
τεκνία. ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητή
σετέ με. καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις.
ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω. ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν. καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολὴν και
νὴν δίδωμι ὑμῖν. ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γνώσον
ται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε. ἐὰν
ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. λέγει αὐτῷ
εκ ε Σίμων πέτρος. κ(ύρι)ε. ποῦ ὑπάγεις. ἀπεκρί
θη αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς. ὅπου ὑπάγω. οὐ δύνασαί

ψω. ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων·
λαμβάνει τὸν πέμψαντά με· ταῦτα
ρκα εἰπὼν ὁ ἰς· ἐταράχθη τῷ πνι καὶ ἐμαρ
τύρησε καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με·
ρκβ ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀ
πορούμενοι· περὶ τίνος λέγει· ἦν δὲ ἀ
ρκγ νακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν
τῷ κόλπῳ τοῦ ἰυ· ὃν ἠγάπα ὁ ἰς· νεύει
οὖν τούτῳ σίμων πέτρος πυθέσθαι· τίς
ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει· ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖ
νος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ ἰυ λέγει αὐτῷ·
κε· τίς ἐστιν· ἀποκρίνεται ὁ ἰς· ἐκεῖνος
ἐστιν· ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω· ς
ρκδ ἐμβάψας τὸ ψωμίον· δίδωσιν ἰούδᾳ σί
μωνος ἰσκαριώτῃ· καὶ μετὰ τὸ ψωμίον·
τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς·
ρκε λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰς· ὃ ποιεῖς ποίησον τά
χιον· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακει
μένων· πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ

τέρα· εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκειτέ με· καὶ τὸν
πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώ-
σκετε αὐτόν· καὶ ἑωράκατε αὐτόν· λέγει
αὐτῷ φίλιππος· κύριε· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα
καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· τοσοῦτον
χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι· καὶ οὐκ ἔγνωκάς με
φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμέ· ἑώρακε τὸν
πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν πα-
τέρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ ἐν
ἐμοί ἐστι· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν· ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μέ-
νων· αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι ὅ-
τι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ
μή· διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ· τὰ ἔρ-
γα ἃ ἐγὼ ποιῶ· κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μεί-
ζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα-
τέρα μου πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν αἰτήση-
ρκη τε ἐν τῷ ὀνόματί μου· τοῦτο ποιήσω· ἵνα
δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτή-

μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολου-
θήσεις μοι. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· κε̄· διατί
οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι· τὴν
ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται
αὐτῷ ὁ ἰσ̄· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θή-
σεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσει. ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς·
εκζ Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύε-
τε εἰς τὸν θν̄. καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ πρσ̄ μου. μοναὶ πολλαί εἰσιν·
εἰ δὲ μή. εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοι-
μάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ ἑτοι-
μάσω ὑμῖν τόπον· πάλιν ἔρχομαι καὶ
παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵ-
να ὅπου εἰμὶ ἐγώ. καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω. οἴδατε· καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε·
λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κε̄· οὐκ οἴδαμεν ποῦ
ὑπάγεις. καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰ-
δέναι· λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν

ρλ Ἰσκαριώτης· κ(ύρι)ε· καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλ-
λεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κό-
σμῳ· ἀπεκρίθη ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐ-
άν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει·
καὶ ὁ π(ατ)ήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν· καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐλευσόμεθα· καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ
— ποιήσομεν· ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους
ρλα μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐ-
κ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με
ρλβ π(ατ)ρ(ό)ς· Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ιζ
ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος τὸ πν(εῦμ)α
τὸ ἅγιον· ὃ πέμψει ὁ π(ατ)ὴρ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου. ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα·
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
ὑμῖν· εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν
ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσι, καγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασ-
σέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω·
ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ὑπάγω
καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με·

·σητέ με· ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω·
ε κθ ἐὰν ἀγαπᾶτέ με· τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα.
καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν· ἵ-
να μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λα-
βεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό· οὐδὲ γινώσκει αὐ-
τό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό· ὅτι παρ'
ὑμῖν μένει· καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφή-
σω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑ-
μᾶς· ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέ-
τι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι
ζω ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς· ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρί μου· καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑμῖν·
ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς·
ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν
με· ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· κ(αὶ)
ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν· καὶ ἐμφανίσω αὐ-
τῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ

λος. ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐ-
μοὶ. κἀγὼ ἐν αὐτῷ. οὗτος φέρει καρπὸν
πολύν. ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποι-
εῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί. ἐβλή-
θη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη.
καὶ συνάγουσιν αὐτὸ. καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλ-
λουσι καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν
ρλγ ἐμοὶ. καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ.
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε καὶ γενήσεται
ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου.
ρλδ ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενή-
σεσθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπη-
σέ με ὁ πατήρ. κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς.
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν
τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε. μενεῖτε
ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. καθὼς ἐγὼ τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα. καὶ μέ-
νω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν. ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μείνῃ. καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὐ-

χαρήτε ἄν. ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα. ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι. καὶ
νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι. ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λα-
λήσω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων. καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα
γνῷ ὁ κόσμος. ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα.
καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ. οὕτως
ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ἐγώ
εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. καὶ ὁ πατήρ
μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρον καρπόν. αἴρει αὐτό. καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον. καθαίρει αὐτό. ἵνα
πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε. διὰ τὸν λόγον ὃν λελά-
ληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοί. κἀγὼ ἐν
ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἐὰν μὴ μείνῃ
ἐν τῇ ἀμπέλῳ. οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς. ἐὰν
μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος

ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ· ἀλ-
λ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου.
: διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· μνη-
ρλθ Μονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔ-
στι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ
ρμ Ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ
ρμα τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτε-
ρον τηρήσουσιν· ἀλλὰ ταῦτα ποιήσου- ὑμῖν
ρμβ σιν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλά-
ρμγ λησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ
πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτί-
: ας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου
ρμδ Μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς.
ρμε Ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐ-
κ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι· καὶ με-
μισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου· ἀλ-
λ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος
ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με
δωρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος

τη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή· ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑ-
μᾶς· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς
ρλε ἔχει· ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ
τῶν φίλων αὐτοῦ· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ·
ρλς ἐὰν ποιῆτε· ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν·
οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος
οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς
δὲ εἴρηκα φίλους· ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα
παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν·
οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε· ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐ-
ξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα ὑμᾶς·
ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέ-
ρητε· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα
ρλζ ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα· ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου· δώσῃ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλ-
ρλη λομαι ὑμῖν· ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ· γινώσκετε ὅτι
ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ
τοῦ κόσμου ἦτε· ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον

γὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω,
ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ· πέμψω αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος. ἐλέγξει τὸν
κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιο
σύνης· καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρ
τίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· πε
ρὶ δικαιοσύνης δέ· ὅτι πρὸς τὸν πατέρα
μου ὑπάγω· καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με·
περὶ δὲ κρίσεως· ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κό
σμου τούτου κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω λέ
γειν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρ
τι· ὅταν δὲ ἔλθῃ, ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας· ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυ
τοῦ· ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει· καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐ
μὲ δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ
ε μῆ. ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ.
ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ

ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πρς· τὸ πνα
τῆς ἀληθείας· ὃ παρὰ τοῦ πρς ἐκπορεύε-
ται. ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ
ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
μετ' ἐμοῦ ἐστέ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν·
ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα· ἵ-
ρμϛ Να πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λα-
τρείαν προσφέρειν τῷ θῷ· καὶ ταῦτα
ποιήσουσιν ὑμᾶς· ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν
πρα οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα· μνη-
μονεύητε αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ρμζ — ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον· ὅτι
μεθ' ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν· ἡ λύπη πεπλήρωκεν
ὑμῶν τὴν καρδίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλή-
θειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν· ἵνα ἐ-

τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν· λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς· καὶ
χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία· καὶ τὴν χα
ρὰν ὑμῶν· οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν
ἐκ Αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου
δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐ
δέν· ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λή
ψεσθε· ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμέ
ρκα νη· | ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα
ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα· ὅτε οὐκέτι ἐν πα
ροιμίαις λαλήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρη
σίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν· ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ἡμέρᾳ· ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτή
σεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω
τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκα
τε καὶ πεπιστεύκατε· ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρός· καὶ

λήψεται. καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐ
ε μθ θ θεωρεῖτέ με. καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με. ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα· εἶπον οὖν
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θε
ωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με· καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα·
ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν·
οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· ἔγνω οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅτι
ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς·
ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται. ὑμεῖς δὲ λυπη
θήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γε
νήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ· λύπην ἔχει
ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον. οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψε
ως διὰ τὴν χαράν. ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς

μου πάτερ ὃ δέδωκας αὐτοῖς· δώσῃ αὐτοῖς
ζωὴν αἰώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωή. ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀλη
θινὸν θν̄· καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰν̄ χν̄· ἐγώ
σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτε
λείωσα. ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· ϛ
νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ·
τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι
παρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνο
μα τοῖς ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ
κόσμου. σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέ
δωκας· καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι·
νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς
μοι. παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ
δέδωκάς μοι. δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐ
τοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς. ὅτι
παρὰ σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐ
Ρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ· ἀλ
λὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι ὅτι σοί εἰσι·

ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίη-
μι τὸν κόσμον. καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς. καὶ παροι-
μίαν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν· ὅτι
οἶδας πάντα. καὶ οὐ χρείαν ἔχεις· ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
ρνβ ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα. καὶ νῦν
ἐλήλυθεν· ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια. καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ
οὐκ εἰμὶ μόνος. ὅτι ὁ πὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι· τέλ
ρνγ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν. ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην
ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ
θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον· τέλ
ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰς. καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· πάτερ·
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν· ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκας
αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός. ἵ

ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί. καθὼς ἐγὼ ἐκ
τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς. ἀλήθειά
ἐστι· καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
κόσμον. κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτόν. ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμέ-
νοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ
ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πι-
στευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ.
ἵνα πάντες ἓν ὦσι. καθὼς σὺ πάτερ
ἐν ἐμοί. κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν
ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ.
ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν
ἣν δέδωκάς μοι. δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα
ὦσιν ἕν. καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν
αὐτοῖς. καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειω-
μένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος.
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἠγάπησας
αὐτούς. καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· ὑπὲρ

καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι· καὶ τὰ σὰ
ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ οὗτοι ἐν
τῷ κόσμῳ εἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι· πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι· ἵνα ὦσιν
ἕν· καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ· ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύ-
λαξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο
εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γρα-
φὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ· ἵ-
να ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπλη-
ρωμένην ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς
τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐ-
τούς· ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου· καθὼς
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ
ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἵ-
να τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ·

ρνθ Τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰ-
μι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι
ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπε-
σον χαμαί. πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτη-
σε· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Να-
ζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι
ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τού-
τους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν
εἶπεν· ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώ-
ρξ λεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέ-
τρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ
ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ
ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν
δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν
ρξα οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιράν
σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδω-
κέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπ

οἷς δέδωκάς μοι· θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐ-
γὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶ-
σι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν· ἣν δέδωκάς μοι.
ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς
κόσμου· πάτερ δίκαιε. καὶ ὁ κόσμος σε
ρκδ οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνω-
σαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρι-
ρκε σα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω· ἵ-
να ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με. ἐν αὐτοῖς
ᾖ. κἀγὼ ἐν αὐτοῖς· ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰς.
ρκς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν
τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων. ὅπου ἦν
κῆπος· εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· ᾔδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ πα-
ρκζ ραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις
συνήχθη καὶ ὁ ἰς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· ὁ οὖν ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν·
ρκη καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπη-
ρέτας· ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμ-
πάδων καὶ ὅπλων· ἰς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ

ρξη Οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πε-
ποιηκότες ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνον-
το· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ
θερμαινόμενος· ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώ-
ρξθ τησε τὸν Ἰν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ· ἀπεκρίθη
ρο αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ
κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συ-
ναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντο-
τε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται· καὶ ἐν κρυ-
πτῷ ἐλάλησα οὐδέν· τί με ἐπερωτᾷς·
ροα ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλά-
λησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον
ἐγώ· ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν
ροβ ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπι-
σμα τῷ Ἰυ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ
τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς·
ρογ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ
τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις·
ροδ Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς

εξβ ρα καὶ ὁ χιλίαρχος· καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰ
ουδαίων· συνέλαβον τὸν ἰησοῦν καὶ ἔδησαν
αὐτόν· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς ἄνναν
εξγ πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα·
ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
ἦν δὲ καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς
ἰουδαίοις· ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπο
λέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ
ἔθνος ἀπόληται· ἠκολούθει δὲ τῷ
εξδ ἰησοῦ σίμων πέτρος. καὶ ὁ ἄλλος μαθητής·
εξε ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος· ἦν γνωστὸς τῷ
ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθε τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ πέτρος εἱ
στήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· ἐξῆλθεν
εξς οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ
ἀρχιερεῖ· καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰ
σήγαγε τὸν πέτρον· λέγει οὖν ἡ παιδί
εξζ σκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέ
γει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί· εἱστήκεισαν δὲ

μον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν· εἶπον οὖν αὐ-
τῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖ-
ναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰυ̅ πληρωθῇ
ὃν εἶπε· σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελ-
λεν ἀποθνήσκειν· εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραι-
ροη Τώριον πάλιν ὁ πιλᾶτος. καὶ ἐφώνησε
τὸν ἰν̅ καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̅· ἀφ' ἑ-
αυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις. ἢ ἄλλοι σοι εἶπον πε-
ρὶ ἐμοῦ· ἀπεκρίθη ὁ πιλᾶτος· μήτι
ροθ Ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς. παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποί-
ησας; ἀπεκρίθη ἰς̅· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κό-
σμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή. οἱ ὑπη-
ρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο. ἵνα μὴ πα-
ραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασι-
λεία ἡ ἐμή. οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν· εἶπεν οὖν
ρπ Αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ὁ ἰς̅· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι

καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα· ἦν δὲ σίμων

ροε πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶ-
πεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων
τοῦ ἀρχιερέως· συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκο-
ψε πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν
τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνή-
σατο ὁ πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐ-
ἀρχ φώνησεν. ἄγουσιν οὖν τὸν ἰν ἀπὸ τοῦ
ροϛ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρω-
ΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν· ἀλλ' ἵνα
ροζ φάγωσι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλᾶ-
τέλ ἔξω τος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τίνα κατη-
γορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀ-
πεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν
οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκα-
μεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ πιλᾶ-
τος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς· καὶ κατὰ τὸν νό-

ρπς Πάλιν ἐξῆλθεν ἔξω ὁ πιλᾶτος. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω· ἵνα γνῶτε. ὅτι ἐν
αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω· ἐξῆλ
ρπζ θεν οὖν ὁ ἰσ ἔξω ἔχων τὸν ἀκάνθινον στέ ἢ φορῶν
φανον· καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος· ὅτε οὖν εἶδον
ρπη Αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται. ἐ
κραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον· σταύ
ρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος·
ρπθ Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐ
ρϙ Γὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἀ
ρϙα πεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νό
μον ἔχομεν· καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀ
φείλει ἀποθανεῖν. ὅτι ἑαυτὸν θυ υἱὸν ἐ
ποίησεν· ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλᾶτος
ρϙβ Τοῦτον τὸν λόγον. μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν· καὶ
λέγει τῷ ἰυ· πόθεν εἶ σύ· ὁ δὲ ἰσ ἀπό
κρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέγει αὐτῷ
ρϙγ Ὁ πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας

ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι· καὶ εἰς τοῦτο
ρπα ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ἵνα μαρτυρήσω
τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας·
ἀκούει μου τῆς φωνῆς· λέγει αὐτῷ ὁ πι-
λᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια· καὶ τοῦτο εἰπὼν
ρπβ Πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἰουδαίους καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω
ρπγ ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν· ἵνα ἕ-
να ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βού-
λεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα
τῶν ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πά-
ρπδ λιν πάντες λέγοντες· μὴ τοῦτον· ἀλλὰ τὸν
βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς λῃστής·
ρπε Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλᾶτος τὸν ἰν̅ καὶ ἐ-
μαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαν-
τες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν· ἐπέθηκαν αὐ-
τοῦ τῇ κεφαλῇ· καὶ ἱμάτιον πορφυ-
ροῦν περιέβαλον αὐτόν· καὶ ἔλεγον· χαῖ-
ρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἐδί-
δουν αὐτῷ ῥαπίσματα· ἐξῆλθεν οὖν

ρξς σαρα· τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐ
τοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν
ρξζ ἰν̄· καὶ ἤγαγον εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ βα
στάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν
λεγόμενον κρανίου τόπον· ὃς λέγεται ἑ
βραϊστὶ γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν·
ρξη Καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο· ἐντεῦθεν καὶ ἐν
τεῦθεν· μέσον δὲ τὸν ἰν̄· ἔγραψε δὲ καὶ
ρξθ τίτλον ὁ πιλᾶτος· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ στρ̄οῦ·
ἦν δὲ γεγραμμένον· ἰς̄ ὁ ναζωραῖος·
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· τοῦτον οὖν
ρο Τὸν τίτλον· πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν ἰου
δαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως·
ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰς̄· καὶ ἦν γεγραμ
μένον· ἑβραϊστί· ἑλληνιστί· ῥωμαϊστί· ἔ
λεγον οὖν τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν
ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ
ουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· βασιλεὺς
εἰμι τῶν ἰουδαίων· ἀπεκρίθη ὁ πιλᾶ
τος· ὃ γέγραφα γέγραφα· οἱ οὖν στρατι

ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε· καὶ ἐξου
σίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη ἰς·
οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ.
εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦ
το ὁ παραδιδούς μέ σοι· μείζονα ἁμαρ
τίαν ἔχει· ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πιλᾶτος
ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκρα
ζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς οὐκ
εἶ φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα
ἑαυτὸν ποιῶν. ἀντιλέγει τῷ καίσαρι·
ὁ οὖν πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον·
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
βήματος εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρω
τον. ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρα
σκευὴ τοῦ πάσχα. ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·
ρξζ Καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν·
οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆρον σταύρωσον
αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τὸν βασι
ρξη λέα ὑμῶν σταυρώσω· ἀπεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα. εἰ μὴ και

σ̄γ Δαὼς ὁ ἰσ̄· ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται· ἵνα
τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ· σκεῦος φισ
οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες
σπόγγον ὄξους· καὶ ὑσσώπῳ περιθέν-
τες· προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι· ὅ-
σ̄δ Τε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ ἰσ̄· εἶπε· τετέλεσται·
καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν· παρέδωκε
τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ
σ̄ε Ἢ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου·
ἠρώτησαν τὸν πιλᾶτον, ἵνα κατεα-
γῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν·
ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώ-
του, κατέαξαν τὰ σκέλη· καὶ τοῦ ἄλλου
τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν
ἰν̄ ἐλθόντες· ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·
ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν· λόγχῃ αὐτοῦ
τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθε

σα ῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν ἰν̅· ἔλαβον τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη·
ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος· καὶ τὸν χιτῶ
να· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος· ἐκ τῶν ἄνω
θεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς
ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν· ἀλλὰ λά
χωμεν περὶ αὐτοῦ. τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γρα
φὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· οἱ μὲν οὖν
στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν· εἱστήκεισαν
σβ δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰυ̅· ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. μαρία ἡ τοῦ
κλωπᾶ· καὶ μαρία ἡ μα
γδαληνή· ἰς̅ οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα· καὶ τὸν
μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα. λέγει
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι· ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα
λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ'
ἐκείνης τῆς ὥρας. ἔλαβεν ὁ μαθη
τὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο εἰ

-θη κῆπος· καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον και-
νόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ
τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐγ-
γὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν· Τῇ δὲ ἀρχ(ή)
σθ Μιᾷ τῶν σαββάτων· Μαρία ἡ Μαγδαλη-
νὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον
ἐκ τοῦ μνημείου· τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται
σι Πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ πρὸς τὸν ἄλλον
μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου· καὶ οὐκ οἴδα-
μεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ἐξῆλθεν οὖν ὁ
Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· καὶ ἤρχον-
το εἰς τὸ μνημεῖον· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ·
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχι-
ον τοῦ Πέτρου· καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει κείμε-
να τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν· Ἔρχε-
ται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ· καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθό-

ΙΔ π(ερὶ) τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος·

αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς με-
μαρτύρηκε· καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ
μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ
λέγει· ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγένετο γὰρ
ταῦτα· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ· ὀστοῦν
οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἑτέ-
ρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέν-
ϲϛ τησαν (τέλος) μετὰ ταῦτα ἠρώτησε τὸν
ΙΗ Πιλάτον ὁ ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας· ὢν
μαθητὴς τοῦ ἰυ· κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰουδαίων· ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα
τοῦ ἰυ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος· ἦλθεν
οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰυ· ἦλθε δὲ
ϲζ Καὶ νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰν νυ-
κτὸς τὸ πρῶτον· φέρων μίγμα σμύρνης
καὶ ἀλόης· ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν· ἔλα-
ϲη βον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰυ· καὶ ἔδησαν αὐτὸ
ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων· καθὼς
ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰουδαίοις ἐνταφιά-
ζειν· ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώ-

ᾔδει ὅτι ἰσ̄ ἐστί· λέγει αὐτῇ ὁ ἰσ̄· γύναι τί
κλαίεις· τίνα ζητεῖς· ἐκείνη δοκοῦσα ὅ
τι ὁ κηπουρός ἐστι· λέγει αὐτῷ· κε̄· εἰ σὺ ἐβά
στασας αὐτόν· εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐ
τόν· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ ὁ ἰσ̄· μα
ριάμ· στραφεῖσα ἐκείνη· λέγει αὐτῷ· ῥαβ
βουνί· ὃ λέγεται διδάσκαλε· λέγει αὐτῇ ὁ
ἰσ̄· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα
πρὸς τὸν πρᾱ μου· πορεύου δὲ πρὸς
τοὺς ἀδελφούς μου· καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀ
ναβαίνω πρὸς τὸν πρᾱ μου· καὶ πρᾱ
ὑμῶν· καὶ θν̄ μου· καὶ θν̄ ὑμῶν· ἔρχεται
μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς· ὅτι ἑώρακε τὸν κν̄· καὶ
ταῦτα εἶπεν αὐτῇ· οὔσης οὖν ὀψίας
ιγ Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τῇ μιᾷ τῶν σαββά
των· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου
ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι· διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰουδαίων· ἦλθεν ὁ ἰσ̄ καὶ ἔ
στη εἰς τὸ μέσον· καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν·

νια κείμενα· καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· οὐ μετὰ τῶν ὀθονί-
ων κείμενον· ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον
εἰς ἕνα τόπον· τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς
τὸ μνημεῖον. καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· οὐ-
δέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· ἀπῆλθον
οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί·
σια Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον
κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε πα-
ρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο
ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· ἕ-
να πρὸς τῇ κεφαλῇ· καὶ ἕνα πρὸς
τοῖς ποσίν. ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ
ἰυ· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι·
σιβ Τί κλαίεις· λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν κύριόν
μου καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν·
καὶ ταῦτα εἰποῦσα. ἐστράφη εἰς τὰ ὀ-
πίσω· καὶ θεωρεῖ τὸν ἰν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει

τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν
ἀπὸ τῆς γῆς· ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακο-
σίων. σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων·
κα ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν· βλέπουσιν
ἀνθρακιὰν κειμένην· καὶ ὀψάριον ἐπι-
κείμενον καὶ ἄρτον· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐ-
νέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσα-
τε νῦν· ἀνέβη σίμων πέτρος· καὶ
ιβ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς· μεστὸν ἰ-
χθύων μεγάλων· ἑκατὸν πεντήκοντα τρι-
ῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη
τὸ δίκτυον· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· δεῦτε ἀρι-
κγ στήσατε· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθη-
τῶν ἐξετάσαι αὐτόν. σὺ τίς εἶ· εἰδότες ὅτι
ὁ κς ἐστίν· ἔρχεται οὖν ὁ ἰς καὶ λαμβάνει
τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ
ὀψάριον ὁμοίως· τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφα-
νερώθη ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν· ὅτε οὖν ἠρίστησαν· λέγει τῷ
σίμωνι πέτρῳ ὁ ἰς· σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με
πλέον τούτων

καὶ τοῦτο εἰπὼν. ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας
καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ
σιδ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κν̄· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς̄ πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλ
κέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ
τοῦτο εἰπὼν. ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς·
λάβετε πνᾶ ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε
σιε Τὰς ἁμαρτίας. ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων
κρατεῖτε κεκράτηνται· θωμᾶς δὲ
σις εἷς ἐκ τῶν δώδεκα. ὁ λεγόμενος δίδυμος.
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν. ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς̄· ἔλεγον
οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκα
μεν τὸν κν̄· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ
τὸν τύπ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοὺς τύπους τῶν
ἥλων· καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ. οὐ μὴ πιστεύσω· καὶ μεθ'
σιζ ἡμέρας ὀκτὼ· πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ. καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται
ὁ ἰς̄ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· καὶ ἔστη
[illegible] εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα